

TO BE
NUMBER
ONE

คำนำ

ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี องค์ประธานโครงการ TO BE NUMBER ONE ทรงมีพระปณิธานมุ่งมั่นพัฒนาเยาวชนไทยให้เป็นคนเก่ง คนดี มีความสุข ปลอดภัยจากยาเสพติด เต็มใหญ่เป็นอนาคตของชาติอย่างเต็มศักยภาพ ทรงทุ่มเทพระราชวรกายดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ด้วยความเข้าใจ เข้าถึง อารมณ์จิตใจของเยาวชนวัยรุ่น นับแต่ปี 2545 เป็นต้นมา

ในการเสด็จเยี่ยมการดำเนินงานในพื้นที่ และในการบันทึกเทปรายการ TO BE NUMBER ONE VARIETY ซึ่งออกอากาศทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย (NBT) ทรงเปิดโอกาสให้เยาวชนสมาชิก TO BE NUMBER ONE ชักถามปัญหา ข้อกังวลที่ตนเองประสบ ทั้งถามด้วยตนเอง หรือเขียนจดหมายชักถาม เพื่อขอพระราชทานคำปรึกษา โดยทรงตอบทุกประเด็นคำถามโดยใช้หลักจิตวิทยา การให้คำปรึกษาแบบไม่มีเงื่อนไข มีบรรยากาศสนุกสนาน และเต็มเปี่ยมไปด้วยความรัก ความเมตตา

ด้วยความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ และด้วยความ
ตระหนักถึงคุณค่าของคำปรึกษาพระราชทาน กรมสุขภาพจิต
ในฐานะเลขานุการโครงการ TO BE NUMBER ONE
จึงได้ดำเนินการรวบรวมคำปรึกษาพระราชทาน จัดทำเป็น
รูปเล่ม โดยมีความมุ่งหวังประการสำคัญเพื่อเผยแพร่
พระเกียรติคุณให้ปรากฏและเพื่อประโยชน์ในการทำหน้าที่
ผู้ให้คำปรึกษาของอาสาสมัครประจำศูนย์เพื่อนใจ TO BE
NUMBER ONE ทั่วประเทศ รวมทั้งเพื่อให้สมาชิก TO BE
NUMBER ONE ที่ประสบปัญหาในลักษณะใกล้เคียงกัน
ได้ใช้คำปรึกษาพระราชทานที่รวบรวมไว้นี้เป็นแนวทางสำหรับ
การค้นหาทางออกของปัญหาที่ถูกต้อง เหมาะสมให้กับ
ตนเอง ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างสรรค์เยาวชนให้เติบโตอย่าง
เต็มศักยภาพตามพระประสงค์

คำปรึกษาพระราชทานทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราช
กัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี ชุดนี้ เป็นการรวบรวมคำปรึกษา
พระราชทานจากการเสด็จเยี่ยมการดำเนินงานในพื้นที่และใน
การบันทึกเทปรายการ TO BE NUMBER ONE VARIETY
โดยจัดแบ่งเป็น 6 เล่ม ตามประเภทของปัญหา ได้แก่

- 1) ปัญหาการเรียน
 - 2) ปัญหาครอบครัว
 - 3) ปัญหาความรัก
 - 4) ปัญหาเรื่องเพื่อน
 - 5) ปัญหาบุคลิกภาพ
 - 6) ปัญหาสังคม
- และยาเสพติด

กรมสุขภาพจิต หวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือ “คำปรึกษาพระราชทาน” นี้ จะเป็นสิ่งที่มีคุณค่าทั้งทางด้านจิตใจและประโยชน์ที่ได้รับ

กรมสุขภาพจิต

เลขานุการโครงการ TO BE NUMBER ONE

ในทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี

ปัญหาการเรียน

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ตอนนี้ผมอายุ 22 ปี เรียนอยู่มหาวิทยาลัย ปี 1 เท่านั้นเองครับ ทั้ง ๆ ที่ผมก็ตั้งใจเรียนนะครับ แต่ผมอยู่หอพักรวมกับเพื่อนอีก 2 คน เพื่อนร่วมห้องของผมชอบออกเที่ยวกลางคืน ชอบดื่มเหล้าและชอบชวนผมออกไปเที่ยว ผมออกไปกับเพื่อนทุกครั้ง เพราะไม่กล้าปฏิเสธ ผมถามตัวเองบ่อยครั้งว่า

ทำไมผมต้องดื่มเหล้า ?

ทำไมผมต้องตื่นและไปโรงเรียนสาย ?

ทำไมต้องขาดเรียน เพราะตื่นไม่ไหว ?

ผมกลัวว่าผลการเรียนต่ำ ได้เกรดไม่ดี

ผมไม่อยากเรียนปี 1 ซ้ำแล้ว ซ้ำอีก

ผมอยากจะนำปริญญาตรีไปให้พ่อแม่ชื่นใจ

แต่..ผมไม่เข้าใจว่าทำไมผมปฏิเสธเพื่อนไม่ได้สักที

ผมควรจะทำอย่างไรดีครับ หุ้ลกระหม่อมช่วยแนะนำผมหน่อยนะครับ

ทูลกระหม่อม : น้องเป็นฟอสซิลของมหาลัย ย่อมาจาก ฟอสซิล (fossil) คือ สัตว์โบราณไดโนเสาร์เผ่าที่มหาวิทยาลัย เรียนเท่าไรก็อยู่ปี 1 น้องคงรักมหาวิทยาลัยนี้มาก ถ้าไม่ อยากโดนเรียกว่า ฟอสซิล น้องต้องเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ของตัวเอง ซึ่งเป็นปัญหาที่รู้อยู่แล้วและน้องน่าจะแก้ได้ ตรงจุด คือต้องทำใจแข็งใครมาชวนไปเที่ยวก็อย่าไป ต้องรู้จัก แบ่งเวลาให้เป็น เวลานี้เป็นเวลาที่จะต้องตั้งใจอ่านหนังสือ ตั้งใจเรียน

น้องควรย้ายออกจากหอพักนี้แหละ เพราะน้องใจแข็ง ไม่พอ พอเพื่อนชวนดื่มเหล้า น้องก็ดื่มทำให้ตื่นสาย เรียนหนังสือไม่ได้ สมองไม่ผ่องใส เกรดก็ไม่ดี ต้องอยู่ปี 1 ไปเรื่อยๆ เผ่ามหาวิทยาลัยอยู่อย่างนั้น

สมัยนี้ไดโนเสาร์ก็ไม่มี แต่เป็นฟอสซิลที่ถูกสตาฟไว้ อยากรู้ก็ตามสิ่งที่น้องควรทำ คือ

1. ทำใจแข็ง
2. ถ้าทำใจแข็งไม่ได้ ควรแยกตัวจากเพื่อนรุ่มเมท (roommate) ที่เป็นเด็กเที่ยวเจ้าสำราญมากๆ ไปเที่ยวกัน ทุกคืน น้องต้องแยกตัวออกมา เพราะต้องตั้งใจอ่านหนังสือ

ต้องเลิกเที่ยวโดยเด็ดขาดนะ.. สงสารคุณพ่อคุณแม่เถอะ
ส่งน้องเรียนที่มหาลัยแห่งนี้ ให้น้องอยู่หอพัก ท่านก็ไว้ใจ
ว่าน้องเป็นผู้ใหญ่แล้ว อายุ 22 ปีแล้ว ดังนั้นน้องต้องมีสติ
มีจุดยืนของตนเอง คุณพ่อคุณแม่จะได้มีโอกาสชื่นใจกับ
ปริญญาในอีก 2 - 3 ปีนี้ น้องก็อย่าพึ่งหมดกำลังใจแล้วกัน
และยังไม่สายเกินไปที่จะเลิกเที่ยว หันมาตั้งใจเรียนเชื่อว่า
น้องจะต้องทำได้.. ขอให้โชคดี

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ตอนนี้หนูเรียนอยู่
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่โรงเรียนมีชมรม TO BE NUMBER
ONE ด้วยนะคะ แต่นักเรียนสามารถเลือกชมรมคนละ 1
ชมรม หนูเป็นนักศึกษาวิชาทหาร หนูจึงเข้าชมรมนักศึกษา
วิชาทหาร (นศท.) แต่หนูอยากขอสมัครเข้าเป็นสมาชิก
ชมรม TO BE NUMBER ONE ด้วยนะคะ ตอนนี้แถวบ้านหนู
วัยรุ่นติดยาเกือบทุกคน หนูอยากเรียนพิเศษ เดิมอยาก

เรียนก็ตำรับ แต่เห็นว่าวัยรุ่นนักร้องบ้านเล่นกันเยอะแล้วจึงอยากเรียนไวโอลิน และศิลปะป้องกันตัว เช่น เทควันโด คาราเต้ และยูโด เพราะหนูชอบแต่เสียดายว่าหนูไม่มีเงิน ถ้าหนูเกิดบนกองเงินกองทองก็คงจะดีนะคะ ความฝันของหนูอยากเป็นตำรวจหรือไม่ก็เป็นทหารเรือซึ่งส่วนมากเขาจะรับแต่ผู้ชาย ผู้หญิงจะรับน้อยมาก หนูแค่อยากบอกเล่าความฝันของหนูสุดท้ายขอให้ทุกกระท่อมรักษาสุขภาพนะคะ เพราะหนูเห็นทุกกระท่อมมทรงานเยอะและขอให้มีโครงการแบบนี้ไปเรื่อย ๆ ค่ะ

ทุกกระท่อม : ขอขอบใจน้องมากที่เป็นห่วงสุขภาพการทำงานหนักๆ อย่างนี้ ถ้ามีกำลังใจจากพวกเราสมาชิก TO BE NUMBER ONE ก็ไม่เหน็ดเหนื่อยเลย ได้กำลังใจดี ๆ ก็มีแรงที่จะทำงานร่วมมือร่วมใจกับพวกเราต่อไป

สัญญาเลยว่าโครงการของพวกเราจะอยู่เพื่อน้อง ๆ สมาชิก TO BE NUMBER ONE ต่อไปอย่างแน่นอน ขอบอกว่าน้องสามารถเป็นสมาชิก TO BE NUMBER ONE ได้เลย

เพราะชมรม TO BE NUMBER ONE สามารถทำให้มีคุณค่า ทั้งโรงเรียนและทั้งสังคม แถวบ้านของน้องซึ่งมีวัยรุ่นนติดยา เสพติดมากเกือบทุกคนฟังดูแล้วน่ากลัว เราจึงต้องร่วมมือกัน กำจัดปัญหานี้ให้ได้ น้องอยากเรียนหลายอย่าง อยากเรียน กีตาร์ อยากเรียนเทควันโด อยากเรียนไวโอลิน อยากเรียน ดนตรี ขอบอกว่าน้องสามารถสมัครและเลือกเรียนได้ในศูนย์ เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE ในโรงเรียนของน้อง หรือ ถ้าไม่มีก็ไปโรงเรียนใกล้ๆ ก็ได้ ทุกกิจกรรมเรียนฟรี ไม่ต้อง เสียตังค์ น้องสามารถเลือกเรียนสิ่งที่ชอบได้ทุกวัน ไม่ต้อง เกิดบ่นกองเงินกองทองก็เรียนได้ อยากรู้ก็ตามขอให้น้อง ตั้งใจเรียนหนังสือ ตั้งใจพัฒนาศักยภาพของตัวเองต่อไป เมื่อทำงานมีรายได้ กองเงินกองทองของน้องก็จะเพิ่มขึ้น เอง.. ขอให้น้องโชคดี..

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ปัจจุบันหนูอายุ 18 ปี ฟังจบชั้น ปวช.3 แต่ยังไม่เข้ามหาวิทยาลัยจึงอยู่ที่บ้านช่วยแม่คะ แม่ของหนูแต่งงานกับคนฝรั่งเศส ขอเรียกว่า ป้า นะคะ ป้าเห็นว่าหนูอยู่เฉยๆ ก็อยากให้เราเรียนภาษาฝรั่งเศส จึงให้เรียนพื้นฐาน แต่ตอนนี้เรียนไปแล้ว 60 ชั่วโมง วันละ 2 ชั่วโมงคะ แต่หนูไม่เก่ง สักเท่าไร ยากกว่าภาษาอังกฤษมากคะ ตอนนี้ก็ยังไปไม่ถึงไหน แม่ก็บ่น ทำให้หนูน้อยใจทุกครั้ง ที่ทำให้ป้าผิดหวัง เพราะว่าป้าลงทุนแล้ว เพื่ออนาคตของหนูขนาดนี้ หนูเริ่มจะท้อแล้วคะ

หลังเดือนเมษายน ป้าจะส่งหนูไปเรียนภาษาที่ฝรั่งเศส 3 เดือนคะ ปัญหาก็คือหนูจะพูด จะฟังได้ไหม เพราะว่าพื้นฐานยังไม่ค่อยแน่นเลย ช่วง 3 เดือน หนูจะพอรู้เรื่องไหม หนูกลัวว่ากลับมาจะพูดหรือฟังไม่ได้ จะทำให้แม่กับป้าผิดหวัง ต้องเสียเงินเสียเวลา ตอนนี้เครียดมาก กลัวมาก หนูนั่งคิดนอนคิดแต่เรื่องนี้ กลัวที่จะสื่อสารไม่เข้าใจ ร้องไห้ทุกวัน ท้อแท้มากเลยคะ หนูจึงอยากขอคำปรึกษาจากทุกคนนะคะ

ทูลกระหม่อม : จะบอกว่าคุณ้องโชคดีกว่าคนอื่นมาก อย่าเพิ่งรีบทำ การไปฝรั่งเศสเป็นโอกาสที่ดีมากสำหรับอนาคตของคุณ้อง เพราะไปฝรั่งเศสก็ต้องพูดภาษาฝรั่งเศสพูดบ่อยๆ 3 เดือน ก็น่าจะได้ภาษาฝรั่งเศสเยอะจนสามารถพูดได้ ถ้าน้องเรียนอยู่เมืองไทยอาจจะอายุ ไม่กล้าบ้าง โอกาสที่จะซ่อมพูดน้อยก็จะพูดเก่งไม่เหมือนเดิม

ถ้าไม่อยากให้คุณแม่และป้าผิดหวัง เมื่อน้องไปเรียนที่ฝรั่งเศสต้องรีบเร่งเรียน อย่างน้อยพอให้พูดรู้เรื่อง เพราะคนที่ฝรั่งเศสเขาไม่ค่อยชอบพูดภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาคนอื่น เขาชาตินิยมพอสมควร ขอให้น้องลองไปติดต่อที่สมาคมฝรั่งเศสว่ามีหลักสูตรเร่งรัดอะไรบ้างที่น้องจะสามารถเรียนได้ หรือน้องอาจจะดูทีวีดีภาษาฝรั่งเศส หรือแม้แต่ในเคเบิลทีวีเขาก็มีช่องฝรั่งเศส ถ้าน้องเป็นสมาชิกจะสามารถเปิดช่องฝรั่งเศสทั้งวันทั้งคืน ฝึกภาษานั้น ต้องพยายามพูดให้มากๆ ก็น่าจะเก่งขึ้นเอง

ฝรั่งเศสเป็นประเทศที่สวยงามโรแมนติก น้องโชคดีที่จะได้ไป ไปแล้วก็พยายามพูดกับฝรั่งให้มาก ๆ อย่างพยายามคุยอยู่กับคนไทยมากนัก เพราะจะเสียโอกาสได้ฝึกพูดภาษาฝรั่งเศส พยายามมีเพื่อนฝรั่งเยอะ ๆ แล้วก็จะได้ภาษามาเอง แต่อย่างไรก็ตามเราต้องกล้า กล้าที่จะพูดออกมากเพื่อจะเก่งในภาษานั้น ๆ อย่างไม่รู้สึ้อะไรไปสักที..

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : อาชีพที่ฝันไว้ แต่ยังไม่สูงสุด คือ อาชีพหมอและพยาบาลเรียนเก่งในด้านวิทยาศาสตร์แต่อ่อนด้านคณิตศาสตร์จะทำอย่างไรดี และที่สำคัญพออยากให้เรียนเกี่ยวกับเกษตรซึ่งไม่ถนัดเลย อยากให้ทูลกระหม่อมแนะนำวิธีที่จะให้เรียนให้ดีทั้งวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์

อีกความฝันอันสูงสุด คือ อยากเป็นนักร้อง เป็นดีเจ หรือนักแสดง อยากจะฝึกร้องเพลงอยากได้เคล็ดลับจากทูลกระหม่อมค่ะ

ทูลกระหม่อม : มีความฝันเยอะเยอะ ความฝันสูงสุด ความฝันไม่สูงสุด สำคัญที่สุด น้องต้องไปอธิบายกับคุณพ่อว่าน้องไม่ชอบเรียนเกษตร น้องต้องบอกว่าไม่ถนัดจริงๆ เรียนไม่ได้ ไม่ชอบและคงทำไม่ได้

ส่วนจะให้เรียนดีทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ คือต้องเรียนด้วยความเข้าใจ ทำความเข้าใจกับเบสิกที่น้องต้องเรียนอยู่ตอนนี้

สำหรับการจะเป็นนักร้อง นักแสดงหรือเป็นดีเจนี่ ต้องมีพรสวรรค์อยู่ในตัว น้องมีหรือเปล่าก็ไม่รู้ แต่คิดว่าคงพอมีอยู่ วิธีร้องเพลงให้น่าฟังต้องฝึก ไปฝึกการพูด ฝึกการออกเสียง ต้องฟังเพลงเยอะๆ แล้วก็หัดร้องเพลงอย่างถูกวิธี ลองหัดจากพี่ๆ ศิลปินหลายๆ คนที่ชอบดูก่อนก็ได้

อย่างไรก็ตามก็ขอให้น้องตั้งใจเรียน สิ่งแรกเรียนด้วยความเข้าใจ เรียนด้วยความตั้งใจและมีสมาธิที่ดีและหลังจากนั้นก็ไปฝึกร้องเพลง อย่าทิ้งการเรียน อย่าคิดว่าเราจะเป็นดารา นักแสดง แต่นักแสดงอย่างเราก็ต้องเรียนหนังสือก่อน.. ขอให้น้องโชคดี..

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ผมเป็นสมาชิกศูนย์
เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE สาขาฟิวเจอร์ พาร์ค รังสิต
ผมเคยเรียนตีกลองและเรียนกีฬาที่ศูนย์ฯ สนุกมากครับ

1. ผมขอเสนอให้จัดการสอนกิจกรรมมวยสากลในศูนย์ฯ
เพราะผมชอบมวยสากลมาก อีกอย่างหนึ่งคือ อยากถาม
ทูลกระหม่อมว่าทูลกระหม่อมชอบพระเอกนางเอกคนไหน
มากที่สุดครับ ผมอยากให้เต๋ยจรินทร์พร จุนเกียรติ มาเป็น
พิธีกรช่วงตอบจดหมายในรายการ TO BE NUMBER ONE
VARIETY จังเลยครับ

2. ผมขอคำแนะนำวิธีจีบคนสวย คือ ผมอยากได้แฟน
สวยครับ ต้องทำอะไรบ้างถึงจะได้ผล

3. เป็นไปได้ไหมครับที่จะเปิดศูนย์ฯ ที่แจ้งวัฒนะ
เพราะบ้านผมอยู่ถนนแจ้งวัฒนะครับ

4. ส่วนข้อสุดท้ายทูลกระหม่อมชอบสัตว์ชนิดใดมาก
ที่สุดครับ

ทูลกระหม่อม : น้องน่าจะชอบมวยไทยมากกว่ามวยสากล เพราะว่าที่ศูนย์เพื่อนใจ ของเรามีการสอนมวยไทยอยู่แล้ว แต่ต่อไปก็อาจจะมีสอนมวยสากลเพิ่มขึ้นมาอีก ก็ต้องรออน้อยหนึ่ง

น้องเป็นสมาชิกที่ศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE ฟิวเจอร์ พาร์ค รังสิตอยู่แล้ว น้องจะให้เปิดศูนย์ฯ ที่แจ้งวัฒนะทำไม มันก็ไม่ไกลกันเท่าไรนะเพราะน้องอยู่แถวๆ นั้น สะดวกที่จะไป อย่างไรก็ตามอันนี้ต้องรออีกเหมือนกัน เพราะว่า จะเปิดศูนย์ฯ ไปอีกเรื่อย อันที่จริงตอนนี้เราก็มีศูนย์ฯ ทั่วประเทศแล้ว ตามโรงเรียนต่างๆ ที่ต่างๆ มีศูนย์เพื่อนใจ ใน ศูนย์การค้าใหญ่ๆ ก็ต้องค่อยๆ พิจารณาดูว่า จะเปิดที่ไหนดี

น้องบอกว่าอยากจะให้เต๋ยจรินทร์พร จุนเกียรติ มาเป็น พิธีกร วันนี้เราฟังและดูพีธีกรก่อนแล้วค่อยๆ รอก่อน เพราะว่า การเป็นพิธีกรก็หมุนเวียนกันมา ก็มีพีธีกรหลายคนมา ช่วยกันทำต่อไป อาจเป็นพีธีกรก็ได้

วิธีจีบคนสวย ในรูปน้องก็หล่อ หล่อแบบลูกทุ่งเหมือนคนในสมัยโน้น เหมือนสมบัติ เมทะนี น้องอาจจะไม่รู้จัก เพราะรุ่นเดอะแล้ว ผู้ชายทุกคนก็ชอบผู้หญิงสวย การจะจีบคนสวยมาเป็นแฟน

1. ต้องไม่ขี้เหนียว
2. ต้องเป็นคนที่มีความดี มีอารมณ์ขัน เป็นคนน่ารัก
3. เป็นคนแต่งกายสะอาดสะอ้าน

ความจริงคนหล่อก็ได้เปรียบไปหลายมุม สมมติว่าไม่หล่อ ต้องไม่ขี้เหนียว ผู้หญิงไม่ชอบคนขี้เหนียว ต้องเป็นคนสะอาดสะอ้าน มีจิตใจกว้างขวาง เล่นกีฬาเก่งและเล่นดนตรีได้ก็น่าจะมีเสน่ห์ไม่เบาเลย ผู้หญิงชอบคนที่ดีมีน้ำใจเป็นสุภาพบุรุษและให้เกียรติผู้หญิง แต่ถ้าน้องไม่ได้แฟนสวย ก็คิดเสียว่าต้องมาจากภายใน ไม่ใช่ดูแต่ภายนอกอย่างเดียว

ถามว่าทูลกระหม่อมชอบดาราร พระเอกคนใด ชอบ “แบรด พิตต์”

ถามว่าชอบสัตว์อะไรมากที่สุด ชอบงู ชอบงูเหลือม
งูหลาม เพราะว่ามันตัวใหญ่น่ารักดี
..ขอให้น้องโชคดีได้แฟนสวยและอย่าลืม อย่าขี้เหนียว..

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูชอบดูรายการ
TO BE NUMBER ONE VARIETY ดูทุกสัปดาห์ หนูลกระหม่อม
สวยมาก ๆ หนูลกระหม่อมคะ ตอนที่พระองค์เป็นเด็กเคยมี
ความฝันหรือเปล่าคะ หนูมีความฝัน หนูอยากเป็นพิธีกร แต่
หนูเป็นคนที่ตั้งใจเวลาทำอะไรต่อหน้าคนอื่นเยอะ ๆ เวลา
ที่ต้องออกไปนำเสนองานหน้าห้องต่อหน้าเพื่อนเยอะ ๆ ต่อ
หน้าคุณครูหนูจะตื่นเต้นมาก หนูลกระหม่อมมีวิธีที่จะให้หนู
หายตื่นเต้นไหมคะ และสุดท้ายนี้หนูขอให้หนูลกระหม่อมมี
สุขภาพแข็งแรงและมีความสุขมาก ๆ ค่ะ

ทูลกระหม่อม : ขอบใจน้องมาก ๆ นะ ก็ดีใจนะ ที่เจอแฟน พันธุ์แท้รายการ TO BE NUMBER ONE VARIETY อีกคนหนึ่ง ขอบใจที่ชม ให้กำลังใจกัน น้องน่ารักมาก ๆ เช่นกัน

ดีแล้วที่น้องมีความฝันเพราะเด็ก ๆ ทุกคนย่อมมีความฝัน และมันก็ไม่ใช่ความฝันที่เกินจริงเป็นความฝันที่อยากจะเป็นพิธีกร

ไม่แปลกเรื่องประหม่า การทำอะไรครั้งแรกย่อมมีประหม่าเป็นธรรมดา แต่ถ้าน้องได้ฝึกฝน สร้างความมั่นใจให้ตัวเองก็คงหายประหม่าลง

สิ่งสำคัญ คือ เราควรรู้สึกสนุกกับงานที่เราทำอยู่ เพราะถ้าเราไม่สนุก รู้สึกฝืนใจ เราจะรู้สึกไม่มั่นใจ รู้สึกกลัวก็จะทำได้ไม่ดี แต่ถ้ารู้สึกสนุก รู้สึกว่าดีจังเลยที่ได้ไปพูดคุยต่อหน้าคนเยอะ ๆ คนดูเยอะเท่าไรก็ยิ่งดีกว่าเท่านั้น อาจฝึกฝนให้เพื่อนมาหนึ่งซั้ก 10 -11 คน แล้วน้องก็ขึ้นไปซ้อมพูด ทำแบบนั้น ๆ บ่อย ๆ อีกอย่างหนึ่ง การฝึกอ่านหนังสือดัง ๆ จะทำให้พูดคล่องขึ้นและพูดได้ชัด ข้อสำคัญในการเป็นพิธีกรหรือ

การเล่นละครอะไรก็ตาม เราต้องพูดให้ชัดถ้อยชัดคำ ฝรั่งเขามีคอร์สเรียน Speak ที่ศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE เราก็มีสอนพูด สอนการแสดง นื่องๆ สามารถไปเรียน โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย ครูที่สอนมีอย่างพี่เต้ ด้ร่าก่อนไฟว์ใจดีมากๆ พี่เต้ก็จะสอนในการออกเสียงสอนบุคลิกภาพ สอนการพูด การมองก็สำคัญ เขาบอกว่าโอบาร์มา เวลาเขาจะ Speak เขาต้องซ้อมและต้องเข้าคอร์สเหมือนกัน ไม่เสียเกียรติอะไรเวลาที่ไปเรียน โอบาร์มาเขามีครูบอกว่าเวลาพูดจะมองใคร 5 วินาที มองอีกคน 2 วินาที อย่างนี้เป็นต้น วิธีใช้สายตา คือ Eye Contact นื่องต้องฝึกฝน หมั่นฝึกซ้อม ให้เพื่อนมาฟังน้องพูด นื่องก็คงจะเก่งไปเอง ความฝันที่จะเป็นพิธีกรก็จะเป็นความจริง.. ก็ขอให้น้องโชคดี..

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูมีเรื่องปรึกษา
ทูลกระหม่อมค่ะ ตอนนี้หนูกำลังศึกษาอยู่มัธยมศึกษาปีที่ 3 และ
กำลังจะสอบเพื่อศึกษาต่อ แต่หนูกำลังสับสนมากค่ะ เพราะ
ว่าหนูจะเลือกเรียนด้านไหนดี เป้าหมายของหนู หนูจะเรียน
ต่อสายอาชีพสาขาการบัญชี แต่หนูก็สับสนว่าหนูจะเรียน
ไหวหรือเปล่า เพราะหนูไม่ค่อยเก่งคณิตศาสตร์ หนูจะเก่ง
ไปด้านศิลปะและภาษาไทยมากกว่า ตอนแรกหนูก็คิดว่า
จะเรียนด้านการออกแบบ แต่หนูกลัวว่าจะหางานยาก ที่หนู
อยากเลือกเรียนการบัญชีเพราะหนูคิดว่าหางานง่าย อีกร่าง
หนูบอกตามตรงเลยนะค่ะว่า หนูเลือกตามเพื่อนเพราะหนู
รักเพื่อนคนนี้มาก อยากคบไปนานๆ ไม่รู้ว่าความคิดของ
หนูดีหรือเปล่า หนูไม่กล้าปรึกษาพ่อแม่เลยอยากปรึกษา
ทูลกระหม่อมค่ะ

ทูลกระหม่อม : O.K ปรึกษาได้เลย แต่อันที่จริงน้อง
ปรึกษาพ่อแม่ก็ดีเหมือนกัน แต่จะบอกว่าที่สารภาพเรื่องจะ
เรียนบัญชีตามเพื่อนที่รักมาก เพราะกลัวจะไม่ได้เจอเพื่อน
แถมการเลือกในสิ่งที่ตัวเองไม่ถนัดเลือกเรียนบัญชี แต่ไม่เก่ง
คณิตศาสตร์เป็นเหตุผล เป็นเรื่องที่แย่มากและผิดมาก จะบอกว่า
เพื่อนถึงไม่ได้เรียนด้วยกันก็สามารถเจอกันได้

ขอให้สำรวจตัวเอง คิดให้ดีกว่าถนัดอะไร ชอบทางไหน
ชอบเรียนอะไร ลองไปปรึกษาอาจารย์แนะแนวที่โรงเรียน
หรืออย่างที่บอกดีที่สุดใน ค่ะ คุยกับคุณพ่อคุณแม่ ซึ่งบางที
ท่านอาจมีความสามารถ มีศักยภาพพอที่จะส่งน้องเรียน
สายสามัญเพื่อต่อมหาวิทยาลัยได้ เพราะถ้าเรียนสายอาชีพ
จะเจาะจงว่าเราจะไปทำอะไร เช่น เรียนบัญชีก็ไปทำบัญชี
เรียนทำกับข้าวก็ไปทำกับข้าว แต่ในขณะที่ตอนนี้ยังไม่รู้ว่า
จะเรียนอะไร การเรียนต่อสายสามัญเพื่อเข้ามหาวิทยาลัยไป
ก่อนจะมีเวลาสำรวจตัวเอง ถึงตอนนั้นอาจได้คำตอบว่าจริงๆ
แล้วเราถนัดอะไร จะเรียนด้านไหน เพื่อไปทำหรือเป็นอะไร

ถ้าตอนนี้ยังไม่รู้จะเรียน จะทำอะไร ก็เรียนไปก่อน ปรึกษา
ผู้ใหญ่บ้าง ปรึกษาอาจารย์ปรึกษาคุณพ่อคุณแม่บ้าง
ที่รายการ TO BE NUMBER ONE VARIETY เรายินดีให้
คำปรึกษามีอะไรก็มาคุย มาเล่าสู่กันฟังได้เรื่อย ๆ

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : มีปัญหามาปรึกษา
ทูลกระหม่อม 2 เรื่องค่ะ

เรื่องที่ 1 หนูเริ่มไม่มั่นใจกับสาขาที่หนูเรียนว่าพอเรียน
จบไปจะมีงานรองรับไหม ยิ่งเศรษฐกิจเป็นแบบนี้เลยทำให้
หนูไม่ชอบสาขาที่เรียน

และอีกคำถามคือเรื่องเพื่อน หนูเรียนไม่เก่งพอมี
ปัญหาหรือไม่เข้าใจการเรียนหนูก็จะถามเพื่อน มีเพื่อนคน
หนึ่งที่บางทีเขาดูไม่ยอมมาให้ความร่วมมือหรือช่วยเหลือหนู
บางทีทำงานกลุ่มต่างๆ ที่หนูก็ช่วยทำ แต่เขามักบอกกับคน
อื่นว่าหนูไม่ช่วยเขาเลย บางทีเขาทำอะไรผิด เขาก็ไม่ค่อย

ยอมรับผิด ชอบโยนให้หนูอยู่เรื่อย ๆ หนูจึงรู้สึกเกิดอาการ
น้อยใจ ทั้ง ๆ ที่เวลาเขาไม่สบายใจ หนูจะคอยคุย คอยเป็น
กำลังใจ คอยให้คำปรึกษาเขาบ่อย ๆ

ทูลกระหม่อม : สวัสดิ์ น้องรู้สึกเป็นคนขี้บ่นขี้บ่น ขี้กังวล
ไซ้ไซ้

คำถามข้อแรก กังวลเรื่องการเรียนเกิดไม่แน่ใจขึ้น
มาว่าสาขาที่เรียนจะดีหรือไม่ กลัวว่าจะหางานไม่ได้ใน
ภาวะเศรษฐกิจเช่นนี้ จริง ๆ น้องอยู่ปี 2 อีก 2 ปี กว่าจะจบ
เศรษฐกิจอาจคลี่คลายและดีขึ้น สำคัญที่การตั้งใจเรียนของ
น้องมากกว่า อย่ามัวแต่กังวล เรียนนี้ก็ไม่ได้เรียนโน้นก็ไม่ดี
เรื่องหางานก็อย่าเพิ่งไปกังวล เรื่องสาขาที่เรียนก็เรียน
ไปก่อน ถ้าวิชาที่ไม่ชอบและเป็นวิชาหลักในสาขา เช่น
คณิตศาสตร์หรือภาษาอังกฤษน้องก็ต้องพยายามให้มากขึ้น
ต้องกล้าคุย กล้าถามครู ครูต้องฝึกเป็นคนที่มีความมั่นใจใน
ตนเอง สมาชิก TO BE NUMBER ONE ต้องกล้าคิดกล้าทำ
อีกเรื่องหนึ่ง เรื่องเพื่อนไม่รู้ว่าเพื่อนคนนี้เป็นเพื่อนที่ดีหรือไม่

ทำผิดก็ไม่ยอมรับผิดแล้วโยนมาให้น้อง เพื่อนบางคนอาจ
หวังวิชาไม่อยากจะให้ใครดีกว่า ถ้าเราไปถามเขาอาจบอก
ไม่หมด บอกแบบอำๆ ไว้ อีกทีให้ลองมองที่ตัวเอง เขาอาจ
รำคาญที่น้องไปจุกจิกกวนเขามากเกินไปหรือเปล่า หรือเขา
อาจอารมณ์ไม่ดีแล้วน้องไปยุ่งกับเขา แต่อย่างไรดูแล้วคง
ไม่ใช่เพื่อนที่ดีนัก น้องลองหาเพื่อนที่ดีกว่านี้ดีกว่า แต่ถ้าแค้น
เขามากจริงๆ หาจังหวะตอนเขาอารมณ์ดีๆ ถามเขาตรงๆ
ว่าน้องทำอะไรผิด หรือทำอะไรให้เขาไม่สบายใจ แต่ทั้งนี้
ทั้งนั้นอยากให้น้องเป็นตัวของตัวเองไม่เห็นต้องแค้นอะไรกับ
คนๆ เดียวที่ก็อาจเป็นเพื่อนที่ไม่ดีนัก

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูมีเพื่อนอยู่คนหนึ่ง
เก่งวิชาคณิตศาสตร์มาก พอถึงคาบเรียนวิชาคณิตศาสตร์
เขาจะตั้งใจเรียนวิชานี้มาก พอถึงคาบเรียนวิชาอื่นเขาจะ
ไม่สนใจ และจะบอกว่าเขาเรียนไม่ค่อยเก่ง พอครูสอนก็จะ
ไม่ตั้งใจเรียน หนูอยากให้เพื่อนสนใจและให้ความสำคัญ
ทุกวิชาเท่าๆ กัน ควรจะอย่างไรดีคะ

ทูลกระหม่อม : ตามปกติคนเราถ้าไม่ได้ชอบอะไรก็จะ
ทำได้ไม่ดี ในทางกลับกัน ถ้ารักและชอบสิ่งไหนก็จะทำสิ่งนั้น
ได้ดี แต่ช่วงเรียนมัธยมต้นเราเลือกไม่ได้ ต้องเรียนทุกอย่าง
ถ้าเราปิดโลกของเราอย่างนี้ ไม่ชอบ ไม่อยากรู้ อยากเห็น
เราจะเสียโอกาส เราต้องมีความรู้รอบตัว รู้ไปหลายๆ อย่าง
กว้างๆ ถ้าวันนี้เราไม่อยากรู้เรื่องนี้ ไม่อยากรู้วิชาอังกฤษ
เราก็จะเสียโอกาสทุกวิชาที่มีประโยชน์กับเราในระดับพื้นฐาน
เพราะอยู่มัธยมต้องเรียนวิชาพื้นฐาน เมืองนอกจะให้เรียน
ระดับพื้นฐานไปจนถึงปี 2 ถึงจะให้เราตัดสินใจว่าจะเรียน
แขนงวิชาอะไร พอเราถึงระดับมหาวิทยาลัยแล้ว เราถนัด
วิชาอะไร เราก็ไปทางนั้นก็ให้บอกเพื่อนแบบนี้

สมาชิกรุ่น TO BE NUMBER ONE : ผมมีลูกชาย อายุ 12 ปี มีปัญหาด้านการเรียนมากๆ ผลการเรียนไม่ดี ที่สำคัญอ่านหนังสือได้ยังไม่คล่องผิดกับเด็ก ป. 6 ทั่วไป ไปตรวจระดับ IQ ก็ปกติเหมือนเด็กทั่วไป ผมควรจะทำอย่างไรดีครับ

ทูลกระหม่อม : อาจจะมีการบกพร่องทางการเรียนรู้ Learning Disabilities มากกว่าปัญหา IQ ต่ำหรือสูง คนบางคน IQ สูง แต่ก็มีปัญหาทางด้านเล่าเรียน เช่น อาจมีปัญหาสมาธิสั้น หรือมีปัญหาทางการอ่าน คือ เขาจะอ่านหนังสือไม่ได้เลยแต่ฉลาด หรือไม่อาจมีปัญหาทางด้านอารมณ์ก็ได้ เหล่านี้ต้องใจเย็นๆ คอยสังเกตว่าลูกมีปัญหาอะไรบ้าง ต้องปรึกษาแพทย์ที่เชี่ยวชาญทางจิตวิทยาเด็ก โดยเฉพาะ ไป Test ต่างๆ เพื่อดูว่ามีปัญหาอะไรที่ต้องแก้ไข ถ้าทราบว่ามีควมบกพร่องด้านไหนก็จะได้แก้ไขได้อย่างรวดเร็ว จะได้ทำการสอนให้ถูกวิธีตามสาเหตุที่เป็น เพราะการสอนเด็กแต่ละอย่างต่างกัน บางคนเรียนจากการฟัง บางคนเรียนจากการดู ฉะนั้นคุณพ่อต้องสังเกตและไปตรวจขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญทางจิตวิทยาเด็ก

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ผมเป็นแฟนรายการ TO BE NUMBER ONE VARIETY ดูรายการทุกครั้งมีสาระมากครับ โดยเฉพาะช่วงตอบจดหมายเป็นช่วงที่ชอบมากที่สุด เพราะเวลาทูลกระท่อมตอบจดหมายเป็นกันเอง ผมประทับใจมาก ผมมีเรื่องปรึกษาทูลกระท่อม 2 เรื่อง

เรื่องแรกเป็นปัญหาเรื่องสิว คือ ไม่ว่าผมจะใช้โฟมล้างหน้ายี่ห้ออะไร สิวก็ไม่เคยหายเลยครับ ลองปรึกษาเพื่อนแล้วก็ไม่ได้ผล เพื่อนบอกให้ลองวิธีไหนวิธีนี้ก็ไม่หาย ผมรู้สึกท้อถอยครับ

เรื่องที่ 2 เป็นปัญหาเรื่องเครียดกับเรียนครับ อยากถามว่าทำอย่างไรถึงจะไม่เครียดกับการเรียนและทำอย่างไรถึงจะรู้สึกสนุกสนานกับการเรียนครับ

ทูลกระท่อม : โครงการของเราต้องกล้าคิด กล้าทำในสิ่งที่ถูก ไม่ใช่กลัวกลัวที่จะไปลองยาเสพติดนั้นไม่ถูก เพราะน้องเป็นสมาชิกของโครงการ TO BE NUMBER ONE

เริ่มที่ข้อแรก เรื่องสิวใช้โฟมอะไรก็ไม่เป็นผล จะบอกว่า เรื่องสิวเป็นเรื่องธรรมดาของวัยรุ่น เป็นเรื่องฮอร์โมนพองหน้า มันก็เป็นสิว ใช้โฟมชนิดไหนก็เป็นสิวอยู่ดี สิ่งแรกที่ต้องทำ คือ รักษาความสะอาด แม้จะรักษาความสะอาดอย่างไร ก็ไม่หาย ควรไปหาหมอซึ่งจะได้ยามารักษา แต่ก็บอกว่า สำหรับวัยรุ่นแล้วหายยากเหมือนกันที่สำคัญมากๆ คือ อย่า แกะสิวเพราะอาจจะทำให้เป็นหลุมคล้ายผิวพระจันทร์ได้ กับ อีกอย่างคือ อย่ารับประทานอาหารมันๆ มาก.. และอย่าลืม บอกเล่ามาอีกว่าสิวดีขึ้นหรือยัง

ส่วนคำถามที่ 2 เรื่องเครียดกับการเรียน ก็ไม่รู้ว่าน้อง จะเครียดไปถึงไหน การเรียนถ้าเรามั่นใจว่าทำได้ เราก็จะ หายเครียดไปได้บ้าง และการที่จะทำได้ต้องตั้งใจอ่านหนังสือ ตั้งใจทำงาน ตั้งใจทำแบบฝึกหัดสม่ำเสมอ ไม่ใช่ว่าพอใกล้ สอบแล้วเพิ่งจะมาอ่านอย่างนี้จะทำให้เครียด อีกอย่างน้อง ต้องกล้าคิด กล้าถาม ถ้ามีทัศนคติไม่ดี เบื่อการเรียนก็จะ ทำให้เครียดได้เหมือนกัน คำตอบที่จะไม่ให้เครียดเรื่องเรียน คือ ให้ตั้งใจเรียนให้ดีที่สุด ให้เด่น ให้กล้า ขจัดความเบื่อ

โดยอาจคุยกับเพื่อน ตั้งกลุ่มขึ้นมาช่วยกันทำงานก็ได้ จะได้ สนุกกัน หรือไปผ่อนคลายที่ศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE ก็ได้

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ผมเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่ 5 ห้องเรียนของผมเป็นห้องเรียนศิลป์ภาษา อาจารย์ที่มาสอนต่างบอกว่าห้องเรียนนี้เป็นห้องที่ห่วยที่สุดในโรงเรียน ทั้งคุย วิ่งเล่น ขณะที่อาจารย์สอนก็ยังตะโกนเดินไป - มา แม้อาจารย์ดูพวกเราก็ไม่เคยอยู่นิ่งเฉย ต้องลุกเดินและพูดสลับ จนทำให้ผู้อำนวยการโรงเรียนต้องมาทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาของห้องไปอีกคน เมื่อโรงเรียนมีงานหรือกิจกรรมศึกษานอกสถานที่ ห้องอื่นๆ จะมีส่วนร่วมมากกว่าห้องผม อาจารย์ก็ไม่เคยพาไปไหน ทั้งที่ห้องผมก็มีความสามารถเท่าเทียมกัน ผมจึงอยากถามทูลกระหม่อมว่า อาจารย์ลำเอียงหรือว่าห้องผมไม่ดีจริง ๆ ครับ

ตอนนี้ในกลุ่มผมมี 10 คน คิดอยากจะตั้งศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE ในโรงเรียน แต่คิดไม่ออกว่าจะตั้งอย่างไร ทำอย่างไร จึงจะตั้งศูนย์ฯ ขึ้นมาได้ จึงอยากได้รับคำแนะนำวิธีการจัดตั้งศูนย์ฯ จากทูลกระหม่อมครับ

สุดท้ายอยากถามว่าทำไมทูลกระหม่อมถึงได้สวายนขนาดนี้ครับ

ทูลกระหม่อม : ถึงแม้จะเป็นนักเรียนที่ดูรุ่มรวย ไม่เรียบร้อย แต่ก็ปากหวาน ขอขอบใจน้องที่ชมมา กลุ่มน้องเป็นตัวป่วนของโรงเรียนมีแก๊งค์อยู่ 10 คน ตอนที่ครูมาสอนก็ทำอะไรต่าง ๆ เสียงดัง ขอบอกว่าดูแล้วไม่ค่อยเทห์เท่าไร เพราะว่าไปโรงเรียนต้องพัฒนาตัวเอง ต้องพยายามทำตัวให้มีศักยภาพ มีความรู้ แต่นี้กลับทำตัวให้รุ่มรวย ด้วยเหตุนี้อาจารย์ก็เลยไม่กล้าจะพาไปร่วมกิจกรรมที่อื่น ถามว่าอาจารย์ลำเอียงหรือไม่ ก็คงไม่ใช่ เพราะน้องดูรุ่มเกินไปอาจารย์ทำงานลำบาก ผู้อำนวยการก็น่ารักมากอุตส่าห์เข้ามาช่วยในหานี้เอง

การที่จะตั้งศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE ก็ไม่ยากนัก ก่อนอื่นต้องทำตัวเป็นผู้นำในทางที่ดีก่อน ครูอาจารย์จะได้เชื่อว่าน้องทำได้และก็อย่าวุ่นมาก ตั้งใจเล่าเรียน และปรึกษากับอาจารย์ให้ติดต่อกับกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุขว่าจะเริ่มต้นอย่างไรในการตั้งศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE สำคัญตอนนี้ คือ ต้องเปลี่ยนตัวเอง ให้อุ่นน้อยกว่านี้นิดหนึ่ง ถ้าทำสำเร็จแล้วเราก็คือมาคุยกัน

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ผมมีความใฝ่ฝันอยากเป็นนักบิน F16 โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักบินในกองทัพอากาศของไทย ประเด็นอยู่ที่ว่าผมเป็นชาวต่างชาติ กำลังศึกษาอยู่ในเมืองไทย อยากปรึกษาทุกกระหม่อมว่าจะศึกษาอยู่ในประเทศไทยได้นานแค่ไหน และมีสิทธิ์จะเรียนต่อในประเทศไทยได้หรือเปล่า รวมไปถึงถ้าอยากเป็นคนไทยต้องทำอย่างไรจะได้เป็นคนไทย 100%

ทูลกระหม่อม : ปัญหาด้านสิทธิการเป็นคนไทยเป็นเรื่องที่ต้องปรึกษาผู้รู้ด้านกฎหมายในขั้นต้น น้องต้องไปปรึกษาผู้ใหญ่ ปรึกษาคุณครูที่โรงเรียนก่อน ให้ท่านแนะนำว่าน้องจะทำอย่างไรต่อไป เพราะน้องมีความมุ่งมั่นที่จะเป็นคนไทย โดยเฉพาะอยากเป็นนักบิน F16 ก็ขอให้เป็นการกำลังใจให้น้องได้เป็นคนไทย อันที่จริงน้องก็เป็นคนไทยอยู่แล้ว ตอนนี้นั่นคือน้องมีความตั้งใจที่จะทำงานให้กับประเทศไทยให้กับสังคมของเรา ขอให้น้องตั้งใจเล่าเรียนให้ดีมาก ๆ ได้เรียนสูง ๆ ตามที่ตั้งใจไว้ น้องต้องมีความมุ่งมั่นสานฝันของตัวเองให้ถึงที่สุด สักวันหนึ่งคิดว่าความฝันน้องจะสำเร็จผลได้

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูมีความฝันอยากเป็นพยาบาล อยากช่วยเหลือผู้อื่น แต่ฐานะทางบ้านยากจน พอเรียนจบ ม.6 พ่อแม่ก็จะให้ทำงานโรงงาน เพื่อช่วยให้องค์ 2 คน ได้เรียนต่อ หนูไม่อยากเป็นสาวโรงงาน จึงอยากจะทำอาชีพการศึกษามากที่สุด เพราะอยากจะทำอย่างไ้ดี จะเลือกทำตามพ่อแม่ หรือทำตามความฝันของตัวเอง แต่ทำให้พ่อแม่ลำบาก เป็นหนี้เป็นสิน และถ้าเป็นอย่างนี้หนูจะกลายเป็นลูกเนรคุณหรือเปล้าคะ

ทูลกระหม่อม : เข้าใจและเห็นใจน้องมาก น้องอยากทำตามความฝัน อยากเป็นพยาบาลเพื่อช่วยเหลือคนเป็นสิ่งที่ดี ถ้าน้องไม่มีทุนทรัพย์ให้น้องลองถามอาจารย์แนะแนวดูอาจจะมีทุนที่น้องสามารถขอชิงทุนได้ หรือตามโรงเรียนพยาบาล น่าจะมีทุน แต่อย่างไรก็ตามคุณพ่อคุณแม่อยากให้น้องไปทำงานหาเงินก่อน เพื่อช่วยเหลือครอบครัวส่งน้องอีก 2 คน เข้าเรียน น้องบอกว่าไม่อยากเป็นสาวโรงงาน อันที่จริงสาวโรงงานก็ไม่เสียหายอะไร เราทำงานสุจริต ทำงานหาเงินหาประสบการณ์ก่อน แล้วก็ทำงานเก็บเงินได้สักพัก ก็มี

เงินเก็บไปเล่าเรียนต่อได้ ถ้าเราเก็บเงินได้ น้องก็จะได้ศึกษาต่อ ถ้าตอนนั้นน้องยังอยากเป็นพยาบาลและก็น่าจะหาทุนจากโรงเรียนพยาบาลได้ สิ่งที่สำคัญที่สุด คือ น้องต้องตั้งใจทำงานให้ดีและตั้งใจอ่านหนังสือ น้องน่าจะมีอนาคตที่ดี เป็นลูกที่ดี มีความคิดแบบนี้ไม่เนรคุณแล้วละ ขอเป็นกำลังใจให้น้องโชคดี

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูอาศัยอยู่กับพ่อแม่และป้า ครอบครัวมีอาชีพรับจ้าง รายได้ไม่พอกับรายจ่าย ในช่วงปิดเทอมหนูก็ไปทำงานหารายได้เพื่อแบ่งเบาภาระของพ่อแม่

ทูลกระหม่อม : อันนี้เป็นประเด็นสำคัญที่อยากจะคุยด้วย คือว่าความยากจนก็เป็นปัญหาที่ใหญ่ปัญหาหนึ่งของประเทศ เราก็มองว่าจะได้รับความสนใจที่จะแก้ปัญหานี้

เป็นการเร่งด่วนจากผู้ใหญ่ของบ้านเมือง อย่างไรก็ตามน้อง
ทำความดีแล้วทำถูกแล้วที่ไปหารายได้พิเศษตอนปิดเทอม
อันที่จริงการหารายได้พิเศษตอนปิดเทอมนี้เป็นเรื่องดีมากมาย
เป็นการหาประสบการณ์ในการทำงานต่อไป เด็กๆ ที่เมืองนอก
ก็ทำงานกันทั้งนั้น ไม่ว่าจะเลิกเรียนหรือปิดเทอม ถ้าใครไม่
ทำงานถือว่าเป็นเรื่องแปลก เพราะที่นั่นเขาหาทุนเล่าเรียนเอง
เป็นสิ่งที่น่าชื่นชมมากมาย การที่น้องทำงานแบ่งเบาภาระ
ของครอบครัวเป็นสิ่งที่ดี ควรภาคภูมิใจมีปัญหาอะไรเราก็
ต้องช่วยตัวเองก่อน ก่อนที่คนอื่นจะมาช่วย เคยบอกย่ากับ
สมาชิก TO BE NUMBER ONE บ่อยๆ ว่าการที่โครงการ
TO BE NUMBER ONE ส่งเสริมให้พวกเรามีความสามารถ
พิเศษ เช่น การร้องเพลง เต้น วัตถุประสงค์หนึ่งก็เพื่อให้มี
ความสามารถหารายได้ช่วยตัวเองได้ ก็ขอให้ทำดีต่อไป รู้สึก
ว่าชื่นชมน้อง.. ขอให้น้องโชคดีนะ..

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : สวัสดีครับ
ทูลกระหม่อม ผมเป็นเด็กกิจกรรมของโรงเรียน ผมทำ
กิจกรรมควบคู่กับการเรียนหนังสือ การทำกิจกรรมทำให้
ผมได้พบอะไรหลายอย่าง ทำให้ผมมีจุดมุ่งหมายในอนาคต
ที่ชัดเจนขึ้น แต่โรงเรียนก็สำคัญยิ่งเรียนมากเท่าไร
ยิ่งทำให้มีความรู้และพัฒนาตัวเองมากขึ้นเท่านั้น ปัญหาคือ
ผมแบ่งเวลาไม่ถูก บางครั้งเอาเวลาเรียนมาทำกิจกรรม เช่น
ผมเป็นประธานชมรม TO BE NUMBER ONE และจะมี
คณะผู้มาศึกษาดูงานที่โรงเรียนค่อนข้างบ่อย ทำให้ต้องสละ
เวลาเรียนเพื่อมาต้อนรับคณะผู้มาดูงาน คุณครูบางวิชาไม่
เข้าใจก็มาตำหนิ ทำให้ผมไม่มีความสุข รู้สึกอึดอัดเป็นบางครั้ง
ผมไม่ได้อยากทิ้งการเรียน แต่เป็นหน้าที่ที่ต้องทำในฐานะ
ประธานชมรม ผมอยากทูลถามทูลกระหม่อมว่าผมจะมีวิธี
การอย่างไรที่จะเรียนหนังสือควบคู่กับการทำกิจกรรมได้อย่าง
มีความสุขครับ

ทูลกระหม่อม : ภูมิใจน้องมากที่มาร่วมมือกันทำกิจกรรมดีๆ การเป็นประธานชมรม TO BE NUMBER ONE เป็นสิ่งที่มีคุณค่ามีโอกาสได้ช่วยสังคม ช่วยเพื่อนๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมการต่อต้านยาเสพติดเป็นสิ่งยากแต่น้องก็ทำ

คำถามของน้อง คือ การแบ่งเวลาในการทำกิจกรรมน้องไม่รู้ว่าควรทำอย่างไร ทำตอนไหนที่จะไม่กระทบกับการเรียน จนทำให้คุณครูบางท่านไม่พอใจ ทำให้การทำกิจกรรมดีๆ กลับกลายเป็นสิ่งที่ไม่ดี จนทำให้น้องไม่สบายใจ

ความจริงทั้งการเรียนและการทำกิจกรรมเป็นสิ่งคู่กันไปสำหรับชีวิตนักเรียน การเรียนการศึกษเป็นสิ่งสำคัญมากเป็นการกำหนดอนาคตเรา ส่วนการทำกิจกรรมดีๆ จะทำให้เรามีประสบการณ์มากขึ้น ได้ปฏิสัมพันธ์กับคนอื่นๆ และอีกหลายอย่าง เป็นสิ่งมีค่าในการใช้ชีวิตภายนอกหน้า แต่น้องต้องรู้จักแบ่งเวลา บริหารเวลาให้ถูกต้องว่าเวลาไหนที่จะเรียน จะทำกิจกรรม เวลามีคณะศึกษาดูงานมาอาจช่วยไม่ได้ เพราะน้องเป็นประธานชมรมฯ อาจต้องไปเจอเขาบ้าง แต่ในการที่จะทำกิจกรรม TO BE NUMBER ONE เราต้องมี

วิธีทำงาน สมมติเราบอกว่าเราเก่ง ต้องทำงานคนเดียว เราก็จะทำไม่ได้ นั่นคือเราต้องแบ่งหน้าที่ แบ่งงาน แจกงานให้คนอื่นทำบ้าง เราจะได้มีเวลาในการเรียน เราต้องจัดเวลาของเราว่าจะทำตอนไหน แบ่งงาน แบ่งเวลาให้ลงตัว อย่างที่บอกว่าการเรียน การศึกษากับการทำกิจกรรมเป็นของคู่กัน เป็นสิ่งที่ดีสำหรับเราทั้งสองอย่าง ไปจัดเวลาว่าตอนไหนจะเรียน ตอนไหนจะทำกิจกรรม ตอนไหนเรื่องไหนจะให้เพื่อนช่วย เราต้องไม่ทำคนเดียว ให้เพื่อนๆ ช่วยกันทำ.. ลองไปทำดู..

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ผมเป็นสมาชิกศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE คนหนึ่งครับ ผมมีปัญหาอยากปรึกษา ผมไม่ค่อยมีความสุขกับการเรียน เวลาอยู่ที่โรงเรียน ผมจะเรียนให้หมดสัปดาห์เร็วๆ ทุกวันศุกร์ ผมจะดีใจมาก เพราะรู้สึกว่าจะได้หยุด 2 วัน แต่เมื่อถึงเย็นวันอาทิตย์จะรู้สึกทรมานใจมากครับ ไม่อยากให้ถึงวันจันทร์ ผมจะทำอย่างไรให้รู้สึกอยากมาเรียนครับ

ทูลกระหม่อม : จำได้เมื่อสมัยเด็กๆ นี่เป็นความลับของ
ทูลกระหม่อมเอง เป็นความลับสุดยอด ตอนเด็กๆ ตอนอยู่
ที่ต่างประเทศรู้สึกเกลียดการไปโรงเรียนมาก เพราะตอนเช้า
ต้องไปเข้าโบสถ์ รู้สึกว่าทรมาน พอหยุดวันเสาร์ - อาทิตย์
วันจันทร์ต้องกลับไปเข้าโบสถ์อีก ไม่อยากไปโรงเรียนเพราะ
ไม่อยากเข้าโบสถ์เลยเข้าใจความรู้สึกของน้อง น้องต้อง
พยายามหาสาเหตุและแก้ไขโดยด่วน เพราะการเรียนเป็น
สิ่งสำคัญ เป็นตัวกำหนดชีวิตที่ดีในอนาคต จึงต้องแก้ไขไม่
ให้เบียดเบียน เบียดเบียน การเรียน หาสาเหตุให้เจอว่าไม่ชอบ
โรงเรียนเพราะอะไร ไม่ชอบเพราะมีปัญหาเกี่ยวกับทางโรงเรียน
ถูกเพื่อนล้อ เรียนไม่เก่ง ขี้เกียจเรียน ไม่มีเพื่อน เพื่อนแกล้ง
เกลียดวิชาที่เรียน บทเรียนยากเกินไป ไม่ชอบเรียนสักวิชา
เล่นกีฬาไม่เก่ง เบื่อบรรยากาศของโรงเรียน เบื่อคุณครู
เบื่อเพื่อน

ปัญหาเกิดจากคนรอบตัวหรือตัวเอง สมมติมีปัญหา
การเรียน ตามเพื่อนไม่ทัน เรียนไม่ดีก็ต้องพยายามให้มากขึ้น
พยายามปรึกษาคุณครูที่ปรึกษา ปรึกษาเพื่อนๆ ถ้าไม่มี

เพื่อนเลย ต้องมาสำรวจตัวเองว่าทำไมไม่มีเพื่อน ไม่มีใครชอบ ชี้นั่น เห็นแก่ตัว ชี้ประชดประชันหรืออารมณ์เสียบ่อย เหล่านี้ก็ต้องเปลี่ยน ต้องแก้ไข ต้องแก้ที่ตัวเองก่อน.. ขอให้น้องโชคดี แก้ไขปัญหาได้ เพื่อการมีอนาคตที่ดี..

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : เพื่อนหนูกำลังหนึ่งชอบโดดเรียนเป็นประจำ หัวหน้าตักเตือนอย่างไรก็ไม่ฟัง จนในที่สุดหัวหน้าจดชื่อส่งให้อาจารย์ พอเพื่อนๆ กลุ่มที่โดดเรียนรู้จักโกรธกลุ่มที่จดชื่อ จึงอยากทูลถามทูลกระหม่อมว่าจะมีวิธีอย่างไรที่ช่วยให้เพื่อนทั้ง 2 กลุ่ม กลับมาคืนดีกัน และจะพูดกับเพื่อนที่ชอบโดดเรียนอย่างไรให้เพื่อนกลับมาเรียนตามปกติค่ะ

ทูลกระหม่อม : ปัญหานี้ฟังคุ้นๆ เหมือนเคยตอบมาแล้ว คงเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นบ่อย ที่นักเรียนกลุ่มหนึ่งชอบโดดเรียน ฝ่ายหัวหน้าห้องมีหน้าที่จดชื่อใครโดดเรียนไว้ และ

นำส่งอาจารย์ เพื่อนที่โตดเรียนอาจคิดว่าช่างฟ้อง หากความดี
ใส่ตัวเอง จริง ๆ จะไปว่าเขาชี้ฟ้องก็ไม่ได้ เพราะเขาเป็น
หัวหน้ามีหน้าที่จัดซื้อคนที่โตดเรียน เขามีหน้าที่ต้องรักษา
กฎระเบียบของโรงเรียน ประเทศชาติก็ต้องมีกฎระเบียบ การ
เรียนเป็นสิ่งสำคัญ เป็นอนาคตของน้องๆ ถ้าโตดเรียนบ่อยๆ
เป็นสิ่งไม่ดี เป็นผลเสียกับตัวเอง ต่อไปอาจหางานทำดีๆ
ไม่ได้ ไม่มีอนาคตที่ดี ถ้าโตดเรียนครั้ง 2 ครั้ง อาจทำไม่รู้
ไม่ชี้เพราะเราไม่ชี้ฟ้อง ทางที่ดีน้องต้องให้หัวหน้าพูดกับ
เพื่อนกลุ่มนั้นตรงๆ ว่าอย่าโตดเรียนเลย “ถ้าโตดเรียนฉันก็
มีหน้าที่จัดซื้อ รายงานเธอนะ อย่ามาโกรธ” ไม่ใช่ทำเพราะ
ไม่ชอบเพื่อนกลุ่มนี้ หรืออาจอดคิดกันอยู่แล้วมาใช้อำนาจ
หน้าที่ก็เป็นได้ แต่อาจไม่ใช่ เราต้องคิดในแง่ดี มองโลก
ในแง่บวกบ้าง เมื่อไม่ได้เกิดจากอคติส่วนตัว ต้องบอกให้
เพื่อนเข้าใจว่าการโตดเรียนจะทำลายอนาคตเธอนะ ทำให้
เรียนไม่ทันเพื่อน ถ้าออกไปทำอะไรอาจเกิดเหตุการณ์ที่ไม่
ดีขึ้นได้ สมมติเขาโตดเรียนไม่มาเรียนเลย พูดกันไม่รู้เรื่อง
หัวหน้าซึ่งมีหน้าที่ต้องไปรายงานให้อาจารย์ทราบจะมา

โทษว่าเขาขี้ฟ้องไม่ได้ เป็นกฎระเบียบที่ต้องจัดการกันไปไม่
อย่างนั้นจะยุ่งวุ่นวาย บอกเพื่อนว่าแทนที่จะโดดเรียนมาทำ
กิจกรรม TO BE NUMBER ONE กันดีกว่า

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูมีเรื่องจะขอ
คำแนะนำจากทูลกระหม่อมค่ะ คือ หนูมีความสามารถ
หลายด้าน ด้านวิชาการหนูสามารถเรียนรู้ได้เร็วทันเพื่อน ๆ
พอสมควร ด้านดนตรีหนูสามารถเล่นดนตรีไทยได้ ด้านศิลปะ
หนูวาดรูปไม่ค่อยเก่งแต่ระบายสีสวย ความใฝ่ฝันอยากเป็น
พยาบาลช่วยเหลือชีวิตคน เรื่องครอบครัวน้องชายกำลังย่าง
เข้าสู่การเป็นวัยรุ่นมีนิสัยที่อยากรู้ อยากลอง แต่น้องชาย
ของหนูลองจนติดไปซะแล้ว ครั้งแรกที่เห็นน้องชายสูบบุหรี่
หนูรู้สึกตกใจมาก แต่ไม่สามารถเล่าให้ใครฟังได้และไม่กล้า
เตือนน้องชายเพราะรู้ดีว่าอย่างไรน้องก็ไม่เชื่อฟังหนูอยู่ดี
และต้องทะเลาะกันอีกด้วย แต่ถ้าบอกพ่อกับแม่ไปกลัว

น้องชายจะโดนพ่อกับแม่โกรธ หนูเป็นคนกลางลำบากใจ
มากค่ะทูลกระหม่อม หนูจะแก้ปัญหาวางไรดีคะ

ทูลกระหม่อม : จดหมายของน้องก็ดูน่ารักดีนะ ทั้งชม
ตัวเอง ทั้งถ่อมตัวนิดๆ ขณะเดียวกันก็ภูมิใจตัวเองด้วย
ดูน่ารักดี ก็ดีใจที่น้องเล่ามาให้เราฟังว่ามีความสามารถ
พิเศษอย่างไร แล้วมีความใฝ่ฝันอยากเป็นอะไร สำหรับเรื่อง
น้องชายน้องก็พูดถูกแล้วว่าการเป็นวัยรุ่นเป็นวัยที่อยากรู้
อยากลอง อยากตามเพื่อน อันที่จริงน้องก็ควรเตือนน้องชาย
เพราะเป็นพี่น้องกัน เป็นคนในครอบครัวเดียวกันต้องดูแล
ซึ่งกันและกัน ไม่ปล่อยให้น้องชายทำอะไรที่เป็นอันตราย
ต่อตัวเขา ไม่ต้องกลัวว่าน้องจะไม่พอใจหรือไม่เชื่อ เราบอก
ด้วยความหวังดีว่าสุบบุหรี่ไม่ดีนะ ทำให้หน้าแก่เนะ ไม่ดีต่อ
สุขภาพต่างๆ นาๆ อาจจะไม่ต้องถึงคุณพ่อคุณแม่แค่น้อง
บอกด้วยความหวังดี น้องชายคงจะคิด ก็ลองดูก็แล้วกัน..
แต่เชื่อว่าน้องชายคงจะเชื่อฟัง..

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูฟังเพลงในโครงการทุกเพลง หนูอยากให้ทุลกระหม่อมแนะแนวทางว่าการร้องเพลงแต่ละครั้ง จำเป็นหรือไม่ที่จะต้องรักษาเสียง และมีวิธีอย่างไรให้เสียงดีและไพเราะค่ะ สุดท้ายหนูเป็นคนที่ชื่นชอบวิชาภาษาอังกฤษเป็นชีวิตจิตใจเพราะเป็นภาษาที่น่าสนใจ เนื่องจากมีคำศัพท์เยอะดี จนคุณครูที่สอนภาษาอังกฤษให้ฉายาหนูว่า ดิกชันนารีประจำห้องค่ะ

ทุลกระหม่อม : ดีใจมากที่น้องติดตามโครงการของเรา แล้วก็ชอบเพลง TO BE NUMBER ONE ทุกๆ เวอร์ชันเพลง “ไม่มีอะไรไกลเกินฝัน” ก็เป็นเพลงที่สนุกสนานและให้กำลังใจทุกๆ คน ให้ไปถึงฝันและไม่มีอะไรที่จะไกลเกินความสามารถของเราที่จะทำความฝันให้เป็นความจริง ก่อนร้องเพลงเราต้องวอร์มเสียง และเราก็ต้องฝึกฝนการร้องให้ถูกต้อง ถ้าสมมติไม่มีโอกาสฝึกฝนกับครูก็ฝึกฝนด้วยตัวเอง ซ้อมทุกวัน ส่วนเสียงที่ไพเราะอยู่ที่แก้วเสียงของเรา สมมติเรามีแก้วเสียงที่ไพเราะก็โชคดี แต่ถ้าเราเสียงน่าเกลียดก็โชคร้ายหน่อยหนึ่ง

ถ้าอย่างนั้นเราต้องฝึกเยอะหน่อย ส่วนเรื่องภาษาอังกฤษก็น่าภูมิใจมากที่น้องเป็นเด็กชั้นนารีประจำห้อง ขอให้น้องโชคดี

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูได้ติดตามข่าวเกี่ยวกับทูลกระหม่อมและชมรม TO BE NUMBER ONE มาโดยตลอดเลยคะ โดยเฉพาะเรื่องภาพยนตร์ที่ทูลกระหม่อมแต่งขึ้นเอง และร่วมแสดงนำเรื่อง “หนึ่งใจเดียวกัน” หนูอยากชมมากๆ เลยคะ

ตอนนี้อยู่ช่วงประเมินผลงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ในโรงเรียนของหนูซึ่งเป็นโรงเรียนเล็กๆ ในจังหวัดพังงา ก็ได้มีโอกาสเข้าไปประกวดในระดับประเทศ ตอนแรกหนูไม่คิดว่าโรงเรียนหนูจะผ่านเข้ารอบ หนูไม่รู้วาทูลกระหม่อมจะจำหนูได้หรือเปล่า เพราะทูลกระหม่อมมีงานต้องทำและพบปะผู้คนมากมาย แต่ไม่เป็นไรคะ หนูจะบอกว่าหนูไม่เคยลืมเลยนะคะ ที่ครั้งหนึ่งในชีวิตหนูได้มีโอกาส

กราบทูลรายงานต่อหน้าพระพักตร์ ตอนนั้นหนูตื่นตื่นมากจนสิ้นไปหมด ไม้รู้ว่ากราบทูลรายงานผิดไปบ้างหรือเปล่า แต่เห็นรอยยิ้มของทูลกระหม่อมหนูก็ลดความประหม่าลงได้บ้าง น่าขำจริง ๆ เลยนะคะ

ทูลกระหม่อม : หนูก็เป็นสมาชิก TO BE NUMBER ONE คนหนึ่ง ที่ทำกิจกรรมเป็นที่น่าภูมิใจ แต่ก็คงจำชื่อของทุกคนไม่ได้หมด เพราะสมาชิก TO BE NUMBER ONE ทั้งหมดตั้ง 30 กว่าล้านคน แต่หนูก็เป็นแกนนำคนหนึ่งซึ่งอยู่ในช่วงที่ประเมินผลงานเข้ารอบแล้ว อย่างไรก็ตามน้องเป็นแฟนพันธุ์แท้เลย ก็ชอบใจน้องที่ติดตามรายการของเราตลอดมา สำหรับภาพยนตร์เรื่องหนึ่งใจเดียวกัน อย่าลืมติดตาม อย่าพลาด เพราะเราเป็นแฟนพันธุ์แท้อยู่แล้ว.. ก็ขอให้น้องตั้งใจเรียนให้ดีๆ

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูมีความสามารถพิเศษ คือ เล่นดนตรีไทยได้หลายอย่าง เช่น เล่นขิม ซอด้วง จะเข้ ขลุ่ย แต่เรื่องพิเศษสุด คือ หนูชอบแมวมากๆ ค่ะ เรียกได้ว่าคลั่งไคล้เลยทีเดียวนะ แมวจะทำอะไร รู้สึกอย่างไร ขอให้หนูได้อยู่กับแมวดัวนั้นสักครึ่งชั่วโมงก็จะพอทราบแล้วค่ะ ในครอบครัวของหนูอยู่กัน 3 คน มีพ่อแม่ หนูและมีแมวที่เหมือนน้องแท้ๆ อีก 4 ตัว หนูต้องหักเงินจากค่าขนมเพื่อที่จะเอามาซื้ออาหารให้แมวกินเดือนละ 200 บาท มีคนแนะนำให้หนูเป็นสัตวแพทย์เพราะเห็นหนูรักสัตว์ แต่ว่าหนูไม่อยากผ่าหัว ผ่าตา ผ่าท้องแมวนะ หนูทำไม่ลงก็เลยคิดว่า จะตั้งใจเรียนหนังสือ พอโตขึ้นมา หนูจะได้ทำงานมีเงินพอที่จะสร้างสถานอุปการะสัตว์กำพร้า ทูลกระหม่อมช่วยอวยพรให้หนูเก่งๆ มีงานทำดีๆ และที่สำคัญก็ขอให้ความฝันของหนูสำเร็จด้วยค่ะ

ทูลกระหม่อม : รู้สึกประทับใจมากในการชอบแมวของน้อง น้องมีจิตใจเมตตา อย่างที่เพื่อนน้องแนะนำว่าน้องน่าจะเป็นสัตวแพทย์ อันที่จริงถ้าน้องเรียนได้ก็จะดีมาก จะ

ช่วยน้องแมวของน้องได้เป็นอย่างดีเลย ขออวยพรให้น้องเรียนเก่งๆ ขอให้น้องตั้งใจเรียน แบ่งเวลาให้เป็นประโยชน์ อย่างมัวแต่พุดกับแมวจนลืมเรียน ขอให้ความฝันของน้องสำเร็จ ดีใจมากที่น้องมีความคิดที่เมตตากับสัตว์แล้วก็ตั้งใจจะทำสิ่งดีๆ ให้กับสังคม

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : สวัสดิ์ดีค่ะ ทูลกระหม่อมหนูมีเรื่องอยากจะปรึกษาคือ หนูมีความใฝ่ฝันอยากเป็นแอร์โฮสเตส แต่หนูสูงเพียง 156 เซนติเมตร จึงยากที่จะทำตามความฝัน หนูชอบภาษาอังกฤษและการบริการมาก แต่ที่บ้านแนะนำให้เรียนกฎหมาย ซึ่งหนูไม่ชอบการท่องเที่ยวและไม่ชอบการทำงานที่ต้องเป็นผู้นำคน หนูไม่ทราบว่าจะต้องทำอย่างไรดี จะตัดทิ้งความฝันหรือพยายามสานฝันต่อไปดีคะ

ทูลกระหม่อม : น้องอยู่ ม.4 ก็คงอายุประมาณ 15 - 16 ปี ไม่สูงพอที่จะเป็นแอร์โฮสเตสที่ไฝ่ฝัน ถ้าเป็นอย่างที่เมืองจีน เขาจะผ่าตัดต่อขาทั้ง แต่ไม่แนะนำนะ เพราะต่อขาต้องพักฟื้น นอนอยู่โดยเดินไม่ได้เป็นปีสองปี น้องก็ต้องทำใจว่าคงเป็นแอร์ไม่ได้เพราะกฎเกณฑ์เขามีอยู่ว่าเป็นแอร์ต้องสูงประมาณ 160 เซนติเมตร แต่น้องไม่ถึง น้องอาจคิดว่า เป็นแอร์สบาย ไปได้เที่ยว ได้รับเงินเดือนดี แต่อีกมุมหนึ่ง เป็นแอร์ต้องบริการคน ต้องยืนตลอดเวลา ต้องทำงานหนัก ต้องเสิร์ฟ ต้องเดินทางตลอด มันไม่ได้สนุกมากนักหรอกนะ และการเดินทางตลอดเวลาทำให้หน้าแก่ หน้าก็เหี่ยวเพราะบนเครื่องบินอากาศน้อยถ่ายเทไม่ดี จริงๆ แอร์ต่างประเทศเขาไม่ได้เห็นสวยอย่างแอร์อเมริกา แอร์ฝรั่ง อังกฤษตัวใหญ่ มากก็ยังเป็นแอร์ได้ ที่จะบอกคือ เป็นแอร์อาจไม่ใช่อาชีพที่เท่หรือเก๋อย่างที่น้องคิด น้องชอบวิชาภาษาอังกฤษและชอบบริการก็ต้องคิดดูสิว่าอะไรที่เหมาะสม เป็นไกด์? เป็นประชาสัมพันธ์โรงแรม? หรืออะไร น้องก็พอจะรู้จักตัวเองแล้วว่าน้องชอบอะไร ไม่ชอบอะไร ก็ขอให้โชคดี วิชาที่จะเรียนต่อและหาอาชีพที่ดีที่เหมาะสมกับตัวเองได้นะ

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูอยากจะถาม
ทูลกระหม่อมว่าตอนนี้หนูเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลัง
จากนี้หนูก็ต้องเข้ามหาวิทยาลัยแล้ว ตอนนี้มีปัญหาที่สำคัญ
คือหนูยังไม่รู้เลยว่าตัวหนูอยากจะทำอะไร หรือว่า
อยากจะทำอาชีพอะไรในอนาคต เวลาลองไปถาม
เพื่อน ๆ หลายคน เขาก็มักจะมีความฝันของตัวเองกันแล้ว
ทั้งสิ้น ทำให้หนูรู้สึกเหมือนกับว่าหนูยังหาตัวเองไม่เจอ
หนูควรจะทำอย่างไรดีคะ

ทูลกระหม่อม : ไม่เป็นไรหรอก หนองไม่ต้องกังวลเพราะว่า
วัยรุ่นก็เป็นวัยหัวเลี้ยวต่อ บางทีเราก็มีความรู้สึกว่าหาตัวเอง
ไม่เจอ ตัวเองอยู่ตรงไหนก็ไม่รู้ มันไม่ใช่ปัญหาที่แปลก
บางคนอยู่มหาวิทยาลัยปีหนึ่งยังไม่รู้เลยว่าเรียนอะไร
อย่างไรเราเข้ามหาวิทยาลัยก็ยังไม่รู้ ไม่แน่ใจ ตั้งใจเรียน
อย่างหนึ่งพอเข้าไปถึงก็ไม่แน่ใจแล้วว่าชอบหรือไม่ เพราะ
ฉะนั้นมหาวิทยาลัยที่เมืองนอกเขาจะให้โอกาสนักศึกษา
เรียนแบบทั่วไปก่อนประมาณ 2 ปี แต่ถ้าเป็นโรงเรียนที่เรียน

ทางวิศวกรรม ทางวิทยาศาสตร์เขาก็จะให้เรียน 1 ปี หนึ่งปีนี้ เราไม่ต้องบอกว่าจะเรียนวิชาอะไร มีเวลาที่จะค้นหาตัวเอง แต่ถ้าวีกหนึ่งปี สองปีแล้วยังค้นหาตัวเองไม่ได้คงต้องลำบากนิดหนึ่ง ก็อาจจะไปเรียนแล้วค่อยเปลี่ยน แต่ที่นี้เราต้องรู้ว่าเราชอบอะไรหรือไม่ชอบอะไร วิชาไหนที่เราเรียนได้ดีที่สุด เรียนได้ดีก็จะมีทักษะในด้านนั้น ถ้าเก่งคณิตศาสตร์ก็อาจจะเรียนวิทยาศาสตร์ได้ เรียนวิศวะได้ น้องต้องไปปรึกษาอาจารย์แนะแนวหรือคุณพ่อคุณแม่อาจจะได้รับคำแนะนำที่ดี ถ้าสมมติชอบอ่านนิยาย ชอบภาษาก็อาจจะเรียนอักษรเรียนนิเทศก็ได้ ถ้าชอบอยากเป็นนักแสดง นี่หมายถึงให้น้องลองคิดดู สังเกตตัวเองว่าชอบหรืออยากเป็นอะไร ถ้าเก่งคณิตศาสตร์ เก่งวิทยาศาสตร์จะได้เปรียบเพราะว่าจะมีวิชาที่กว้างเป็นวิชาที่สามารถเรียนอะไรได้หลายอย่าง เพราะฉะนั้นเราต้องสังเกตตัวเองว่าเราชอบอะไร มีความสุขกับการเรียนวิชาอะไร ก็ให้เรียนและทำสิ่งนั้น

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูอายุ 16 ปี พอถึงวันเสาร์ เวลามืดๆ หนูจะตั้งตารอเพื่อที่จะดูรายการ TO BE NUMBER ONE VARIETY เพราะให้อะไรดี ๆ กับหนูเสมอ โดยเฉพาะที่ทูลกระหม่อมตอบจดหมายเป็นช่วงที่หนูชอบที่สุด หนูว่าทูลกระหม่อมตอบจดหมายสนุกดีค่ะ ทูลกระหม่อมดูเข้าใจวัยรุ่น หนูมีปัญหา 2 เรื่องที่อยากให้ทูลกระหม่อมให้คำแนะนำค่ะ

เรื่องแรก หนูเห็นทูลกระหม่อมทรงเก่งภาษาอังกฤษมาก เพราะรู้ว่าอยู่ เมืองนอกมานาน อยากได้คำแนะนำหรือเทคนิคในการเรียนภาษาอังกฤษให้เก่ง หรือให้จำศัพท์ หรือไวยากรณ์ได้ดี

เรื่องที่สอง หนูมีปัญหาเรื่องกลิ่นตามร่างกายซึ่งหนูก็ไม่รู้ตัว แต่ที่รู้ตัวเพราะญาติที่เป็นลูกพี่ลูกน้องเขาบอกว่า หนูตัวเหม็น หัวก็เหม็น เขาก็เหม็น พอหนูรู้ว่าหนูเหม็นทุกส่วนในร่างกาย หนูก็ลุ่มใจมากเลยคะ ไม่รู้จะทำอย่างไรดี แต่หนูก็อาบน้ำสะอาดทุกวัน เอ๊ะ..เขาบอกว่าหนูปากเหม็นด้วยคะ แต่หนูก็แปรงฟันทุกวันนะคะ หนูกลุ่มใจมากเลยคะว่าจะทำอย่างไรดีให้กลิ่นตามร่างกายหมดไป

ทูลกระหม่อม : เอาเรื่องเรียนภาษาอังกฤษก่อน การเรียนภาษาอังกฤษเราก็ต้องชอบ ต้องสนใจก่อน อย่างไรก็ตามหลังจากชอบแล้วน้องก็ต้องหมั่นฝึกฝนมากๆ ตั้งใจเรียนหมั่นพูด หมั่นใช้ภาษาอังกฤษมากๆ วิธีการก็คือ อ่านหนังสือภาษาอังกฤษมากๆ อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษทุกวัน หรือดูหนังภาษาอังกฤษ

แรกๆ อาจดูซับไทยก่อน อีกอย่างหนึ่งถ้าน้องชอบร้องเพลงก็ให้ร้องเพลงสากล เรียนภาษาอังกฤษจากเพลงก็จะทำให้ง่ายขึ้น ต้องใช้มากๆ ต้องฝึกพูด ฝึกใช้มากๆ แนะนำอีกอย่าง คือ หาและมีเพื่อนฝรั่งบ้างจะได้คุยกัน เพราะคุยกันแบบสบายๆ จะทำให้น้องไม่เกร็งในการพูดภาษาอังกฤษ และจะทำให้เรียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น น้องต้องไม่อาย ต้องกล้าพูด

มาถึงปัญหาใหญ่ คือ ความเขม้.. ตัวก็เขม้.. หัวก็เขม้.. ปากก็เขม้.. เท้าก็เขม้.. เขม้ไปทุกส่วน น้องบอกว่าอาบน้ำแล้ว น้องอาบน้ำดีหรือเปล่า น้องสระผมบ่อยพอหรือเปล่า หรือปล่อยให้แห้งเป็นชั้นๆ เป็นเชื้อราหรือเปล่า

น้องต้องดูตัวให้ดี ใช้เครื่องดับกลิ่นทาร์กแร็บบ้าง เพราะตรงรักแร้จะทำให้เหม็นมาก หรือถ้ายังเหม็นอาจจะไม่ใช่เรื่องการรักษาความสะอาด แต่อาจจะเป็นโรคผิวหนัง ในเรื่องกลิ่นปาก น้องชอบทานอะไรเหม็นๆ หรือเปล่า ปากเหม็นอาจจะฟันเสีย หรืออาจจะท้องไม่ดี เป็นโรคกระเพาะก็ทำให้ปากเหม็นจากภายในเหมือนสวยจากภายใน อันนี้ก็แนะนำให้น้องไปหาหมอ มันคงไม่เหม็นไปตลอดชีวิตหรอก อย่างไรก็ตามมันก็จะช่วยได้บ้าง ขอให้น้องโชคดี ในการกำจัดความเหม็น

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : เหลือเวลาอีกไม่นาน ผมจะเรียนจบ ม.6 และจะสอบเรียนต่อในระดับปริญญาตรี แต่ผมก็ยังไม่ทราบเลยครับว่าจะเรียนคณะอะไร สิ่งหนึ่งที่ผมกลัวที่สุด คือ สอบไม่ติดครับ ผลการเรียนของผมตอนนี้ไม่ค่อยดี เพราะว่าผมทำกิจกรรมมากเกินไป โดยเฉพาะการอยู่ค่าย บางค่ายก็ตรงกับเวลาเรียน เวลากลับมา

งานก็ดินพอกหางหมู ทำเกือบไม่ทันส่งครู บางครั้งก็เรียนไม่ทันเพื่อน แต่ผมรักและชอบการทำกิจกรรมมากครับ เพราะทำให้ผมมีประสบการณ์ มีความรู้ นอกเหนือจากการเรียนในห้อง ที่สำคัญคือได้มิตรภาพระหว่างเพื่อนครับ ผมเสียใจและผิดหวังกับตนเองมากเกี่ยวกับผลการเรียน ผมควรทำอย่างไรดีครับ ผมอยากทำกิจกรรมไปด้วยและเรียนไปด้วย แต่ผลตอบแทนที่ได้รับกลับแย่งลง ตอนนี้มีมหาวิทยาลัยหลายแห่งเริ่มมาแนะแนวแล้ว ผมยังไม่ทราบว่าจะเลือกเรียนที่ไหนดีครับ

ทูลกระหม่อม : น้องต้องปรับตัวใหม่ ทำกิจกรรมให้น้อยลง จากผลการเรียนแสดงว่าแบ่งเวลาไม่ถูก ช่วง ม.5 เป็นช่วงที่เรียนหนักเพราะกำลังจะเข้าสู่ระดับมหาวิทยาลัย ถ้าน้องโหมทำกิจกรรมทุกอย่าง จะไม่มีเวลาท่องหนังสือหรือทำงานส่งอาจารย์ได้ทัน ตอนนี้ควรมุ่งเรื่องการเรียนรู้เป็นหลัก ยามว่างจริงๆ ค่อยคิดถึงเรื่องกิจกรรมที่สามารถทำในช่วงที่ว่างจากการเรียน การไปค่ายที่ต้องขาดเรียนหลายๆ วันควรพักไว้ก่อน การหาประสบการณ์ยังมีเยอะ

ในวันข้างหน้า ในมหาวิทยาลัยยังมีโอกาสเจอกับเพื่อนหรือกิจกรรมดี ๆ รออยู่อีกมากมาย ตอนนี้น้องยังไม่รู้ว่าจะเลือกเรียนคณะไหน ขอแนะนำคณะนิเทศศาสตร์ เพราะน่าจะตรงกับลักษณะนิสัยที่ชอบพบปะผู้คน ชอบทำกิจกรรม จงจำว่าหน้าที่หลักตอนนี้ คือ การเรียน ทุกอย่างๆ เป็นเรื่องรองลงมา ทำหน้าที่หลักของตนเองให้ดีที่สุดก่อน หลังจากนั้นค่อยคิดทำอย่างอื่น ไม่เช่นนั้น้อาจต้องเจอกับสิ่งที่น้องกลัว คือ การสอบเข้ามหาวิทยาลัยไม่ได้

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูสอบติดคณะวิทยาศาสตร์เครื่องสำอาง มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย ตัวเองก็รู้สึกดีใจเพราะอยากเรียนที่คณะนี้มาก แต่ทางครอบครัวก็ยังไม่ค่อยเข้าใจ เป็นห่วงถึงอนาคตว่าจบแล้วจะไปทำงานอะไร งานจะมั่นคงหรือไม่ อยากให้ทูลกระหม่อมช่วยชี้แนะแนวทางให้ด้วยค่ะ

ทูลกระหม่อม : ต้องขอแสดงความยินดีที่น้องได้เรียนในสิ่งตัวเองต้องการ ต้องขอบอกเลยว่าถ้าใจรักในสิ่งที่ทำและตั้งใจทำมันให้ดีที่สุด ผลแห่งความพยายามมุ่งมั่นก็จะส่งผลสำเร็จในอนาคตต่อไปอย่างแน่นอน บางทีครอบครัวก็อาจกังวล เป็นห่วง แต่จงแสดงความตั้งใจให้ทางครอบครัวเห็น ถ้าน้องมั่นใจที่เรียนตรงนี้จริงๆ รับรองว่าครอบครัวก็定会ส่งเสริม จบออกมาไม่ต้องกลัวตลาดแรงงานทางด้านนี้ ยังต้องการคนอีกมาก น้องอาจจะไปทำงานทางด้านการวิจัยหรืองานด้านตรวจสอบคุณภาพของผลิตภัณฑ์ งานทางด้านนี้ยังคงขาดแคลนบุคลากรอีกมากมาย ก็ขอให้ตั้งใจศึกษาเล่าเรียนก่อนอันดับแรกก็แล้วกัน

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูรู้สึกท้อแท้ในใจ ที่ตนเองต้องเข้ามาเรียนสายวิทย์ - คณิต โดยที่ตัวเองเป็นคนที่ไม่เก่ง และรู้สึกว่าตนเองไม่มีความถนัดในสายนี้เลย จึงทำให้เกรดตกต่ำลงเรื่อยๆ ไม่มีกำลังใจที่จะเรียนต่อ จนบางครั้งอยากจะลาออกไปเรียนสายอาชีพ แต่เนื่องจากพ่อ กับแม่อยากให้เข้ารับราชการและตั้งความหวังไว้กับหนูมาก จึงเป็นเหตุทำให้หนูเครียดและรู้สึกกดดัน จึงอยากจะให้ ทูลกระหม่อมช่วยแนะแนวทาง และบอกวิธีสร้างกำลังใจในยาม ที่ท้อแท้ให้ด้วยค่ะ

ทูลกระหม่อม : ต้องถามตัวเองให้ดีว่าจะเอาตัวเองไปรอด ในสายนี้ต่อไปไหม ถ้าคิดแล้วว่าไม่ได้ก็ต้องตัดสินใจพูดคุย บอกกับทางบ้านให้เข้าใจ อธิบายถึงเหตุผลที่ตนเองประสบ อยาเก็บเจียบไว้ เพราะจะเป็นการกดดันตัวเอง พ่อแม่คงจะ เข้าใจและช่วยหาทางออกให้ ถ้าคิดว่าเรียนสายอื่นแล้วดีกว่า ก็ต้องพูดคุยปรึกษากันในครอบครัว

ส่วนวิธีการสร้างกำลังใจ คือ เราต้องไม่มองปัญหาของเราว่าใหญ่ที่สุด ยังมีคนอื่นอีกมากมายที่เขามีปัญหาหนักหนามากมาย หลายคนยังแก้ไขให้พลิกกลับมาดีได้เลย ถ้าหมดกำลังใจท้อแท้ ขอให้คิดว่ายังมีเพื่อน ๆ ชาว TO BE NUMBER ONE คอยเป็นกำลังใจอยู่ พวกเขาพร้อมพูดคุยให้คำปรึกษา และช่วยเหลือกันเสมอ

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ผมเป็นคนพิการแขนขาขาดจากอุบัติเหตุเมื่อหลายปีก่อน แต่สามารถที่จะกระโดดไปไหนมาไหนขาเดียวได้ แต่ไปได้แค่อบ ๆ บ้านไม่เคยได้เจอผู้คนเลยรู้สึกเหงามาก อยากจะเรียนคอมพิวเตอร์เหมือนกับคนพิการคนอื่น จึงขอคำแนะนำจากทูลกระหม่อมด้วยครับ

ทูลกระหม่อม : ขอชื่นชมน้องมากที่ถึงแม้จะพิการ แต่ก็ยังมีพลังใจที่จะสู้ คิดหาหนทางเพื่อให้มีชีวิตที่ดีขึ้น ไม่ทอดท้อใจ น้องมีจิตใจที่ดีมากที่อยากเรียนคอมพิวเตอร์ ขอแนะนำว่าให้ไปปรึกษาหน่วยราชการที่จังหวัดดู เช่น หน่วยสังคมสงเคราะห์ของจังหวัดหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เชื่อว่าทางหน่วยงานคงจะให้ความช่วยเหลือให้น้องได้เรียนคอมพิวเตอร์อย่างที่ต้องการ ขอให้กำลังใจน้องให้สู้ต่อไป จำไว้ว่า “คนเราเลือกเกิดไม่ได้ แต่เลือกที่จะเป็นได้”

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูมีความสามารถทางด้านศิลปะและการวาดการ์ตูนต่าง ๆ แต่ก็ยังมีความรู้ไม่มากพอ เพราะไม่มีอาจารย์สอนด้านนี้โดยตรง ได้แต่หัดวาดตามแบบการ์ตูนเอาเอง อนาคตอยากจะเป็นนักเขียน - นักวาดการ์ตูน จะพยายามและฝึกฝนเพื่ออนาคตของการเป็นนักออกแบบการ์ตูนแอนิเมชันให้เด็กไทยได้ชม ขอคำแนะนำจากทูลกระหม่อมในการทำคามฝันให้เป็นความจริงค่ะ

ทูลกระหม่อม : ต้องขอชื่นชมในความตั้งใจและความมุ่งมั่นที่จะเป็นนักวาดการ์ตูนของน้องที่น่าจะนำไปเป็นแบบอย่างที่ดีได้ เพราะน้องค้นพบความฝันของตัวเองเร็วและตรงดิ่งไปหาความฝันนั้นโดยไม่ลังเลและไม่เสียเวลา ในขณะที่บางคนกว่าจะค้นพบก็อายุมากแล้วก็เลยเริ่มต้นช้ากว่าคนอื่น บางครั้งก็ทำให้เสียโอกาสดีๆ ไป ก็ขอให้กำลังใจให้น้องฝึกฝนฝีมือในการวาดการ์ตูนของตัวเองให้หนักขึ้น แม้จะไม่มีอาจารย์ในโรงเรียนที่สอนเรื่องนี้โดยตรง ก็ขอให้ใช้ความพยายามด้วยตัวเองเป็นอันดับแรก ทำให้ดีที่สุดด้วยตัวเองก่อน ถ้ามีหนทางในการไปเรียนพิเศษเพิ่มเติม ก็ต้องใช้โอกาสนั้นให้เต็มที่ ที่สำคัญคือต้องเตรียมตัวให้พร้อมที่สุด ก่อนที่จะไปสอบเข้าภาควิชาศิลปะของมหาวิทยาลัยต่างๆ ที่มีให้เลือกเรียนมากมาย และหวังว่า สักวันคงได้ชมผลงานการ์ตูนแอนิเมชันของน้อง ขอให้อย่าละทิ้งความพยายาม หมั่นฝึกฝนการใช้คอมพิวเตอร์ ฝึกใช้โปรแกรมต่างๆ ให้เก่ง ไม่แนในอนาคตน้องอาจเป็นนักวาดการ์ตูนแอนิเมชันของฮอลลีวู้ดคนไทยคนแรกก็ได้ ใครจะไปรู้

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ในการเรียน ม.ปลาย หนูรู้สึกว่าแตกต่างกับ ม.ต้นมาก เนื้อหาการเรียนยากกว่า และที่สำคัญอ่านหนังสือไปสักพักเดี๋ยวก็ลืม หนูจึงรู้สึกเป็นกังวลว่าเมื่อถึง ม.6 หนูจะทำข้อสอบไม่ได้ และถ้ากลับมาอ่านบทเรียนทั้ง 3 ปี ก็คงไม่มีเวลาพอที่จะอ่านทั้งหมด ดังนั้น หนูจึงขอปรึกษาว่าจะมีเทคนิคการเรียนที่รวดเร็วและจดจำได้ดี ที่หนูสามารถนำไปใช้ได้ค่ะ

ส่วนเรื่องการใช้ชีวิตประจำวัน นอกตำราเรียนหนูมีความสุขดี เพราะหนูรู้ว่าจะทำอย่างไรให้มีความสุข ซึ่งเคล็ดลับก็คือการให้กำลังใจตัวเองค่ะ เนื่องจากทุกสิ่งทุกอย่างจะดำเนินต่อไปได้ถ้าเรามีพลังใจ หนูก็เลยอยากแนะนำเพื่อนๆ ทุกคนด้วยว่าจะทำสิ่งใด ต้องไม่ท้อแท้แล้วทุกอย่างจะดีเองค่ะ แล้วหนูจะเป็นกำลังใจในการทำสิ่งดีๆ ต่างๆ ของเพื่อนๆ เช่นกันค่ะ

ทูลกระหม่อม : น้องเป็นเด็กที่น่ารัก มีทัศนคติที่ดี มีมุมมองและมีวิธีคิดในการใช้ชีวิตให้มีความสุขได้ตั้งแต่วัยน้อย นับว่าฉลาดมาก รู้จักให้กำลังใจตัวเอง ทำอะไร

ก็ไม่ท้อแท้ แถมยังใช้พลังใจที่ให้ตัวเองเผื่อแผ่และแบ่งปัน ไปยังเพื่อน ๆ ด้วย สำหรับปัญหาอ่านหนังสือไปสัปดาห์แล้วลืมน ขอนแนะนำให้ถามคุณพ่อคุณแม่ หรือคุณครูดูว่าตัวน้องนั้น เป็นคนสมาธิสั้นหรือเปล่า หรือลองสำรวจตัวเองว่าเราเป็น คนที่ใจจดจ่ออยู่กับอะไรนาน ๆ ไม่ได้ใช่ไหม ถ้าใช่ก็ให้ลอง ฝึกนั่งสมาธิ การนั่งสมาธิจะเป็นการฝึกให้ใจเรานิ่งมากขึ้น มีสมาธิยาวนานมากขึ้น รวมถึงทำให้มีจิตใจที่สบายและสงบ ทำให้อ่านหนังสือได้เข้าใจมากขึ้น และจดจำเนื้อหาในหนังสือ ได้มากกว่าเดิม อย่างไรก็ตามก็ไม่อยากให้เครียดกับการ อ่านหรือท่องหนังสือเรียนมากเกินไปนัก ต้องแบ่งเวลาให้ดี นอกเหนือจากเวลาเรียน ควรหาเวลาว่างทำกิจกรรมอื่น ๆ เป็นการผ่อนคลายบ้าง เช่น เล่นกีฬา ทำงานอดิเรกที่ชอบ หรือดูหนังฟังเพลงบ้างเพื่อเป็นการผ่อนคลายไม่ให้สมอง วุ่นวาย หรือเคร่งเครียดมากเกินไป สุดท้ายที่อยากแนะนำ คือ อย่าไปกังวลกับสิ่งที่ยังมาไม่ถึง อย่างที่น้องกลัวว่าถ้า ขึ้น ม.6 แล้วจะทำข้อสอบไม่ได้ ทั้ง ๆ ที่ตอนนี้น้องอยู่แค่ ม.4 เหลือเวลาอีกตั้ง 2 ปีกว่า ๆ น้องก็ไปเครียดล่วงหน้าซะแล้ว เพราะฉะนั้นต้องเลิกนิสัยกังวลล่วงหน้าแบบนี้ให้ได้ จำไว้ว่า

คนเราต้องอยู่กับปัจจุบันให้ได้ อดีตเป็นสิ่งที่เรียกกลับมาไม่ได้ อนาคตยังไม่รู้ยังมาไม่ถึง แต่กับปัจจุบันถ้าทำดีอนาคตก็จะดีแน่นอน

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูกำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นสมาชิก TO BE NUMBER ONE โรงเรียนธีรภานท์บ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน อนาคตหนูอยากเป็นหลายอย่าง เช่น ครู, นักแสดง, นางแบบ, กู้กในโรงแรม 5 ดาว, เจ้าของร้านอาหาร แต่ที่หนูอยากเป็นที่สุด อันดับ 1 คือ กู้กในโรงแรม 5 ดาว และอันดับ 2 คือ เจ้าของร้านอาหาร เราต้องมีความพยายามและทำความฝันให้เป็นจริงด้วยตัวของเราเอง ต้องขยัน มุ่งมั่นและการที่หนูจะเป็นกู้กในโรงแรม 5 ดาวนั้น หนูคิดว่าหนูควรไปเรียนการทำอาหารก่อน เพราะการที่เราจะทำอาหารนั้น ต้องตั้งใจมีสมาธิให้มากและพอหนูเรียนจบ หนูจะไปสมัครไปเป็นกู้ก หรือไม่อาจเปิดร้านอาหารของตัวเอง จะได้มีรายได้สามารถเลี้ยงดูพ่อแม่ครอบครัวได้

ทูลกระหม่อม : การที่มีความฝันมากมายหลากหลายอย่าง
จริง ๆ แล้วเป็นเรื่องที่ดีมากที่น้องตั้งความหวังและมีความฝัน
ในอนาคต แต่ถ้าฝันไว้หลายอย่างมากเกินไป ต่อไปก็อาจจะ
ทำให้น้องสับสนได้ เหมือนอย่างที่น้องเล่ามาว่าอยากเป็นไป
หมด ทั้งครู ทั้งนักแสดง ทั้งนางแบบ ทั้งก๊วก และในที่สุดก็ค้น
พบว่าน้องอยากเป็นก๊วกในโรงแรม 5 ดาวมากที่สุด ก็ดีใจกับ
น้องด้วยที่อ่านใจตัวเองได้ขาดเสียที คนเราถ้าอยากจะเป็น
หรืออยากจะทำอะไรสักอย่าง ก็ควรมุ่งมั่นไปทางนั้นอย่าง
เต็มที่ ถ้าไขว้เขว สับสนไปมากก็จะเสียเวลาไปเปล่า ๆ อาชีพ
ของการเป็นเชฟนั้น จำเป็นต้องอาศัยทักษะ ความเชี่ยวชาญ
และประสบการณ์ในการทำอาหารอย่างมาก เพราะฉะนั้นก็
ขอแนะนำน้องว่าก่อนที่จะไปเทคคอร์สเรียนทำอาหาร
อย่างจริงจัง จัง ๆ ก็ควรเรียนให้จบ ม.3 เสียก่อน จากนั้นก็
อาจจะไปเรียนทางสายวิชาชีพในด้านอาหารโดยตรง เพื่อ
ให้มีพื้นฐานในเรื่องอาหารให้รอบด้านและแน่นที่สุด เวลา
ที่เข้าไปเรียนที่สถาบันสอนการทำอาหารจะได้ไปได้เร็วขึ้น
เพราะเรามีพื้นฐานที่ดีมาก่อน ในระหว่างนี้น้องก็พยายาม

เข้าครัวฝึกฝนการเป็นผู้ช่วยเชฟจากคุณพ่อคุณแม่และคนในครอบครัวก่อน ฝึกฝนการหยิบจับเครื่องครัวให้คล่องแคล่วจดจำ เทคนิคต่างๆ ในการเตรียมอาหารสดถูกวิธีให้ได้มากที่สุด พอดคล่องแคล่วว่องไวในเรื่องพวกนี้แล้ว ชั้นต่อมาก็ลองทำเมนูอาหารง่าย ๆ จากในหนังสือให้คนในบ้านลองชิม ถ้าทุกคนชมว่าใช้ได้อร่อยดีแล้วก็ลองทำเมนูที่ยากมากขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งหมดที่แนะนำนี้จะเป็นการส่งเสริมประสบการณ์ให้น้องได้เป็นอย่างดี พอน้องเรียนจบในสายวิชาชีพ ด้านอาหารแล้วจะไปเรียนในสถาบันอาหารไหน จะในเมืองไทยหรือต่างประเทศ น้องก็จะไปได้เร็วเพราะมีพื้นฐานอยู่แล้วนั่นเอง ก็ขออวยพรให้น้องประสบความสำเร็จในสิ่งที่ฝันไว้ มีความตั้งใจมุ่งมั่นในการศึกษาหาความรู้และประสบการณ์ ในการเป็นเชฟให้ได้มากที่สุด ในวันข้างหน้าเมื่อน้องเป็นเชฟฝีมือแล้ว ไม่แน่ว่าเราอาจจะได้ชิมฝีมือปรุงอาหารของน้องก็ได้ ก็ขอให้โชคดี

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูมีปัญหาเรื่องที่ 1 ก็คือ อาชีพที่หนูฝันไว้แต่ยังไม่สูงสุด คือ หมอหรือพยาบาล หนูเรียนเก่งในด้านวิชาวิทยาศาสตร์ แต่ออนวิชาคณิตศาสตร์จะอย่างไรดีคะ เพราะว่าถ้าจะเป็นหมอก็ต้องเรียนสายวิทย์ - คณิต แล้วที่สำคัญคุณพ่อก็อยากให้เรียนเกี่ยวกับการเกษตรที่หนูไม่ถนัด หนูเลยอยากให้ทูลกระหม่อมแนะนำวิธีที่จะเรียนให้ดีทั้งวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์

เรื่องที่ 2 คือ เรื่องความฝันสูงสุดของหนู คือ อยากเป็นนักร้อง เป็น DJ หรือนักแสดง อย่างพี่แก้ม THE STAR พี่นัดดา พี่โบ สุนิตา พี่เต๋น กับพี่พลอย MIC IDOL พี่ต๊ากแตน ชลดา หนูเลยอยากจะฝึกร้องเพลง เลยอยากได้เคล็ดลับการร้องเพลงจากทูลกระหม่อมค่ะ

ทูลกระหม่อม : เริ่มที่เรื่องความฝันแต่ยังไม่สูงสุด นั่นคือ หมอและพยาบาลที่น้องฝันเอาไว้ว่าอยากจะเป็นก็มีอุปสรรค

ตรงที่น้องเรียนดีในวิชาวิทยาศาสตร์ แต่ไม่ถนัดในวิชาคณิตศาสตร์ อยากได้วิธีที่จะเรียนได้ดีในทั้งสองวิชาเท่า ๆ กัน เรื่องนี้น้องต้องดูที่ตัวน้องก่อนเลยนะว่าเป็นเพราะอะไร น้องได้พยายามเต็มที่แล้วหรือยัง ไม่ใช่ว่าพอรู้สึกว่ายากตัวเองไม่ถนัดปุ๊บก็ไม่ใส่ใจกับมัน คิดว่าตัวเองเรียนวิชาคณิตศาสตร์ไม่เก่ง ก็ทิ้งมันไปเลย ซึ่งเป็นเรื่องที่ผิดมาก ๆ ความจริงเมื่อเราไม่ถนัดวิชาไหน เราก็ต้องยิ่งพยายามและตั้งใจกับมันมากกว่าวิชาอื่น ยิ่งน้องอยากจะเป็นหมอหรือพยาบาล วิชาคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่น้องจะต้องเจอไปอีกนาน วิชาคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่ไม่ได้ใช้ความจำเพียงอย่างเดียว ต้องใช้ความเข้าใจจากการทำแบบฝึกหัดและหัดทำโจทย์ที่อาจารย์ให้บ่อย ๆ จะช่วยน้องให้เข้าใจได้มากขึ้น ส่วนเรื่องที่น้องบอกว่าคุณพ่ออยากให้น้องเรียนทางด้านการเกษตรที่น้องไม่ถนัดเอาเสียเลย เรื่องนี้ไม่ต้องกังวลให้มากนัก ถ้าน้องพูดคุยกับคุณพ่อของน้องจริง ๆ ว่าน้องไม่ถนัดและก็ไม่ชอบที่จะเรียนด้านการเกษตรจริง ๆ เชื่อว่าคุณพ่อของน้องต้องเข้าใจแน่ ๆ

มาที่เรื่องความฝันที่สูงสุดของน้องกันบ้างว่าอยากเป็นนักร้อง DJ หรือนักแสดง น้องต้องเริ่มจากการฟังเพลงให้มากเสียก่อนเพราะการฟังเพลงมากๆ จะช่วยให้น้องคุ้นเคยกับระดับเสียงและการจับจังหวะของเพลงแต่ละเพลง การร้องเพลงมันมีอยู่ 2 จุดสำคัญ ก็คือ การเปล่งเสียงให้เป็นโน้ตที่เราเรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า melody ส่วนอีกหนึ่งเรื่องก็คือ Rhythm หมายถึง จังหวะการร้องเพลง เราต้องเปล่งเสียงให้ถูกโน้ต ถูกคีย์และตรงจังหวะจะโคนมันถึงจะออกมาน่าฟัง น้องต้องฟังเพลงให้มากๆ และฝึกซ้อมบ่อยๆ การร้องเพลงของน้องก็จะพัฒนาขึ้นเอง แต่สุดท้ายสิ่งที่อยากบอกคือสิ่งสำคัญในวัยของน้องคือการศึกษา การศึกษาเป็นสิ่งที่สามารถกำหนดชีวิตในวันข้างหน้า ยิ่งขยันเรียนมากเท่าไรชีวิตข้างหน้าก็จะได้มีโอกาสทำงานที่ดี แล้วชีวิตก็จะดีขึ้นตามลำดับ

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ตอนนี้หนูกำลังศึกษา อยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้วกำลังจะสอบเข้าเพื่อเรียนต่อ แต่หนูกำลังสับสนมากค่ะ หนูยังเลือกไม่ได้ว่าจะเรียน ด้านไหนดี หนูจะเรียนต่อสายอาชีพ สาขาการบัญชี แต่ไม่แน่ใจว่าจะเรียนไหวหรือเปล่า เพราะหนูไม่ค่อยเก่งคณิตศาสตร์ หนูเก่งด้านศิลปะ ภาษาไทย ตอนแรกก็คิดจะเรียนด้านการ ออกแบบแต่กลัวว่าจะหางานยาก จะเรียนการบัญชีซึ่งน่าจะ หางานง่ายและมีเพื่อนเรียน หนูรักเพื่อนคนนี้มาก หนูอยาก คบกับเขาไปนานๆ หนูรู้ว่าไม่ถูกต้องจึงไม่กล้าปรึกษาพ่อกับ แม่เลยอยากขอคำปรึกษาจากทูลกระหม่อมค่ะ

ทูลกระหม่อม : วัยรุ่นเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต เพราะเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงหลายๆอย่าง ทั้งเปลี่ยนจาก เด็กก้าวเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่มีอารมณ์ที่อ่อนไหวแปรปรวน ได้ง่าย จึงสามารถหลงทางหรือตัดสินใจอะไรผิดๆ ได้ง่าย น้องเป็นอีกหนึ่งคนที่อยู่ในช่วงวัยหัวเลี้ยวหัวต่อ น้องกำลัง สับสนเป็นอย่างมากว่าตัวเองควรจะเลือกเรียนทางไหน

แต่อยากบอกว่าน้องตัดสินใจไม่ถูกต้องนัก หากเลือกเรียนต่อตามเพื่อน ต้องเข้าใจว่าไม่ว่าน้องจะเลือกเรียนสาขาไหน น้องก็สามารถคบเพื่อนคนเดิมได้ทั้งนั้น น้องไม่เคยเห็นหรือว่าคนที่เขาโตกว่าน้องเขาก็มีเพื่อนสนิทมากมายที่ไม่ได้เรียนมาด้วยกัน ไม่จำเป็นว่าเพื่อน้องไม่ได้เรียนด้วยกันแล้วน้องจะต้องเลิกคบเขา กลับมาถามตัวเองดีกว่าว่าเรามีความถนัดกับสิ่งไหน หรือใจของเราจริงๆ อยากเรียนอะไร ถ้าไม่เก่งคณิตศาสตร์แต่ยังฝืนจะต่อบัญชีตามเพื่อนแบบที่กำลังจะตัดสินใจ บอกได้ว่าไม่รอดแน่ๆ ถ้าน้องไม่รู้จะเลือกเรียนทางไหน หรือยังไม่พบความถนัดของตนเองจริงๆ ก็ลองไปปรึกษากับอาจารย์ที่เป็นฝ่ายแนะแนว หรืออาจารย์ที่ปรึกษาของน้องดู เพราะเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ เขาอาจจะบอกน้องได้ว่าความถนัดของน้องคืออะไร และควรเลือกเรียนสาขาใด

สิ่งสำคัญที่อยากให้เราจำไว้คือ เมื่อมีอะไรที่ไม่เข้าใจ ไม่รู้จะทำอย่างไร สิ่งที่เราควรทำมากที่สุดคือปรึกษาพ่อแม่ไว้ก่อน บางที่ถ้าน้องนำเรื่องนี้ไปปรึกษาท่าน ท่านอาจมีทางออกที่ดีก็ได้ เพราะการเรียนสายอาชีพนั้น เรียนเพื่อที่จะ

รับทำงานออกมาหาประสบการณ์อย่างรวดเร็ว แต่ผู้ปกครอง
ของน้องอาจอยากที่จะส่งเสียน้องให้เรียนมัธยมปลายแล้ว
ต่อมหาวิทยาลัยจนได้ปริญญาตรีก็ได้ มันก็จะเป็นทางเลือก
ที่ดีกว่าน้องจะมานั่งคิดเองแน่นอน จะเลือกเรียนอะไรก็อยาก
ให้น้องคิดให้ดีๆ ปรึกษาผู้ใหญ่บ้าง

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ตอนนี้อยู่ อายุ 16 ปี
ผมเรียนอยู่ชั้น ม.4 ครับ ตอนผมเรียนมัธยมต้น ผมอยู่
ห้อง 6 ครับ ถือว่าเป็นห้องที่เรียนไม่ค่อยเก่ง และพอผมขึ้น
มาเรียนชั้น ม.4 ผมได้เลื่อนมาอยู่ห้อง 1 ผมมีความรู้สึก
ว่าผมเรียนหนังสือไม่เก่งเท่าเพื่อนคนอื่นครับ โดยเฉพาะวิชา
ภาษาอังกฤษผมเรียนไม่เข้าใจเลยครับ และวิชาที่ผมชอบ
เรียนมาก คือ คณิตศาสตร์และฟิสิกส์ แต่เรียนไม่ค่อยเข้าใจครับ
อาจารย์เขาสอนกลับไปกลับมาจนทำให้ผมรู้สึกงงมาก
และไม่เข้าใจเลยครับ ผมอยากให้บุคลากรหม่อมช่วยแนะนำ
การเรียนของผมด้วยครับว่าจะเรียนอย่างไรให้เข้าใจ

ทูลกระหม่อม : ตอนมัธยมต้นอยู่ห้อง 6 เป็นห้องที่เรียนไม่ค่อยเก่ง แต่พอขึ้นมัธยมปลายห้องก็มาอยู่ในห้อง 1 ซึ่งเป็นห้องที่เรียนเก่ง จึงอาจเกิดปัญหาเรียนไม่ทันเพื่อนคนอื่นบ้าง เป็นธรรมดา จริงๆ แล้วการเรียนหนังสือให้ได้ผลการเรียนที่ดีนั้น ต้องเริ่มที่ตัวเอง ต้องถามตัวเองว่าเราเติมที่กับมันหรือยัง เวลาเรียนตั้งใจเต็มที่หรือเปล่า ถ้าเกิดเรียนไป คุ้ยไปแบบไม่มีสมาธิ มันก็คงจะไม่รู้เรื่อง เรียนไม่ทันคนอื่น ถ้าเราเติมที่แล้ว แต่ยังไม่เข้าใจบทเรียนอยู่อีก ก็ต้องมีความกล้าที่จะพูดและถามอาจารย์ อย่างกลัวอาจารย์ เพราะไม่มีอาจารย์ที่ไหนจะดุลูกศิษย์ที่สงสัยและคอยถามในเรื่องที่ตนไม่เข้าใจ คนเป็นอาจารย์มีแต่อยากจะทำให้ความรู้กับลูกศิษย์ทั้งนั้น เพราะฉะนั้นถ้าห้องไม่เข้าใจตรงไหนเมื่ออาจารย์เปิดโอกาสให้ได้ซักถามก็ถามในจุดที่เราสงสัยอยู่ได้เลย ห้องจะได้เข้าใจในสิ่งที่เรียนผ่านไปอย่างถ่องแท้ ที่จะแนะนำเพิ่มเติมคือควรรวมกลุ่มเพื่อนๆ ในห้องเรียนนัดทิวหนังสือกัน เพื่อแชร์ความคิดของกันและกัน เพราะไม่มีใครในโลกนี้ที่เก่งไปเสียทุกอย่าง บางคนเก่งคณิตศาสตร์ แต่ไม่เก่งภาษาอังกฤษ ในทางกลับกันเพื่อนบางคนก็อาจจะเก่งภาษา

แต่อ่อนคณิตศาสตร์ แต่ละคนก็จะแบ่งปันในสิ่งที่เก่งและ
ได้รับความช่วยเหลือในสิ่งที่เราไม่ถนัดได้ บางทีก็อาจจะเป็น
หลังเลิกเรียนหรือวันเสาร์ - อาทิตย์ นอกจากจะได้ความรู้
แล้วยังทำให้สนิทสนมกันมากขึ้นด้วย ยิ่งไงก็ขอให้พยายาม
มากๆ ไม่มีอะไรยากเกินความพยายามของเรา ยิ่งเรารู้ว่า
เราอ่อนวิชาไหนก็ต้องยิ่งเพิ่มความพยายามให้มากขึ้น..
ขอเป็นกำลังใจให้น้องเรียนเก่งขึ้นและเรียนทันเพื่อนในเร็ววัน..

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูศึกษาอยู่ที่
โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาภาคเหนือ จังหวัดพิษณุโลก
มีความสามารถทางด้านดนตรีสากลเล็กน้อย หนูสนใจที่จะ
เล่นดนตรีสากลมากๆ เพราะว่าชอบและสามารถเล่นเป็น
วงได้ หนูใฝ่ฝันที่จะเป็นอะไรมากมาย ได้แก่ นักร้อง ดีเจ
นักข่าว แอร์โฮสเตส ตั้งใจจะเรียนคณะนิเทศศาสตร์ เพราะ
ใฝ่ฝันที่จะทำงานทางด้านนี้ แต่พอเลือกเรียนจริงหนูกลับ

เลือกตามเพื่อน คือเลือกเรียนสายวิทย์ ผลที่ตามมาคือหนู
ไม่ชอบวิชาที่เรียนเลย และเรียนไม่รู้เรื่อง อยากจะเปลี่ยน
แต่ก็สายไปเสียแล้ว หนูอยากถามทูลกระท่อมว่าหนูควร
ทำอย่างไรดีคะ

ทูลกระท่อม : การที่น้องมีความสนใจทางด้านดนตรี
และมีพื้นฐานทางด้านดนตรีสักล้นนั้น ถือเป็นสิ่งที่ดีมาก ๆ
การที่เด็กผู้หญิงจะตั้งวงดนตรีกับเพื่อนได้นั้น ไม่ใช่เรื่อง
จะทำกันง่าย ๆ เพราะฉะนั้นก็ขอให้น้องพยายามรักษาความ
สามารถตรงนี้ได้ไว้ หมั่นฝึกซ้อมกันบ่อย ๆ เล่นให้เก่ง ๆ แล้วก็
เขียนจดหมายมาบอกกันที่รายการ TO BE NUMBER ONE
VARITY จะได้มาแสดงความสามารถในรายการ ให้พวกเรา
ชาว TO BE NUMBER ONE ได้ชื่นชมกัน

เรื่องที่ 2 เรื่องความใฝ่ฝันของน้องที่มีมากมายหลายอย่าง
ทุกสิ่งไม่ไกลเกินความฝันของน้องหรอก ถ้ามีความตั้งใจ
มีความพยายามและมีความมุ่งมั่น ก่อนอื่นน้องต้องถามตัวเอง
ให้ดีกว่าก่อนว่าอยากเป็นอะไรกันแน่ จะได้โฟกัสหรือพุ่งเป้าหมาย

ไปฝึกฝนสิ่งนั้นให้เต็มที่ เช่น ถ้าน้องอยากเป็นนักร้องก็ต้องหมั่นร้อง หมั่นฟัง หมั่นศึกษาหาความรู้ในเรื่องของเทคนิคการร้องเพลงให้มากๆ และถ้ามีโอกาสก็ไปเรียนร้องเพลงกับผู้เชี่ยวชาญตามโรงเรียนสอนร้องเพลงต่างๆ หรือถ้าอยากเป็นดีเจ เบื้องต้นก็ต้องหมั่นฟัง หมั่นพูด หมั่นรู้จักเพลงและศิลปินนักร้องให้มากมายหลากหลายแนว เวลาฟังรายการอะไรก็พยายามเรียนรู้วิธีการพูดของดีเจว่าเขามีวิธีสื่อสารกับคนดูอย่างไร มีลูกล่อลูกชน มีมุขอะไรเด็ดๆ มาเล่นกับคนฟัง และหลังจากนั้นก็ฝึกไปเรื่อยๆ อย่างสม่ำเสมอ ส่วนนักข่าวก่อนจะเป็นนักข่าวต้องตอบตัวเองให้ได้ก่อนว่าชอบดูข่าวประเภทไหน เพราะนักข่าวเดี๋ยวนี้ก็มีหลายสาย เช่น สายข่าวการเมือง ข่าวต่างประเทศ ข่าวกีฬา ข่าวบันเทิงหรือข่าวอาชญากรรม เมื่อตอบตัวเองได้แล้วก็เริ่มศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในสิ่งที่เลือกนั้นๆ จะได้มีความถนัดเฉพาะทางด้านและสุดท้ายแอร์โฮสเตส การเป็นแอร์โฮสเตสนั้น นอกจากจะต้องเก่งภาษาอังกฤษแล้ว ยังต้องมีจิตใจรักในการให้บริการ มีบุคลิกภาพที่ดีและมีรูปร่างที่ดีด้วย โดยเฉพาะเรื่องของส่วนสูงที่ส่วนใหญ่สายการบินต่างๆ มักจะกำหนดไว้ค่อนข้าง

ชัดเจน ถ้าน้องตัวเล็กไม่สูงมากนักก็คงไม่สามารถเป็นแอร์โฮสเตสได้ หรือไม่ก็เป็นได้เฉพาะสายการบินภายในประเทศเท่านั้น ก็ลองสำรวจตัวเองดูว่าคุณสมบัติของเรานั้น ตรงตามที่เขากำหนดไว้หรือเปล่า สุดท้ายเรื่องที่สำคัญที่สุด น้องบอกว่าจะจริง ๆ แล้ว รู้ตัวว่าสนใจเรียนทางด้านนิเทศศาสตร์ แต่ปัจจุบันกลับเลือกเรียนสายวิทย์ตามเพื่อน พอรู้ตัวอีกทีก็เปลี่ยนไม่ได้แล้วนั้น อยากให้น้องรีบไปปรึกษาคุณครูหรืออาจารย์ที่ปรึกษาโดยด่วน เพราะเห็นน้องบอกว่าไม่ชอบวิชาที่เรียนและเรียนไม่รู้เรื่องด้วย ปัญหาแบบนี้อย่าปล่อยให้รีบแก้ไขทันที แต่ไม่ว่าน้องจะแก้ไขในวิธีใดก็ตาม ไม่ว่าจะเริ่มต้นกลับมาเรียนสายศิลป์ใหม่ หรือเรียนสายวิทย์เหมือนเดิม สิ่งที่ต้องทำคือต้องพยายามทำความเข้าใจในวิชาที่ไม่รู้เรื่องให้มากขึ้น ขอให้น้องตั้งใจและมุ่งมั่นทำให้ดีที่สุด ถ้ามีความคืบหน้าอย่างไรก็อย่าลืมเล่าให้ฟังอีก พวกเราชาว TO BE NUMBER ONE จะรอดูความสำเร็จของน้อง

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูชื่นชอบในสโมสรฟุตบอลลิเวอร์พูลเพราะไมเคิล โอเวน ตั้งแต่ครั้งแรกที่ได้เห็นลีลาการเล่นของเขาก็รู้สึกทึ่งเพราะโอเวนเป็น นักฟุตบอลที่ถือว่าตัวเล็กในระดับมาตรฐานของวงการลูกหนังฟีฟ่า แต่เขาเล่นฟุตบอลยอดเยี่ยมจริงๆ จนได้รับฉายาเป็น “เจ้าหนูน้อยเบบีโกลด์” เมื่อโอเวนย้ายทีมไปสโมสรอื่น ทำให้หนูรู้สึกเสียใจและเสียตายนมากที่ลิเวอร์พูลต้องขาดคนนี้ไป ทำให้หนูหันไปปลื้มฟอร์มการเล่นของสตีเวน เจอร์ราร์ด ที่กำลังมาเป็นดาวรุ่งดวงใหม่ในขณะนั้นแทน ตั้งแต่นั้นมาหนูก็ติดตามเจอร์ราร์ดและหลงรักสโมสรลิเวอร์พูลมาจนถึงปัจจุบัน หนูหวังว่าทูลกระหม่อมจะรับรู้ความรู้สึกว่าเด็กผู้หญิงก็สามารถที่จะชื่นชมและชื่นชอบสโมสรฟุตบอลได้อย่างภาคภูมิใจไม่ต่างจากผู้ชาย

ทูลกระหม่อม : อ่านจดหมายของน้องแล้วก็ยอมรับว่าแปลกใจจริงๆ เพราะไม่คิดว่าจะมีเด็กผู้หญิงที่ชื่นชอบและรักในกีฬาฟุตบอลได้ขนาดนี้ และที่สำคัญที่มลิเวอร์พูลที่น้อง

หลงรักและเชียร์อยู่นั้น ก็เป็นที่มที่เก่งในระดับต้นๆ และเป็น
ตำนานของประเทศอังกฤษก็ว่าได้ แสดงว่าน้องเป็นเด็กที่
มีสายตากว้างไกลคนหนึ่งที่น่านอกจากรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็น
ประโยชน์ด้วยการติดตามกีฬาฟุตบอลแล้ว ยังเลือกเชียร์ทีม
ฟุตบอลที่คลาสสิกมากๆ อีกด้วย แต่ขอเตือนไว้อย่างหนึ่งว่า
ทีมฟุตบอลที่น้องเชียร์อยู่นั้น เวลาโทรทัศน์เขาถ่ายทอดสด
ให้ชมมักจะเป็นเวลาดีๆ เป็นส่วนใหญ่ น้องต้องรู้จักแบ่ง
เวลา อย่าอดนอน ดูจนตึ๊กตื้น แล้วตื่นไปโรงเรียนไม่ไหว
สมองก็เบลอ ร่างกายยังต้องการการพักผ่อนนอนหลับอยู่
มากพอสมควร นอนตึกบ่อยๆ ระวังจะไม่สูง แล้วก็ระวังหน้า
แก่ด้วย อีกอย่างหนึ่งที่เป็นห่วงมากๆ แต่คาดว่าน้องคงไม่
ไปยุ่งเกี่ยวก็คือ เรื่องการพนันบอล ซึ่งส่วนใหญ่ น้องๆ ผู้ชาย
จะมีปัญหานี้กันมาก เชียร์ฟุตบอลไม่พอ ต้องเล่นพนันด้วย
พอเสียมากๆ เข้าก็เดือดร้อนพ่อแม่ เดือดร้อนคนรอบข้าง
ไปหมด น้องคงเคยอ่านเจอในหนังสือพิมพ์บ่อยๆ ว่านักเรียน
นักศึกษาติดพนันบอล โดนตามทวงหนี้จนต้องหนีหัวซุก
หัวซุน ไปเรียนไม่ได้เลย เสียอนาคตไปตามๆ กัน ก็ขอให้

น้องเซียร์จริงๆ อย่าไปยุ่งเกี่ยวกับการพนันเป็นอันขาด และ
ก็ขอให้สโมสรรีเวอร์พูลที่น้องเซียร์อยู่เป็นแชมป์พรีเมียร์ลีก
ปีนี้ให้สมใจน้องก็แล้วกัน

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ผมอยากได้
คอมพิวเตอร์ 1 เครื่อง ผมอยากได้มานานแล้ว แต่พ่อแม่ไม่มี
เงินซื้อ พ่อแม่มีอาชีพรับจ้างทั่วไปและทำนาบ้าง ได้เงินวันละ
200 บาท ผมชอบทูลกระหม่อมตอนที่ร้องเพลง ไฟเราะมาก
ตอนที่ถ่ายหนังก็สวยครับ

ทูลกระหม่อม : ที่บอกมาว่าอยากได้คอมพิวเตอร์แล้วก็
รู้สึกว่าตอนนี้เยาวชนไทย ในภูมิภาคต่างๆ ยังคงขาดแคลน
อุปกรณ์คอมพิวเตอร์กันอยู่มากพอสมควร ในยุคสมัยที่เรา
อยู่ในโลกแห่งการสื่อสารที่ไร้พรมแดนแบบนี้ การศึกษา
หาข้อมูลความรู้ด้วยตนเองเป็นเรื่องที่สำคัญต่อการพัฒนา

ศักยภาพของเด็กไทยมาก เด็กหลายคนมีความสามารถและมีทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์ แต่ขาดแคลนไม่มีอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ให้ฝึกฝน ไม่ว่าจะทั้งที่บ้านหรือที่โรงเรียน ก็ถือว่าเด็กคนนั้นเสียโอกาสไป ก็อยากฝากฝั่งผู้ที่มีหน้าดูแลการศึกษาของเด็กๆ ด้วยว่าถึงแม้เด็กบางคนจะยากจนไม่สามารถซื้อหาคอมพิวเตอร์ไว้ที่บ้านได้ แต่ที่โรงเรียนทุกแห่งก็ควรจะมีคอมพิวเตอร์ไว้ให้เด็กได้ศึกษาหาความรู้ในโลกไซเบอร์อย่างทั่วถึง เพราะโลกเราในตอนนี้มันเปลี่ยนไปเป็นยุคของเทคโนโลยีแล้ว ต้องให้เด็กของเราตามโลกให้ทันก็ฝากเรื่องนี้ไว้ด้วยก็แล้วกัน กรณีของน้องตอนนี้คุณพ่อคุณแม่ยังไม่มีกำลังเงินที่จะหาซื้อมาให้ได้ เพราะฉะนั้นถ้าน้องอยากเล่นคอมพิวเตอร์ก็ให้เล่นที่โรงเรียนไปก่อน เชื่อว่าที่โรงเรียนน้องต้องมีคอมพิวเตอร์แน่นอน เพราะอยู่ในอำเภอเมืองอุดรธานี ไม่ได้อยู่นอกเมืองไกลๆ หรือถ้าเป็นวันเสาร์ - อาทิตย์ โรงเรียนปิดก็ลองไปศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE ที่จังหวัดอุดรธานีดูก็ได้ ไม่น่าอจจะมีวิทย์ากรใจดีสอนการใช้คอมพิวเตอร์อยู่ก็ได้

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูเรียนอยู่ ม.1 หนูมีความสามารถทางด้านรำไทย ดนตรีไทยและดนตรีสากล หนูมีปัญหาอยากปรึกษาค่ะ คือ เรื่องที่หนูรักครูคนหนึ่ง แล้วทำให้ครูเสียใจ หนูพยายามคุยกับครู แต่เวลาครูเจอหนูเขาทำเป็นเบื่อและไม่อยากยุ่งกับหนู หนูไม่รู้ว่า จะขอโทษครูอย่างไรดี หนูเลยอยากขอคำปรึกษาที่จะนำไปปฏิบัติและขอโทษคุณครู หนูขอสัญญาว่าจะไม่ยุ่งเกี่ยวกับอบายมุขต่างๆ ขอขอบคุณที่ให้หนูได้ปรึกษาค่ะ

ทูลกระหม่อม : น้องมีความสามารถทางด้านรำไทย ดนตรีไทยและดนตรีสากล รู้สึกเป็นห่วงน้องมาก เพราะถ้อยคำที่เขียนมาดูสับสน ทำให้รู้ว่ากำลังไม่สบายใจอย่างมาก ส่วนเรื่องราวที่น้องมีปัญหาเรื่องรักครูแล้วทำให้ครูเสียใจและทำท่าเบื่อน้องจนทำให้น้องกลุ้มใจอย่างมากนั้น ก็ไม่ทราบว่ามีที่มาที่ไปอย่างไร เพราะน้องไม่ได้เล่ารายละเอียดมาว่ารักครูแบบไหน แล้วทำให้ครูเสียใจเรื่องอะไร แต่เท่าที่จับใจความจากเนื้อความในจดหมายก็ขอให้คำแนะนำเบื้องต้น

ก่อนว่าขอให้ห้องใจเย็นๆ ไว้ก่อน ค่อยๆ คิด ค่อยๆ แก้ไข
ปัญหา ความรักที่ห้องมีต่อครูไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบใด
ก็ถือว่าเป็นสิ่งที่สวยงาม แต่ในความสวยงามก็ต้องดูที่ความ
เหมาะสมด้วย ห้องยังเด็กมากเรียนอยู่แค่ ม.1 ถ้าห้อง
มีความรู้สึกสับสนในตัวเอง มีความทุกข์หรือไม่สบายใจ
ก็อยากให้ห้องเล่าให้คุณพ่อคุณแม่ฟังทุกๆ เรื่อง พ่อแม่เป็น
คนที่รักเรามากที่สุด ท่านย่อมอยากเห็นเรามีความสุข ไม่คิด
อะไรที่ไม่เหมาะสม และท่านจะแก้ปัญหาให้เราได้ทุกเรื่อง
อย่างแน่นอน นี่พูดถึงในกรณีที่ห้องมีความรู้สึกต่อครูพิเศษ
กว่าความสัมพันธ์ระหว่างศิษย์กับครูทั่วไปนะ แต่ถ้าห้อง
รักคุณครูในแบบลูกศิษย์ที่เคารพนับถือ ผู้ที่ให้วิชาความรู้
ปัญหานี้ก็แก้ไขง่ายมากกว่าเดิมอีก ถ้าห้องทำให้ครูเสียใจ
เรื่องอะไรก็ตาม ห้องก็แค่เดินเข้าไปกราบขอโทษ สัญญา
ว่าจะไม่ทำให้ครูเสียใจอีกก็จบ คนเป็นครูย่อมต้องให้อภัย
ลูกศิษย์ได้เสมออยู่แล้ว

สุดท้ายก็ไม่อยากให้ห้องคิดมาก เรื่องอะไรก็ตาม
ที่ไม่ใช่เรื่องเรียน ถ้ารู้ตัวเองว่าเป็นคนคิดมากก็ลองหา

กิจกรรมอื่นๆ ทำให้ไม่ให้อ้างและฟังชาน โดยเฉพาะที่น้องบอก มาว่าเป็นคนที่มีความสามารถทางด้านรำไทย ดนตรีไทยและ ดนตรีสากลก็น่าจะใช้เวลาฝึกฝนเล่นดนตรีไทย และดนตรี สากลให้เก่งๆ มากกว่าจะมาคิดมากเรื่องความรู้สึกต่างๆ แบบนี้ ก็ขอเอาใจช่วยให้ผ่านพ้นความรู้สึกสับสนที่เป็นอยู่ ได้เร็ว กลับมาเป็นนักเรียนที่ตั้งใจเรียนเพื่อพ่อแม่เหมือนเดิม

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : อนาคตหนูอยาก เป็นมัคคุเทศก์ค่ะ อยากพูดภาษาต่างประเทศได้ ภาษาที่ หนูอยากเรียน คือ ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศสและภาษา ญี่ปุ่น เพราะว่าหนูอยากไปเที่ยวแต่ละที่และอยากสนทนากับ ชาวต่างชาติ อยากขึ้นเครื่องบิน หนูอยากมีอนาคตที่สดใส มีอาชีพที่มั่นคง ไม่ต้องไปรับจ้างทำนา ไปตากแดด หนูอยาก มีอาชีพที่ดี อยากให้พ่อแม่ภูมิใจ พ่อกับแม่บอกหนูเสมอว่า “เมื่อไหร่เราจะได้รับปริญญาอย่างคนอื่น” หนูจะพยายาม เรียนให้ดีเพื่อที่จะได้ทุนหรือได้โควตาในการเรียนต่อระดับ

ปริญญาให้ได้ หนูได้ติดตามอ่านข่าวสารเกี่ยวกับ TO BE NUMBER ONE เสมอ และหนูก็จะไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด และเป็นคนดีค่ะ

ทูลกระหม่อม : ก่อนอื่นต้องขอชื่นชมน้องเยาวชนรุ่นใหม่ที่มีความใส่ใจในเรื่องของการใช้ภาษาซึ่งนับว่าเป็นเรื่องที่ดีมาก และขอให้น้องรักษาความใฝ่รู้ และมีความใฝ่ฝันที่จะพูดภาษาต่างประเทศให้เก่งแบบนี้อย่างเต็มที่ ส่วนเรื่องที่น่าจะบอกว่าอยากที่จะเป็นมัคคุเทศก์ก็ถือว่าเป็นเรื่องที่ดี อีกเรื่องหนึ่งสถานที่ท่องเที่ยวของไทยเราสวยงามและไม่แพ้ที่ใดในโลก อาชีพมัคคุเทศก์เป็นอาชีพสำคัญที่จะทำให้ชาวต่างชาติได้รู้จักสิ่งดีๆ ในบ้านเราให้มากยิ่งขึ้น สิ่งสำคัญที่เป็นคุณสมบัติเฉพาะสำหรับมัคคุเทศก์ก็คือ การใช้ภาษาต้องเก่งและหลากหลาย โดยเฉพาะภาษาอังกฤษที่เป็นภาษากลางของโลก เพราะฉะนั้นน้องต้องฝึกฝนให้มากๆ ทั้งด้านการอ่าน การเขียนและการพูด เมื่อมีเวลาว่างก็พยายามชมภาพยนตร์ต่างประเทศที่เป็นเสียงในฟิล์มบ่อยๆ แล้วก็ลองฟังแปลและ

พูดตามตัวละครไปเรื่อย ๆ จะทำให้น้องเคยชินกับสำเนียง
ของเจ้าของภาษาและได้ฝึกพูดไปในตัว หรือไม่ก็ลองฟัง
เพลงสากลที่กำลังเป็นที่นิยมก็ได้ โดยการไปหาเนื้อร้องที่
ถูกต้องมาอ่านและร้องตามไปด้วย ถ้าน้องทำเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ
นานเข้าน้องก็จะมีความรู้ มีพื้นฐานในการพูดและฟังภาษา
อังกฤษเพิ่มขึ้นเอง หลังจากนั้นก็อาจจะต้องไปเรียนหรือ
อบรมเพิ่มเติมให้ตรงกับสิ่งที่ต้องการจะทำ

เราเชื่อว่าถ้าน้องมีความต้องการที่จะเป็นมัคคุเทศก์
จริง ๆ ความฝันนั้นไม่ไกลเกินไปแน่ ขออย่างเดียว ขอให้
ความมุ่งมั่นและความพยายามที่จะก้าวไปถึงตรงจุดนั้น
ความหวังของคุณพ่อคุณแม่ที่อยากเห็นน้องใส่ชุดรับปริญญา
อยู่ไม่ไกลเลย ส่วนเรื่องเงินหรือทุนการศึกษานั้นไม่สำคัญ
เท่ากับผลการเรียน ถ้าน้องมีผลการเรียนที่ดีแล้วจะไปเรียน
ที่ไหนก็สามารถขอทุนการศึกษาได้ไม่ยากหรอก รัฐบาลเอง
ก็สนับสนุนทุกวิถีทางเพื่อให้เยาวชนของชาติได้เรียนหนังสือ
ให้มากที่สุดอยู่แล้ว ก็ขอให้ตั้งใจไปให้ถึงอาชีพที่ใฝ่ฝันให้ได้
ขอให้โชคดี

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ผมอายุ 17 ปี กำลังศึกษา อยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดเชียงใหม่ “ผมและเพื่อนผมที่อยู่ด้วยกันมานาน ตั้งแต่ชั้น ม.1 - ม.5 ความสัมพันธ์ของเราก็สนิทสนมกันดี เป็นเพื่อนซี้ที่พร้อมจะตายด้วยกันก็กลายเป็นห่างเหิน เดินเจอกันก็ยังไม่ทักกันเลย ผมไม่เข้าใจเลยว่าเพื่อนของผมเขาเป็นอะไรไป ทำไมดูแปลกไป ผมจึงอยากถามทูลกระหม่อมว่าจะทำอย่างไรกับเพื่อนของผมดี พฤติกรรมของเขาเปลี่ยนแปลงไปมาก ผมอยากจะทำให้เขากลับมาเป็นเหมือนเดิม”

ทูลกระหม่อม : “ฟังแล้วก็เห็นใจน้องที่จู้จู้ เพื่อนที่เคยรักกันแทบจะตายแทนกันได้ มาเปลี่ยนไปเป็นคนละคน จากที่เคยไปไหนมาไหนด้วยกันก็แยกย้ายกันไปคนละทาง น้องบอกรายละเอียดแล้วว่าอยู่ดี ๆ เพื่อนของน้องก็เปลี่ยนไปไม่เหมือนเดิม โดยไม่รู้สาเหตุซึ่งเราคิดว่าจริง ๆ แล้วมันน่าจะมีอะไรบางอย่างที่ทำให้เพื่อนของน้องเข้าใจน้องผิดไป โดยที่ไม่ได้มาถามหรือรับความเข้าใจกันก่อน

เพราะฉะนั้นวิธีแก้ปัญหาของน้องก็คือวันไหนที่ทิศทางลมดี มีความสะดวกในเรื่องเวลา ดูแล้วทั้งน้องทั้งเพื่อนอารมณ์ดี ทั้งคู่ก็ลองนัดกันมาคุย มาปรับความเข้าใจกันแบบลูกผู้ชาย คือ เปิดอกพูดกันอย่างจริงจัง ถ้าเขาอธิบายมาแล้ว น้องคิดว่าน้องผิดหรือทำให้เพื่อนโกรธโดยไม่รู้ตัว ก็ต้องยอมรับ และขอไม่โทษกัน แต่ถ้าเป็นเรื่องที่เพื่อนเข้าใจผิดในตัวเรา เราก็ต้องใจเย็นๆ พยายามอธิบายให้เพื่อนเข้าใจให้ได้ ถ้าเรามั่นใจว่าความเป็นเพื่อนไม่มีอะไรมาตัดขาดกันได้ง่ายๆ ลองพูดคุยทำความเข้าใจกันดู ถ้าน้องนับเขาเป็นเพื่อนตาย ก็ยอมเข้าใจกันได้อยู่แล้ว ก็ขอให้น้องปรับความเข้าใจกับเพื่อนได้โดยเร็วและสำเร็จไปได้ด้วยดีก็แล้วกัน”

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูกำลังศึกษาอยู่
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หนูมีปัญหามากค่ะ คือ ตอนนี้หนูจะจบ
มัธยมศึกษาปีที่ 3 ความไม่ไฝ่ฝันของหนูคือ อยากเป็นตำรวจ
พิทักษ์ความดีค่ะ หนูอยากเรียนต่อมาก แต่คุณพ่อหนูซึ่ง
เป็นตำรวจยังตีผมเหล้าอยู่เลย ชีวิตหนูมีความกดดันมาก
เวลาคุณพ่อกับคุณแม่ทะเลาะกัน หนูไม่รู้อะไรจะทำอย่างไร
ให้มันดีขึ้น และก็ไม่ว่าจะทำอย่างไรให้คุณพ่อหยุดตีผมเหล้า
ทุลกระหม่อมคิดว่าหนูควรจะหยุดความฝันไว้แค่มัธยมศึกษา
ปีที่ 3 หรือไปให้ถึงฝันดีค่ะ ทุลกระหม่อมช่วยให้คำแนะนำ
หนูด้วยนะคะ

ทุลกระหม่อม : ปัญหาของน้องเป็นอีกปัญหาหนึ่งที่
สมาชิก TO BE NUMBER ONE หลายๆ คนประสบอยู่
โดยที่ไม่รู้อะไรจะแก้ไขอย่างไร ทั้งเรื่องที่มีคุณพ่อชอบตีผมเหล้า
หรือเรื่องทุนการศึกษาในการสานต่อความฝันของตัวเอง แต่
ของน้องจะหนักหน่อย ก็คือนอกจากพ่อจะชอบตีผมเหล้าจน
เมามายแล้ว ยังชอบทะเลาะกับคุณแม่ สร้างความเครียดให้
กับน้องหนักเข้าไปอีก

สำหรับข้อแนะนำในเมืองต้นก็ขอบอกว่าเวลาที่พ่อแม่มาแล้วทะเลาะกับย่า ถ้าน้องคิดว่าห้ามพวกเขาไม่ได้จริงๆ ก็ให้หลบไปอยู่ในห้อง ไปอ่านหนังสือ ดูทีวี ฟังเพลงหรืออะไรก็ได้ที่จะไม่ทำให้เราคิดมาก หรือทำเป็นหูทวนลม ไม่ได้ยินเสียบ้างก็ได้ จะได้ไม่ต้องเก็บคำพูดของพวกเขามากดดันตัวเอง ทำให้ไม่สบายใจอย่างที่น้องเป็นอยู่ ปัญหาของผู้ใหญ่นั้น บางครั้งเราก็ไม่สามารถแก้ไขหรือเข้าไปยุ่งเกี่ยวมากได้ เพราะเรื่องของผู้ใหญ่บางทีก็ซับซ้อนจนเราไม่เข้าใจ แล้วหลังจากนั้นก็หาเวลาที่พ่อแม่ไม่มาและอารมณ์ดี ๆ เข้าไปพูดกับเขาเรื่องเรียนต่ออย่างจริงจัง อยากให้น้องบอกพ่อแม่ไปตรง ๆ ว่าอยากเรียนต่อ อยากเป็นตำรวจเหมือนพ่อ น้องเห็นเขาเป็นไอดอลเชื่อว่าพ่อคงจะตื่นเต้นหรือปลื้มใจมาก ไม่แน่ว่าอาจจะทำให้พ่อของน้องคิดได้ว่าควรจะให้เก็บเงินเพื่อให้น้องได้เรียนตำรวจแล้วดื่มเหล้าบ่อยลงก็เป็นได้ เรื่องแบบนี้ไม่มีใครรู้หรือว่าอะไรจะเกิด ต้องลองดูก่อนและถ้าพูดกับพ่อแม่แล้วเขาไม่สนับสนุนความฝันในการเป็นตำรวจของน้องก็อย่าท้อถอย หรือละทิ้งความฝัน ยังมีอีกหลายหนทาง ที่จะทำ

ฝันของเราเป็นจริง ขอเพียงตั้งมั่นและมีความพยายามที่จะ
ฝ่าฟันอุปสรรคไปให้ได้ เพราะเดี๋ยวนี้ระบบการศึกษาของเรา
สนับสนุนเด็กที่มุ่งมั่น ขยันเรียนมากขึ้น ขอให้น้องตั้งใจเรียน
ให้ดี ทำเกรดให้ดี เพื่อที่จะขอทุนในการเรียนต่อ หรือหากไม่
ได้ทุนก็ยังมีกองทุนกั๊ยมให้ฟิงฟามีเด็ก TO BE NUMBER
ONE มากมายหลายคน ที่ใช้บริการกองทุนกั๊ยมจนจบการ
ศึกษามาได้ทั้งๆ ที่พ่อแม่ไม่ได้ส่งเสียเลย เพราะฉะนั้นที่น้อง
ถามว่าควรจะหยุดความฝันไว้แค่มัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือไป
ให้ถึงฝันดี ก็ขอฟันธงว่าน้องต้องไปต่อ ไปให้ไกลที่สุดเท่า
ที่จะทำได้ หนทางข้างหน้ามีให้เลือกเดินมากมาย ขออย่าง
เดียวขอให้อดทน อย่าทิ้งความฝันของตนเองไปก่อน เรา
มั่นใจว่าถ้าน้องมีความมุ่งมั่น คิดดีทำดีแล้ว น้องต้องไปถึง
จุดที่น้องฝันไว้แน่นอน ขอเป็นกำลังใจให้จนถึงที่สุด

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูอยากเป็นพยาบาล เพราะอยากช่วยเหลือผู้อื่น แต่ฐานะทางบ้านยากจน พ่อเรียนจบ ม.6 พ่อแม่จะให้ไปทำงานในโรงงานเพื่อส่งน้องอีก 2 คนเรียนต่อ จึงอยากขอคำปรึกษาทูลกระหม่อมว่าจะทำอย่างไรดี ถ้าจะเลือกทำตามความฝันตัวเองก็จะทำให้พ่อแม่ลำบาก เป็นหนี้สิน จะกลายเป็นลูกเนรคุณไหม

ทูลกระหม่อม : รู้สึกเห็นใจและเข้าใจ คำแนะนำสำหรับน้องก็คือขอให้น้องมีกำลังใจที่ดี มีความมุ่งมั่นต่อไป แม่เรียนจบ ม.6 ออกไปแล้วยังไม่มีโอกาสได้เรียนต่อ ก็ขอให้ทำงานเก็บเงินไปก่อน เพราะโอกาสในการศึกษาต่อยังมีอีกมาก เราสามารถกลับมาเรียนต่อได้เมื่อเราพร้อม ถ้าน้องยังยืนยันที่อยากจะเป็นพยาบาล คอยช่วยเหลือผู้คนหรือว่าจะเปลี่ยนแนวทางไปเรียนอย่างอื่น ก็ขอให้ค้นหาตัวเองให้พบให้ได้ จำไว้ว่าถ้าน้องเป็นคนดี คิดดี สิ่งดี ๆ ก็จะเกิดขึ้นกับชีวิตของน้องแน่นอน ขอเป็นกำลังใจให้เสมอและตลอดไป

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูกำลังศึกษา
ชั้น ม.3 ที่จังหวัดอำนาจเจริญ ถึงตอนนี้หนูยังหาความถนัด
ของตัวเองไม่เจอเลย ยังตัดสินใจไม่ได้ว่าจะเลือกเรียนสาย
สามัญหรือสายอาชีพดี ถ้าเกิดไปทางวิทย์หรือคณิตก็ไม่
ค่อยถนัด คิดเลขไม่เก่ง แต่ครอบครัวอยากให้เรียนสายสามัญ
มากกว่า ตรงนี้ก็ยังไม่ได้ถามให้แน่ใจแต่คิดว่าต้องเป็น
แบบนั้น เลยลังเล เพราะเพื่อนส่วนใหญ่ไปเรียนสายอาชีพ
เพราะความคิดที่ว่าสายอาชีพน่าจะแน่นกว่าเพราะได้ทั้งทฤษฎี
และปฏิบัติ แต่ไม่รู้ครอบครัวจะว่าอย่างไร หนูยังไม่กล้า
เข้าไปคุยเลยคะ อาจเพราะเป็นผู้หญิงเลยคิดว่าจะทำให้
ท่านเป็นห่วงมาก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องที่อยู่หรือการคบเพื่อน
ทูลกระหม่อมช่วยแนะนำด้วยนะคะ อาจจะทำให้หนูตัดสินใจ
ได้ดีและเร็วขึ้นคะ

ทูลกระหม่อม : แล้วน้องอยากเรียนอะไร ไม่ใช่เรียนตาม
เพื่อน หรือว่าคุณพ่อคุณแม่ให้เรียนมันอยู่ที่ตัวเรา น้องไม่มี
ปัญหาอื่นที่ครอบครัวไม่ให้เรียนต่อ ครอบครัวอยากให้เรียน

ต่อสายสามัญก็มีทั้งสายศิลปะ สายภาษาศิลป์คำนวณ มีตั้ง เยอะตั้งแยะที่เน้นภาษา น้องอาจจะชอบทางภาษาก็ได้ น้อง อยากรับอะไร อยากรับอะไร ถ้าน้องแน่นอนว่าอยากจะมี อาชีพไหน ถ้าวุ่นซัดก็เรียนสายอาชีพได้ แต่ตอนนี้น้องยัง ไม่รู้เลย ซึ่งไม่ใช่ความผิดที่ไม่รู้ ก็อยากแนะนำให้น้องเรียน สายสามัญไปก่อน ต่อไปอาจจะเข้ามหาวิทยาลัยได้ แล้วค่อย ไปเลือกเรียน หรือไม่ก็ลองปรึกษาคุณพ่อคุณแม่ หรือปรึกษา ครูอีกทีว่าน้องจะไปเรียนทางด้านไหนดี ถ้ามีอะไรสงสัยก็ เขียนจดหมายมาคุยกันได้อีกนะ

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูเป็นคนที่เรียน ไม่ค่อยเก่ง โดยเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ อยากรับเทคนิค หรือวิธีการที่จะเรียนภาษาอังกฤษให้เก่งหรือจำเรื่องคำศัพท์ จะมีวิธีอย่างไร

ทูลกระหม่อม : ภาษาอังกฤษนอกจากจะเรียนในห้องแล้ว ควรหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองด้วย เช่น การฝึกอ่าน หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษแล้วแปลตาม หรือการดูภาพยนตร์ ที่เป็นเสียงภาษาอังกฤษ เพราะจะทำให้เราจำได้ดี ฟังเข้าใจ และที่สำคัญต้องไม่อายที่จะใช้ภาษาอังกฤษคุยกับเพื่อนหรือ ครูผู้สอน

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ผมและเพื่อนมีความสามารถในการเล่นฟุตบอล เลยรวมตัวกันเพื่อจะไปแข่งฟุตบอลที่โรงเรียนอื่น โดยต้องมีใบรับรองในนามโรงเรียน ผมจึงไปขออาจารย์ แต่ทำไมอาจารย์ไม่สนับสนุนบอกว่าไร้สาระ ผมรู้สึกที่โรงเรียนของผมและโรงเรียนโดยทั่วไปไม่ให้ความสำคัญกับการแสดงความสามารถของนักเรียน พยายามปิดกั้น ผมจึงอยากให้โครงการ TO BE NUMBER ONE เข้ามาเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความสามารถของตนเองในด้านต่างๆ

ทูลกระหม่อม : ขอให้กลับไปขอใบรับรองจากอาจารย์คนเดิมอีกครั้ง ถ้าอาจารย์ยังยืนยันคำเดิมก็ขอเหตุผลว่าทำไมจึงไม่ออกให้ ถ้าไม่ได้รับคำตอบก็ให้ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาว่าเป็นเพราะอะไร ดัดจริตตรงไหน มีเหตุผลอะไรที่ขัดกับกฎระเบียบหรือนโยบายของโรงเรียนที่ทำให้ขอใบรับรองไม่ได้ เมื่อทราบเหตุผลที่แท้จริงก็จะได้แก้ไขได้ตรงจุด จริงๆ ไม่อยากให้น้องมีทัศนคติไม่ดีกับโรงเรียนโรงเรียนแต่ละที่มีแนวคิดต่างๆ กันออกไป ตามนโยบายของโรงเรียนนั้นๆ แต่ละโรงเรียนก็มีความโดดเด่นไม่เหมือนกันอย่าเพิ่งเหมารวมว่าทุกโรงเรียนปิดกั้นความสามารถของนักเรียน โรงเรียนอื่นอาจจะไม่ได้เป็นอย่างที่น้องคิด ถ้าน้องมีเวลาว่างจากการซ้อมฟุตบอล อยากจะผ่อนคลายด้วยกิจกรรมอื่นก็ลองไปที่ศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE ใกล้บ้าน แล้วจะรู้ว่าเป็นโครงการที่สนับสนุนให้เด็กได้แสดงออกถึงความสามารถจริงๆ ขอให้น้องมุ่งมั่นต่อไปอย่าเพิ่งท้อถอย การเล่นกีฬาไม่ว่าจะเป็นประเภทไหนก็เป็น

สิ่งที่ดีสำหรับตัวเอง ส่วนเรื่องการแข่งขันก็อดทนรอและพยายามต่อสู้กับอุปสรรคต่างๆ ด้วยความอดทน

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : เราจะรู้ได้อย่างไรครับว่าเราถนัดการเรียนด้านไหน สามารถเป็นอะไรได้ อยากรู้ว่าในอนาคตของเราจะสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้หรือเปล่า หรือว่าโลกยังอยู่ไหม

ทูลกระหม่อม : ขอแนะนำในเบื้องต้นให้ลองตอบคำถามตัวเองให้ได้ก่อนว่า น้องมีความใฝ่ฝันอยากเป็นอะไร ชอบอะไรหรือเหมาะกับอาชีพประเภทไหน เมื่อได้คำตอบแล้วน้องก็อาจจะเข้าไปปรึกษาคุณพ่อคุณแม่ดูว่า สิ่งที่น้องอยากเรียนและอยากเป็นนั้นเหมาะกับนิสัยหรือตัวตนของน้องหรือเปล่า จากนั้นก็ให้เข้าไปขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา ขอความคิดเห็นจากท่านว่าสิ่งที่น้องอยากเรียนสอดคล้องกับ

ผลการเรียนของน้องหรือเปล่า ไม่ใช่ว่าอยากเรียนสถาปัตย์
อยากเรียนสถาปนิกแต่ไม่เก่งเลขคงไม่ได้ อาจารย์ผู้สอน
ท่านน่าจะทราบมากกว่าใครว่าน้องเก่งด้านไหน วิชาไหน
คิดว่าอาจารย์ก็คงจะแนะนำได้ดีที่สุด หลังจากนั้น น้องลอง
นำความคิดเห็นที่ได้มาคิดไตร่ตรองและตัดสินใจด้วยตัวเอง
อีกครั้ง ก่อนที่จะเลือกเรียนหรือเลือกคณะ

ส่วนคำถามเรื่องอนาคตของโลกว่าเราจะสามารถ
ดำรงชีวิตอยู่ได้หรือไม่ หรือว่าโลกจะยังอยู่ไหม ก็คิดว่าน้อง
คงจะไปฟังหรืออ่านหนังสือเรื่องโลกแตกหรือน้ำท่วมโลก
มาแน่ๆ ขอบอกว่าไม่มีใครจะล่วงรู้อนาคตที่แน่นอนหรืออก
สิ่งที่เขาทำนายก็เป็นเพียงการคาดการณ์ล่วงหน้าแบบ
นักวิทยาศาสตร์ เมื่อถึงเวลานั้นจริงๆ อะไรเกิดขึ้นเราคง
ไม่อาจไปฝืนธรรมชาติได้ อะไรจะเกิดต้องปล่อยให้มันเกิด
ให้เป็นไปตามวิถีทางของธรรมชาติ เพราะธรรมชาติก็มีวิธี
การจัดการตัวเองให้เกิดความสมดุล อย่าไปคิดไกลขนาดนั้น
ถ้าเราทำวันนี้ให้ดี วันข้างหน้าต้องดีแน่นอน

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : เวลาเรียนจะมองหา
สิ่งอื่น คือ เริ่มไม่มีสมาธิในการเรียนแล้วควรทำอย่างไรดีคะ

ทูลกระหม่อม : เรื่องไม่มีสมาธิในการเรียนนั้น เชื่อว่าเด็ก
จำนวนมากก็น่าจะมีปัญหานี้เหมือนกัน นั่นคือ การมีสมาธิสั้น
อยู่หนึ่งๆ ไม่ได้ เวลาให้ความสนใจหรือต้องจดจ่ออยู่กับอะไร
นานๆ ก็จะเบื่อและหันเหความสนใจไปอยู่ที่อื่นเรื่อยไป

วิธีแก้ไขก็คือ ต้องฝึกเจริญสติด้วยสมาธิ เพื่อให้จิตใจ
อยู่กับปัจจุบัน และเคยชินกับการเอาใจไปจดจ่ออยู่กับสิ่งใด
สิ่งหนึ่งนานๆ ที่สำคัญต้องหัดบังคับจิตใจตัวเอง พยายามสนใจ
และให้ความสำคัญกับสิ่งที่เรากำลังทำอยู่ให้มากขึ้น อย่า
ตามใจตัวเอง โดยการปล่อยให้ใจไหลไปคิดไปเรื่อย ต้องหัด
ควบคุมความคิดของตัวเองให้ได้

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : น้องๆ สมาชิกหลายคนส่วนใหญ่จะขาดแคลนทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ บางคนก็มีความสามารถพิเศษเป็นนักดนตรีวงดุริยางค์ของโรงเรียนและต้องทำงานไปด้วย เพื่อหาทุนทรัพย์นำมาใช้ในการเรียนต่อ ทูลกระหม่อมจะชี้แนะแนวทางให้น้องๆ อย่างไรบ้างครับ

ทูลกระหม่อม : ขอให้มีความตั้งใจ มุ่งมั่นกับการเรียนให้มากๆ เพราะความรู้ี้จะมีประโยชน์กับชีวิตเรามาก เป็นพื้นฐานในการก้าวสู่ความสำเร็จในขั้นต่อๆ ไป ส่วนผู้ที่มีปัญหาในเรื่องทุนทรัพย์ในการเล่าเรียนเบื้องต้นก็ให้เข้าไปขอคำแนะนำจากครูหรืออาจารย์ในโรงเรียนในเรื่องทุนการศึกษา ก่อน เพราะทราบว่าตอนนี้จะมีทุนการศึกษาให้เด็กๆ เกือบจะทุกโรงเรียน

ส่วนคนที่มีความสามารถพิเศษในการเล่นดนตรีหรือกีฬา ก็พยายามสร้างโอกาสให้ตัวเอง แล้วใช้ความสามารถพิเศษนั้น ทำให้งอกเงยเป็นรายได้พิเศษในขั้นต่อไป เราก็

ขอเป็นกำลังใจให้กับน้อง ๆ ทุก ๆ คน ให้มีความตั้งใจดี ขยัน
หมั่นเพียร เป็นเด็กดีของคุณพ่อคุณแม่และสังคม

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ผมเป็นคนพิการแขน
ขาขาดจากอุบัติเหตุเมื่อหลายปีก่อน แต่สามารถที่จะกระโดด
ไปไหนมาไหนขาเดียวได้ แต่ก็เป็นแคร์รอบ ๆ บ้าน ไม่เคยได้
เจอผู้คนเลยรู้สึกเหงามาก อยากจะเรียนคอมพิวเตอร์เหมือน
กับคนพิการคนอื่น ขอคำแนะนำจากทูลกระหม่อมด้วยครับ

ทูลกระหม่อม : ขอชื่นชมน้องมากที่ถึงแม้จะพิการ
แต่ก็ยังมีความตั้งใจที่จะสู้ คิดที่หาหนทางเพื่อให้มีชีวิตที่ดีขึ้น
ไม่ทอดท้อใจ น้องมีจิตใจที่ดีมากที่อยากเรียนคอมพิวเตอร์
ขอแนะนำว่า ให้ไปปรึกษาหน่วยราชการที่จังหวัดดู เช่น
หน่วยสังคมสงเคราะห์ของจังหวัด หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
เชื่อว่าทางหน่วยงานคงจะให้ความช่วยเหลือให้น้องได้เรียน

คอมพิวเตอร์อย่างที่ต้องการ ขอให้กำลังใจน้องให้สู้ต่อไป
จำไว้ว่า “คนเราเลือกเกิดไม่ได้ แต่เลือกที่จะเป็นได้”

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ตอนนี้หนูเป็นประธาน
ชมรม TO BE NUMBER ONE หนูได้รับฉายาจากเพื่อนๆ
ว่าเป็น “ศิราณี” สามารถให้คำปรึกษาเพื่อนหรือรุ่นน้องได้
ทุกเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเรียน ความรัก ครอบครัว
ต่างๆ นานา แต่พอหนูมีปัญหาหนูไม่สามารถปรึกษาใคร
ได้เลย สำหรับเรื่องการเรียน ตอนนี้หนูกำลังสอบ O-NET
และ A-NET แล้วค่ะ แต่หนูกลัวจะสอบ Admission ไม่ได้
ตามคณะที่หนูต้องการ หนูอยากเรียนคณะพยาบาลมากเลย
โดยเฉพาะที่มหิดล ถ้าหากหนูสอบ Admission ไม่ได้ หนูอยาก
จะให้ทุกกระท่อมฝากหนูเรียนที่มหาวิทยาลัยมหิดลได้ไหมคะ
เพราะมหิดลคือความฝันที่สุดในชีวิตของหนูเลยคะ หวังว่า
ทุกกระท่อมคงจะช่วยหนูได้นะคะ

ทูลกระหม่อม : ก็ดูน่ารักดีที่เล่าถึงว่าตนเองเป็น “ศิราณี” รับปรึกษาปัญหาเพื่อน ๆ ทุกเรื่อง แล้วก็แอบน้อยใจที่ตัวเองไม่เคยปรึกษาใครได้ วันนั้นก็เลยมาปรึกษาเรา น้องคงกลัวใจอยู่มากในเรื่องการเรียน เพราะกลัวสอบเข้าในคณะที่หวังไม่ได้ ถึงขนาดขอร้องไห้ฝากเข้า เรื่องนี้ต้องขอชี้แจงว่าตัวเราเองหรือพี่น้องในครอบครัวของเราจะเรียนที่ไหนยังต้องอ่านหนังสือกันอย่างน้อยๆ เพื่อที่จะไปสอบเข้ามหาวิทยาลัยกันทุกคน การที่น้องให้เราฝากเข้ามหาวิทยาลัยคงไม่สามารถทำได้ ลองคิดดูถ้ามีสมาชิก TO BE NUMBER ONE ทั่วประเทศ มาขอให้ฝากเข้ามหาวิทยาลัยกันทั่วประเทศจะเกิดความวุ่นวายแค่ไหน

โดยส่วนตัวแล้ว เราเชื่อมั่นในน้องๆ ทุกคนว่าต่างคนต่างมีความพยายาม มีความตั้งใจในการเรียนและขยันท่องหนังสือ ก็อยากให้น้องถามตัวเองก่อนว่า มีความตั้งใจและใส่ใจกับการท่องหนังสือเต็มที่แล้วหรือยัง ถ้าคิดว่าทำเต็มที่แล้วอะไรจะเกิดขึ้น จะสอบได้หรือไม่ได้ก็ไม่ต้องเสียใจกับผลที่ออกมา ไม่ได้ก็พยายามใหม่ให้มากกว่าเดิม คนเราถ้ามี

ความฝัน มีความพยายาม ตั้งใจทำให้ถึงที่สุด ร้อยทั้งร้อยมักจะ
จะได้มาในสิ่งที่เราหวังแน่นอน เชื่อว่าน้องคงไม่ยากเข้าไป
เรียนโดยไม่ได้ใช้ความสามารถของตนเอง ต้องคิดทบทวน
ตัวเองเหมือนที่ให้คำปรึกษาเพื่อนๆ ว่าเราควรทำในสิ่งที่
ถูกต้องอย่างไร เข้าใจว่าน้องมีความใฝ่ฝันที่จะเรียน
คณะนี้มาก แต่การได้มาซึ่งวิธีที่ไม่ถูกต้อง ไม่ได้มาด้วยความ
พยายามของตัวเอง เราจะรู้สึกภูมิใจหรือเปล่า เราช่วยให้
คำปรึกษาได้ทุกเรื่อง แต่การให้ช่วยเรื่องแบบนี้มันไม่ถูกต้อง
ก็ขอเอาใจช่วยน้องให้สอบเข้าคณะที่หวังไว้ให้ได้ก็แล้วกัน

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูขอคำแนะนำเรื่อง
การเรียนค่ะ คือ ตอนนี้หนูเรียนอยู่ชั้น ม.4 ซึ่งหนูรู้สึกว่า
การเรียนในชั้นนี้ต่างจากตอนเรียนอยู่ชั้น ม.ต้น มาก หนูจะมี
วิธีปรับตัวอย่างไรบ้างคะ

ทูลกระหม่อม : ที่น้องบอกว่าตอนนี้ขึ้นชั้นมัธยมปลายแล้ว และรู้สึกว่ายากต่างจากมัธยมต้นมากจะปรับตัวอย่างไรดี ก็ขอบอกว่าเป็นธรรมดาที่เรียนชั้นสูงขึ้น ก็ต้องยากขึ้นเป็นธรรมดา การเรียนมัธยมต้นส่วนใหญ่จะเป็นวิชาพื้นฐานที่เหมือนๆ กัน แต่พอขึ้นชั้นมัธยมปลายก็จะแยกไปเป็นแผนการเรียนต่างๆ ตามแต่ใครจะชอบอะไร เช่น สายวิทย์ สายศิลป์ สายคำนวณ ในจดหมายน้องไม่ได้บอกว่าเรียนแผนไหน แต่ทุกแผนน้องก็ต้องพยายามปรับตัวด้วยการตั้งใจเรียนให้มากขึ้น อ่านหนังสือและทบทวนบทเรียนให้บ่อยๆ มีปัญหาไม่เข้าใจวิชาอะไรก็อย่าปล่อยค้างคา ต้องรีบไปปรึกษาคุณครูให้เร็วที่สุดแล้วปัญหาทุกอย่างก็จะผ่านพ้นไปได้ด้วยดี

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูมีปัญหาจะปรึกษา
ทูลกระหม่อม สืบเนื่องมาจากสภาพแวดล้อมครอบครัวที่หนู
อาศัยอยู่ไม่ค่อยดีเท่าไรร์ ค่อนข้างยากจน แม่ทำงานอยู่
ลำพัง พ่อถูกจับข้อหาขโมยของ ต้องโทษ 9 เดือน หนูอยาก
ปรึกษาเรื่องเรียนด้วยค่ะ คือหนูไม่รู้จะศึกษาต่ออย่างไรดี
หนูอยากศึกษาต่อด้านศึกษาศาสตร์ สาขาคณิตศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ค่ะ แต่ตอนนี้หนูเรียนคณิตศาสตร์
ไม่เก่งเลย แถมไม่มีเงินด้วยค่ะ เพราะเงินทุนในการศึกษา
หมดแล้ว ต้องหาเงินเอง ขอบพระคุณมาก ๆ เลยค่ะ ที่รับฟัง
ปัญหาของหนู

ทูลกระหม่อม : ปัญหาของน้องก็น่าหนักใจนะ และก็
น่าเห็นใจด้วย เพราะคุณพ่อก็ติดอยู่ข้างใน อีกตั้ง 9 เดือน
คุณแม่ก็ต้องทำงานโดยลำพัง น้องก็เรียนหนังสือไม่ค่อยเก่ง
เท่าไรร์ ขอให้น้องมีกำลังใจ พวกเราชาว TO BE NUMBER
ONE ขอเป็นกำลังใจให้ทุกอย่างผ่านไปด้วยดี ตั้งใจเล่าเรียน
และช่วยคุณแม่ในการทำมาหากินด้วย เรื่องการศึกษาก็เป็น

สิ่งสำคัญที่กำหนดอนาคตของเราให้มีชีวิตที่ดี กำหนดอาชีพ ที่น้องจะทำให้เป็นพลเมืองที่ดีและเป็นอนาคตของชาติต่อไป

ส่วนปัญหาที่จะเรียนอะไร ทำไมน้องอยากเรียน คณิตศาสตร์ก็ไมรู้เหมือนกันว่าการเรียนคณิตศาสตร์เป็นการ ปู่ทางเพื่อการไปเรียนคอมพิวเตอร์ ทำให้ทำงานได้เงินเดือน หนึ่ง แนะนำให้ปรึกษาอาจารย์ว่าจะเรียนอะไร ใน การเรียนน้องก็ต้องมีสมาธิในการเรียน ทบทวนการเรียนเพื่อ ทำข้อสอบด้วย

เรื่องการเรียนปัจจุบันก็มีกองทุนในการศึกษาอยู่ เป็นโครงการให้นักศึกษายื่นเรื่องขอทุนได้กับทางสถาบัน ที่ไปศึกษาเพื่อแบ่งภาระค่าใช้จ่ายก็ขอให้น้องคลิกเข้าไปดู <http://www.studentloan.or.th/> และน้องก็จะเข้าใจในการ สมัครเข้าโครงการและเข้าใจเงื่อนไขต่าง ๆ ด้วย น้องตั้งใจว่า จะเรียนให้ได้ดีที่สุด ตอนนี้น้องต้องอยู่ช่วยให้กำลังใจคุณแม่ ช่วยงานบ้านหรือทำงานพิเศษ แบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายจาก คุณแม่ เป็นเด็กดี พยายามดูแลตัวเอง ตั้งใจเล่าเรียนต่อไป

จะได้ทำงานดี เป็นที่พึงให้คุณพ่อคุณแม่ภูมิใจ อีก 9 เดือน
คุณพ่อก็จะออกมาแล้ว คนเราก็ต้องมองไปในอนาคตด้วย
ดังนั้นก็ขอให้ห้องโชคดีเพื่ออนาคตที่ดีของน้อง

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ผมศึกษาอยู่ ชั้น ม.5
แผนการเรียนวิทย์ - คณิต โรงเรียนศรัทธาราชนิ จังหวัดตรัง
อีกไม่ถึงหนึ่งปีแล้วที่ผมจะต้องเตรียมตัวเอ็นทรานซ์ เตรียม
ที่จะศึกษาต่อ เวลาคุยกับผู้ปกครองมักจะมีความคิดเห็นไม่
ตรงกัน ผมเลยอยากจะทูลถามพระองค์

ข้อแรก ทำอย่างไรให้เราเรียนเก่ง เพราะคนเรียนเก่ง
เขามีโอกาสได้คณะ ได้สถาบันดีๆ ให้โอกาสกับตัวเองได้ แต่
ผมว่าคนเก่งก็ยอมแพ้คนขยัน

ข้อสอง ผมต้องทำอย่างไรให้ได้เรียนสถาปัตยกรรม
เพราะโดยส่วนตัวผมชอบการออกแบบ เป็นสิ่งที่ทำขาย
ได้ใช้ความคิดตัวเอง แล้วผมก็ชอบมากครับ ชอบจริงๆ

ข้อสาม อยากเรียนมหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ ไม่อยาก
เรียนใกล้บ้าน ผมจะอธิบายให้ผู้ปกครองฟังอย่างไร เพราะ
โอกาสทางการศึกษาดีกว่า แต่เผื่อใจไว้ว่าเรียนที่ไหนก็
สำคัญ ถ้าขยันตั้งใจเรียนก็ได้ปริญญาเหมือนกัน สุดท้าย
ผมขอขอบคุณในเรื่องที่ทูลถามและให้คำแนะนำดีๆ ขอให้
มีพลานามัยแข็งแรงและสวยยิ่งขึ้นครับ

ทูลกระหม่อม : อวยพรให้สวย อันนี้ถูกใจมากนะ อย่งไร
ก็ตามโครงการของเราก็จะมีต่อไป ขอสัญญาจะช่วยกัน
ให้เยาวชนไทยห่างไกลยาเสพติด เพราะปัญหายาเสพติด
เป็นปัญหาเรื้อรังและรุนแรงตลอดมา ในเศรษฐกิจที่ไม่ดี
อย่างนี้ โครงการของเราก็จะพยายามสร้างสรรค์และหา
กิจกรรมดีๆ เพื่อให้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์จะได้ห่างไกล
อบายมุขและยาเสพติด ขอขอบคุณทุกกำลังใจที่สมาชิก TO BE
NUMBER ONE มีให้กันมา

น้องดูจะสับสนเป็นห่วงเรื่องการศึกษา ช่วงนี้น้องอยู่ ม.5 จะขึ้น ม.6 คำถามของน้องทั้งสามคำถามก็เป็นเรื่องเกี่ยวกับการศึกษาทั้งนั้น น้องพูดถูกแล้วว่าการจะเรียนให้ดี ต้องขยัน อย่างไม่ก็ตามเมื่อขยันแล้วต้องมีความกล้าที่จะทำความเข้าใจกับบทเรียน ถ้าไม่เข้าใจก็ถามคุณครูได้

ข้อสอง น้องอยากเรียนสถาปัตยกรรม การจะเข้าสถาปัตยกรรมต้องเก่งในหลายๆ เรื่อง ต้องเก่งทั้งทางวิทย์และทางศิลป์ ต้องใช้คำนวณ ต้องใช้คณิตศาสตร์และฟิสิกส์เยอะ และต้องมีหัวทางศิลป์ด้วย เพราะต้องออกแบบทางศิลปะด้วย ต้องมีความคิดสร้างสรรค์ ต้องขยัน ขอให้น้องโชคดี สาธุ เป็นนักสถาปนิกได้ น้องลองพิจารณาดี ๆ ว่าน้องถนัดทางนี้จริงหรือเปล่า

มาเรื่องที่สาม เรื่องมหาวิทยาลัย อยากเรียนมหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ มากกว่าแถวบ้าน โดยส่วนมากคนทั่วไปก็อยากเข้ามหาวิทยาลัยของส่วนกลาง แต่ในท้องถิ่นก็มีมหาวิทยาลัยที่ดีแล้ว ในสมัยนี้ก็มีมหาวิทยาลัยที่เข้ามามาตรฐาน ในทุก ๆ จังหวัด ทุก ๆ พื้นที่อยู่แล้ว เรื่องนี้น้องก็คุยกับคุณพ่อคุณแม่ดูว่าพร้อมที่จะส่งน้องเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ

หรือไม่ เพราะมันต้องใช้ค่าใช้จ่ายที่แพงขึ้น อันที่จริง
ความคิดที่ว่าเรียนที่ไหนก็ไม่สำคัญ ถ้าขยันตั้งใจเรียน
เป็นเรื่องที่ถูกต้อง ขอให้ห้องโชคดี

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูจะอย่างไรดีคะ
ให้ได้เกรด 4 ทุกวิชา แล้วบางวิชาที่เรียนก็เข้าใจดี แต่บาง
วิชาก็ไม่เข้าใจ หนูกลัวว่าเวลาทำสอบปลายภาค จะทำไม่ได้
กลัวจะไม่ได้เลื่อนชั้น แล้วอีกเรื่องคือ เรื่องต่อยติกันคะ
เพราะในโรงเรียนหนูมีทั้งคนดีและไม่ดีคะ ชอบมีเรื่องทะเลาะ
วิวาทกัน พอครูตีก็จะหายไป สักพักแล้วก็กลับมาทะเลาะ
วิวาทกันอีก หนูอยากให้เพื่อน พี่ๆ สามัคคีกันคะ แล้วจะ
อย่างไรดีคะถึงจะแก่นิสัยนี้ได้ หนูขอให้ทุกคนมีความสุข
สุขภาพและพลานามัยแข็งแรงคะ

ทูลกระหม่อม : สวัสดิ์และขบใจสำหรับคำอวยพรทำให้
แข็งแรง ตอนนี้ก็ต้องการคำอวยพรนี้พอดีเลย ก็จะเปิดกล้อง
ถ่ายหนังแล้วก็ต้องทำสุขภาพให้ดีๆ หน่อย

สำหรับปัญหาของน้องมีอยู่ 2 เรื่อง เรื่องแรกที่น้องถาม
ถึงคือเรื่องการเรียนทำอย่างไรถึงจะได้เกรด 4 ทุกวิชา เราก็
ต้องตั้งใจเรียน ตั้งใจอ่านหนังสือ ทำความเข้าใจกับบทเรียน
เข้าใจแล้วอย่าอ้อมก้อมิให้ถามเลย หาโอกาสถามคุณครูหรือ
เพื่อนได้ ทำกิจกรรมกลุ่ม อ่านหนังสือด้วยกัน ทิวด้วยกัน
ก็ดีเหมือนกันตั้งใจดี ๆ มีความมั่นใจ น้องก็จะทำข้อสอบได้
แต่อย่างไรก็ตามก็อย่าหวังมาก หวังมากเกินไปก็จะผิดหวัง
เราตั้งใจทำดีที่สุดแล้ว ถ้าพลาดไปก็อาจจะเสียใจนิดหน่อย
แต่อย่าเสียใจมาก พยายามให้ได้เกรด 4 ทุกวิชา บางวิชา
น้องอาจจะไม่เก่ง บางวิชาน้องไม่ได้ก็อย่าสิ้นหวัง พยายาม
ต่อไปเพราะเราทำดีที่สุดแล้ว

ส่วนเรื่องที่สอง เพื่อนในโรงเรียนน้องทะเลาะเบาะแว้งกัน
ชอบใช้ความรุนแรงตบ ตี ต่อยกัน น้องก็อยากจะแก้ไขปัญหานี้
ช่วยเหลือไม่ให้มีเหตุการณ์เหล่านี้ ก็เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
ทั่วๆ ไป ทะเลาะเบาะแว้ง สังคมเราก็เป็นสังคมที่แตกแยก

ผู้ใหญ่ก็ทะเลาะกัน ผู้ใหญ่เป็นตัวอย่างในทางที่ไม่ดีให้เด็ก
ตอนเด็กก็ตบตีกัน โตขึ้นจะตบตีกันใหญ่เลย มันเป็นเรื่องที่ควร
แก้ไข แต่มันเกินกำลังของเด็กในโรงเรียน เราก็ใช้วิธีไปแจ้ง
ให้ฝ่ายปกครองในโรงเรียนว่ามีการตบตี ทะเลาะต่อยกัน
ทุกวันมากๆ ทางคุณครูก็น่าจะช่วยให้ จะได้จับคนผิดมาลงโทษ
มาห้ามปรามเป็นคนๆไป แล้วก็จัดกิจกรรมสร้างมิตรภาพ
ก็จะทำให้เหตุการณ์ในโรงเรียนของน้องดีขึ้น อย่างไรก็ตาม
ก็ขอให้น้องโชคดีนะ

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูเรียนอยู่ชั้นอนุบาล 3
ค่ะ หนูอยากรู้ว่าทำไมคนเราต้องเรียนหนังสือด้วย

ทูลกระหม่อม : นั่นสิ ทำไมเราต้องเรียนหนังสือ น้องถาม
ว่าทำไมต้องเรียนหนังสือแทนที่เราจะได้วิ่งเล่น การเรียน
ก็คือการเล่นเรียน คนเราใครจะไปมีความรู้มาจากห้องพ่อแม่
ห้องแม่ เกิดมาถึงแม้บางคนจะฉลาดกว่าบางคน แต่ก็คงไม่

ได้รู้มาทุกอย่างหรอก ฉะนั้นเราต้องไปเรียนหนังสือไปฝึกฝน
วิทยายุทธของเรา คนเราก็ต้องผ่านการเรียนทั้งนั้น ไม่ว่าจะ
เป็นดารา เป็นวิศวกร เป็นชาวนา หรือเป็นจิตรกร ทุกคนก็
ต้องเรียนในสิ่งที่เราทำอยู่ใช่ไหม เพราะฉะนั้นคุณน้องริชาร์ด
เป็นตัวอย่าง เราต้องไปเรียนหนังสือ ตั้งใจเล่าเรียนให้มาก
น้องยังเป็นไม้อ่อนดัดง่าย ขอให้น้องตั้งใจเล่าเรียนและก็
ตั้งใจอ่านหนังสือ ฝึกวิทยายุทธไป ไม่อย่างนั้นน้องก็ต้องพึ่ง
ตั้งค์จากคุณพ่อคุณแม่ตลอดชีวิต เมื่อน้องโตขึ้นมาน้องก็ต้อง
พึ่งตัวเอง หวังว่าน้องคงพึ่งตัวเองได้ในตอนนั้นก็ไม่มีบังคับ
แล้ว ตอนนั้นก็เขียนจดหมายมาบอกเราอีกที ถ้าน้องไม่เรียน
หนังสือจะเขียนจดหมายมาได้ยังไง

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูมีคำถามอยากจะถาม
ทูลกระหม่อมว่าปัจจุบันนี้การศึกษาของไทยเรานั้นจะวุ่นวาย
มากขึ้นค่ะ ไม่ว่าจะเป็นการสอบแข่งขันเข้ามหาวิทยาลัย
ซึ่งก็ทำให้หนูเครียดมากค่ะ ทำให้หนูไม่มีเวลาให้กับ
ครอบครัวค่ะ อีกอย่างต้องอ่านหนังสือ ต้องเรียนพิเศษ บาง
วันเลิกเรียน 4 ทุ่ม หนูเองได้มีโอกาสไปศึกษาต่างประเทศ
มาค่ะ หนูเห็นเด็กต่างชาติเรียนแบบสนุกสนานไม่เครียดเท่า
เด็กไทยและนำความรู้ที่ได้ไปใช้อย่างคุ้มค่า หนูเลยอยาก
ให้ทูลกระหม่อมแนะนำแนวทางให้ และอยากทราบว่าท่าน
มีความคิดเห็นอย่างไรกับการศึกษาของไทยและอเมริกาที่
อิลินอยส์ ชิคาโกคะ

ทูลกระหม่อม : ออ เป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนก็ต่างจาก
ประเทศเราก็จริง ประเทศเราก็ปวดหัว มีสอบเยอะแยะ
ไปหมด การศึกษาของไทยก็พยายามเลียนแบบอเมริกา
พยายามเก็บคะแนน 4 ปี ในไฮสคูลเวลาจะสอบเข้า
มหาวิทยาลัยเขาก็สอบ SAT เขาก็สอบไป แต่เขาจะเก็บ

คะแนนไปเรื่อยๆ เขาจะมีความรับผิดชอบในการเล่าเรียน
อย่างมาก ส่วนมากเขาจะไปหาความรู้ด้วยตนเอง เขาถูก
สอนว่าให้เป็นคนมีระเบียบ มีความรับผิดชอบ เด็กของเขา
ก็ต้องพึ่งตัวเองมาก เขาต้องไปทำงาน แต่เขามีความสุข
ในการเรียนเพราะเขารู้จักวิธีเรียน เด็กไทยพ่อแม่จะบังคับ
ให้ทำอย่างนี้ อย่างนั้น ฝรั่งเขาจะถูกสอนให้มีระเบียบแล้ว
เคารพสิทธิของผู้อื่น อย่างเมืองไทยพ่อแม่ก็จะบังคับให้ทำ
จนบางที่มันก็มากเกินไป ฝรั่งเขารู้จักแบ่งเวลา เพราะฉะนั้น
ปัญหาติดเกม เมืองไทยจะเป็นมากกว่า เพราะคนไทยไม่ได้
รับความเป็นอิสระทางความคิด ในการทำงานที่จะทำกิจกรรมไหนๆ
ก็วนเวียนอยู่เป็นวัฏจักรอยู่อย่างนั้น ไม่ได้ได้รับความไว้วางใจ
และไม่มี ความรับผิดชอบ ระบบการศึกษาเขาก็พยายาม
ทำตามอเมริกาแล้ว

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ตอนนี้ผมรู้สึกเบื่อ การเรียนมากๆ เลยครับ จากที่ขยันเรียนมาก อยู่ดีๆ ก็หมดไฟ เอาดีๆ เลยครับ ผมจะทำอย่างไรดีครับ เพราะตอนนี้ผมก็ อยู่ปีที่ 2 แล้วครับ อีกไม่นานก็จะจบแล้ว ช่วยหาวิธีที่จะทำให้ ผมกลับมาขยันเหมือนเดิมได้ไหมครับ

ทูลกระหม่อม : ตายแล้ว มันเกิดอะไรขึ้นกับน้อง คนเรา จะเบื่อ จะเซ็งมันก็ต้องมีเหตุผลหน่อยนะ การที่เราหมดไฟ มันคงเพราะเบื่อ ในเรื่องนี้ถ้าเบื่อก็ไม่มีใครช่วยน้องได้ นอกจาก ตัวน้องเอง เราต้องขุดอารมณ์ของตัวเอง เราเป็นอนาคต ของชาติ เราต้องกระฉับกระเฉง เราจะไปเบื่อ ไปเซ็งอยู่ได้ อย่างไร ถ้าเกิดว่าน้องเป็นคนตั้งใจเรียนมากๆ แต่เกิดผิดหวัง อะไรก็อาจจะทำให้เกิดอาการเบื่อหรือเซ็งได้ น้องก็อย่าเครียด เดินสายกลาง น้องต้องอ่านหนังสือเตรียมตัวไว้ตั้งแต่เนิ่นๆ เวลาเหนื่อยเข้าก็ต้องมีเบรก มีพัก ไปทำกิจกรรมอื่นๆ เล่นกีฬา เล่นดนตรีหรือศูนย์เพื่อนใจ ทำกิจกรรมรวมกันกับเพื่อน การเรียนของเราเป็นสิ่งหลัก ธรรมชาติของเราต้องมีสังคม

จะทำให้ชีวิตของเราดีขึ้น น้องก็มาที่ศูนย์เพื่อนใจก็แล้วกัน
จะได้พัฒนาชีวิต มีกิจกรรมรวมกับเพื่อนๆ มาหาเพื่อนใหม่
จะได้ไม่เครียด ศูนย์เพื่อนใจก็มี 4 แห่งนะ พี่เวอร์พาร์ค
รังสิต แฟชั่นไอส์แลนด์ ซีคอนสแควร์และเดอะมอลล์บางแค

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูมีคำถามอยาก
จะปรึกษาทูลกระหม่อมค่ะ หนูเกรดไม่ดีเกี่ยวกับเรื่องวิชา
คณิตศาสตร์ หนูไม่กล้าไปโรงเรียนค่ะ กลับมาบ้านก็โดน
ผู้ปกครองว่าหนูควรจะทำอย่างไรดีคะ

ทูลกระหม่อม : เรื่องแรกหนูไม่ควรไม่กล้าไปโรงเรียนนะ
คนเรามันไม่ได้เก่งไปทุกอย่าง โดยเฉพาะวิชาคณิตศาสตร์
มันเป็นวิชาที่ยาก คนส่วนมากไม่เก่งวิชาคณิตศาสตร์ แต่
ตั้งใจเล่าเรียน ตั้งใจฝึกฝนเกี่ยวกับวิชานี้ ไม่ใช่ได้ศูนย์ตลอด
เวลา ที่ได้ศูนย์เพราะเรากลัวมัน เราต้องรู้เท่าทันมัน ถ้าเรา
ไม่มีทักษะก็ไม่ใช่ไร แต่เราต้องมีพรแสวง มีอะไรก็ต้องไป

ถามคุณครู ถ้าใช้วิธีไม่ไปโรงเรียนเลยก็เหมือนเจ้าหญิงไอโกะ เจ้าหญิงญี่ปุ่น เขาไม่ไปโรงเรียน เขาอ้างว่าถูกเพื่อนแกล้ง ไม่ได้เป็นสิ่งที่น่ารัก ถ้าเราไม่ชอบคณิตศาสตร์ เราก็งี้ใจ คนเราต้องมีความพยายาม ถ้าไม่เข้าใจก็ไปถามครู ไม่ชอบ เราก็งี้เรียน ตอนนี้น้องมีหน้าที่ไปโรงเรียนก็ไปโรงเรียน ถ้าไม่ไปโรงเรียนก็จะยิ่งโง่ใหญ่เลย

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : คำถามมาจากจังหวัด นครราชสีมา เขียนเข้ามาว่าตอนนี้ผมกำลังจะจบมัธยมศึกษา แล้วครับ ผมกำลังตัดสินใจว่าจะเข้ามาเรียนในกรุงเทพฯ ดีหรือเปล่า เพราะเพื่อนผมตัดสินใจเข้ามาเรียนในกรุงเทพฯ หมดแล้ว แต่ผมคิดว่ามันอาจจะไม่จำเป็นที่เราจะต้องเข้ามา เรียนในกรุงเทพฯ เพราะเรียนที่ไหนก็น่าจะมีความสามารถ เหมือนกันทั้งนั้น ทูลกระหม่อมคิดว่าผมควรจะตัดสินใจ อย่างไรดีครับ

ทูลกระหม่อม : น้องก็คิดถูกนะ อาจจะไม่จำเป็นก็ได้ว่าตอนนี้จะต้องเข้ามาเรียนในกรุงเทพฯ ถ้าเข้ามาเรียนในกรุงเทพฯ หมด เมืองโคราชก็จะเจียบ น้องก็มีความคิดที่โอเคอยู่ น้องลังเลเพราะเห็นเพื่อนเข้ามาเยอะเยอะ นี่เป็นปัญหาของวัยรุ่นรุ่นใหม่ที่ทำตามเพื่อน ไม่มีความมั่นใจในตนเองว่าอะไรจะดีสำหรับตัวเอง ต้องคิดให้เป็น ไม่ใช่คิดว่าเพื่อนจะเรียนอะไรก็ตามเพื่อนทั้งๆ ที่ไม่เหมาะกับเรา อย่างไรก็ตามการเข้ามาเรียนในกรุงเทพฯ ก็เป็นการเปิดวิสัยทัศน์ให้กว้างขึ้น ช่วยตัวเองได้ ในกรุงเทพฯ ก็อาจจะมีการแข่งขัน มีอาชญากรรมและอันตรายกว่าบ้านของน้อง ถ้าอยู่นั่นก็จะได้อยู่กับคุณพ่อคุณแม่ ท่านก็อาจจะชื่นใจขึ้นมา และก็ไม่ต้องเสียเงินมากมายด้วย อะไรที่เหมาะสมกับน้องก็ทำ มั่นใจว่ามันดีสำหรับเรา เราก็ปรึกษาอาจารย์ปรึกษาคูณพ่อกูณแม่ดู ถามตัวเองว่ามันจำเป็นหรือเปล่าที่ต้องเข้ามากรุงเทพฯ ไม่ต้องทำตามเพื่อนไปหมด ทำตามใจตัวเองบ้าง

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : สวัสดีครับ ผมมีคำถามอยากจะถามทูลกระหม่อมครับ ตอนสมัยผมเรียน ม.ต้น ผมเกเรมากเลยครับ โดดเรียนไม่ตั้งใจเรียนจนผมเข้า ม.4 ผมก็ดร้อปพักการเรียนไป ตอนนั้นเหลือเวลาอีก 3 เดือน จะเปิดรับสมัครเตรียมทหาร ผมเลยใช้เวลา 3 เดือนที่เหลือในการอ่านหนังสือ เอาตำรามาอ่าน ทำแบบฝึกหัดเวลาไปสอบผมก็ไปครับ ทำได้บ้างไม่ได้บ้างผมก็ภูมิใจครับสำหรับคนที่ไม่รู้อะไรเลยแต่ทำคะแนนได้มากขนาดนั้น ตอนนั้นผมกำลังจะจบ ม.6 แล้วครับ ถ้าจบแล้วผมอาจจะสมัครสอบโรงเรียนเหล่าอีกครั้ง ผมเลยอยากขอคำแนะนำจากทูลกระหม่อม

ทูลกระหม่อม : น้องก็เหมาะที่จะเรียนโรงเรียนแบบนั้น น้องก็ดูตัวใหญ่ดี ในการที่จะสอบ เราก็ต้องเตรียมตัวให้พร้อม การที่จะเข้าโรงเรียนเหล่าก็ยากมาก น้องเคยสอบมาแล้ว ก็พอจะรู้แนวทาง น้องต้องเตรียมตัวเองให้มากๆ ซ้อมทำข้อสอบมากๆ อ่านหนังสือมากๆ และออกกำลังด้วย นักเรียน

เหล่าต้องแข็งแรง ถ้าไม่แข็งแรงจะไม่ไหว ถ้าเราไม่แข็งแรง
จิตใจไม่เข้มแข็งก็จะทนไม่ได้ อ่านหนังสือให้พร้อม ซ้อมทำ
ข้อสอบเก่า อ่านหนังสือให้ความรู้มากขึ้น ร่างกายและจิตใจ
ต้องพร้อมด้วย รุ่นพี่เขาอาจจะแกล้งน้อง จิตใจต้องเข้มแข็ง
ก็ขอให้ความตั้งใจจริงของน้องประสบความสำเร็จ โชคดีนะ

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : สวัสดีครับ ผมเป็นเด็ก
ต่างจังหวัดที่เข้ามาศึกษาในกรุงเทพฯ ครับ ช่วงที่ผมเรียน
ผมรู้สึกว่าคุณทำให้ผมมีความสุขเลยทำให้การเรียนผม
ดีขึ้น เรียนอย่างมีความสุข แล้วพอผมย้ายมาเรียนโรงเรียน
ใหม่ในชั้นที่สูง ผมรู้สึกไม่มีความสุข ผมเข้ากับเพื่อนไม่ค่อย
ได้ ผมไม่รู้ว่าเกิดจากสาเหตุอะไรหรือเพราะผมเป็นเด็กต่าง
จังหวัด ผมอยากได้เพื่อนที่เข้าใจผม

ทูลกระหม่อม : ถ้าอยากให้เพื่อนเข้าใจเรา เราก็ต้องเข้าใจเขาก่อน ตอนนี้น้องยังสับสน พี่มาอยู่โรงเรียนใหม่ สิ่งแวดล้อมใหม่ ในการที่จะสร้างความสัมพันธ์ว่าเราคุยรู้เรื่องใหม่ เข้ากับเขาได้ไหม คนอื่นเขาเป็นเพื่อนกันอยู่แล้ว ก็จะเข้ากับเขายากหน่อย อย่าคิดว่าน้องแก่หรือคิดว่าเป็นคนต่างจังหวัด คิดแบบนี้ น้องเองจะมีปัญหา อยากให้มีคนเข้าใจเราต้องมั่นใจและเข้าใจตัวเองก่อน น้องยังไม่เข้าใจตัวเอง น้องต้องทำความเข้าใจตัวเองก่อน และออกสังคมมากขึ้น ทำกิจกรรมมากขึ้น ต้องใช้เวลา น้องก็จะมีเพื่อนเอง เราต้องเลือกเพื่อน จิตใจเข้มแข็งไม่อ่อนแอ ทำกิจกรรมก็ทำให้มีเพื่อนมากขึ้น

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : สวัสดีครับ ผมมีเรื่อง
อยากจะปรึกษาทูลกระหม่อมครับ ผมเห็นคนอื่นทำอะไรได้ดี
กว่า ผมก็จะอิจฉาครับ เช่น เวลาสอบ เวลาผมทำคะแนนได้
สูงแต่คนอื่นได้สูงกว่า ทำให้อยากทำได้ดีกว่าเพื่อน เพราะ
นิสัยของผมเลยทำให้เข้ากับเพื่อนไม่ได้ครับ บางครั้งก็ทำให้
ผมมีแรงผลักดันพยายามทำให้เต็มที่ ผมเลยอยากถามท่าน
ว่าผมควรจะทำอย่างไรดีกับนิสัยของผม

ทูลกระหม่อม : พุดตรงๆ นะ น้องต้องกำจัดนิสัยนี้ออก
ไปหน่อย เพราะนิสัยนี้เป็นนิสัยที่เลวร้ายมากเลย นิสัยชื้อจฉา
ริษยาเป็นบ่อเกิดแห่งความหายนะทั้งหมดทั้งมวล คนหลาย
คนในสังคมเป็นคนชื้อจฉาจนทำให้วุ่นวาย ตัวเองก็เป็นทุกข์
มีไฟเผาอยู่ในใจ เพื่อนๆ ก็ไม่มีใครอยากคบ ชื้อจฉา ถ้าไม่
เปิดเผยและไม่มีความคิดที่จะทำร้ายใครเอามาเป็นแรงผลั
กดันอยู่ในใจให้เราประสบความสำเร็จนั้นก็โอเค ส่วนมากคน
ที่ชื้อจฉาริษยาจะก่อความยุ่งเหยิงให้กับคนรอบตัว ให้สังคม
น้องต้องกำจัดความอิจฉาออกจากตน ถ้าเห็นใครเก่งๆ ดีๆ
แล้วอยากเป็น ต้องมีความอดุสาหะ พยายามทำให้เราอีกเหม

ขึ้นมา ถ้าเราอิจฉาเฉยๆ มันจะบั่นทอนจิตใจเรา อันที่จริง มันทำร้ายจิตใจเราก่อน คนเราอย่าน้อยเนื้อต่ำใจไปเสียก่อน คนเราเก่งไม่เหมือนกัน แต่ถ้าอยากเก่งเหมือนเพื่อนเราก็ต้องพยายามอ่านหนังสือ หาความรู้มากๆ คนที่อิจฉาริษยา มันจะฉายออกมาและจะน่าเกลียดมากๆ ฉะนั้นน้องต้องเลิกนิสัยนี้ซะ อิจฉาคือไม่อยากเห็นใครดี

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : สวัสดิ์ค่ะ ที่ผ่านมามันเป็นคนที่ตั้งใจเรียนมาก เวลาว่างจะไปเรียนพิเศษ อ่านหนังสือ และร่วมกิจกรรมกับทางศูนย์เพื่อนใจแพชั่น ไอส์แลนด์ค่ะ พอร่วมกิจกรรมมากๆ ก็เหนื่อย ทางบ้านก็จะบังคับให้เรียนค่ะ รู้สึกเหนื่อยมาก อยากหยุดทุกอย่างไว้แล้วไปเที่ยวเล่นแบบเพื่อนบางคน หนูเห็นทูลกระหม่อมทำงานมากมาย ทูลกระหม่อมเหนื่อยไหมคะ แล้วจะแก้ปัญหานี้อย่างไร

ทูลกระหม่อม : ไม่ว่าจะเป็นการทำงาน ตั้งใจเรียน อ่านหนังสือ ถ้าเราทำมันมาก ก็ต้องรู้สึกเหนื่อย แต่ต้องไม่มีคำว่าท้อ ถ้าท้อก็ลืมไปเลย ต้องตั้งใจทำและทำให้สำเร็จ ไม่ว่าจะเรียนหนังสือหรือทำกิจกรรมอะไร ก็ต้องทำให้ดีที่สุด ถ้าเราเหนื่อยเพราะทำกิจกรรมเยอะๆ น่องก็ต้องรู้จักแบ่งเวลา ต้องมีเวลาพักผ่อนบ้าง น่องชอบทำยังไงก็ทำแบบนั้น งาน TO BE NUMBER ONE เป็นงานต่อต้านยาเสพติด เป็นเรื่องที่ดีที่เรายึดมั่น ทำแล้วได้ผลก็ดีใจ ถ้าเราทำต่อไปทุกวันๆ ถ้าเกิดเหนื่อยขึ้นมากก็ต้องพักบ้าง ไปทำสิ่งที่เราชอบบ้าง ดีที่สุดคือนอนเยอะๆ และอย่าลืมขยันเรียนต่อไป แล้วถ้าหิบบ้างอะไรก็ต้องทำให้สำเร็จ ก็ขอเป็นกำลังใจให้น้องนะ คนที่ไม่ประสบความสำเร็จมักจะหยุดเดินทั้งที่อีกไม่กี่ก้าว จะถึงเส้นชัยแล้ว

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : สวัสดิ์ดีค่ะ ในช่วงการรับน้องที่ผ่านมามันรู้สึกไม่สบายใจเลยคะ เพราะถูกรุ่นพี่ใช้อำนาจรับน้องแบบผิดๆ นะคะ มีการกดดันให้ทำตามรุ่นพี่ มีการตีหมัดเล่นๆ เล่นการพนันและมีการลวนลามเกิดขึ้นด้วยคะ ถ้าไม่ทำ ก็โดนลอยแพจากพี่ๆ หนูคิดว่าควรเป็นสิทธิส่วนบุคคลที่จะเลือกกิจกรรมเลยไม่ร่วมกิจกรรมนั้น ผลที่ออกมาคือ เขากันหนีออกจากกลุ่ม หนูกลัวมากเพราะหนูไม่สามารถเรียนคนเดียวได้จนถึงปี 4 นะคะ

ทูลกระหม่อม : ก็เห็นใจนะ เพราะเรื่องนี้มันเป็นปัญหาใหญ่ที่ได้ยินมาบ่อยๆ เรื่องรับน้องที่เกินเลยมากเกินไป มีกิจกรรมที่ไม่เหมาะสม ทำให้เรารู้สึกลำบากใจที่จะไปร่วมด้วย และบางครั้งก็อันตรายจนถึงแก่ชีวิต มีคนเจ็บคนตาย มีการลวนลาม มีการข่มขืนกัน เป็นสิ่งที่ไม่น่าฟังนัก เป็นสิ่งที่ไม่ดี มันเป็นระบบโซตัสให้รุ่นน้อง เชื่อฟังรุ่นพี่มีละสายพฤติกรรมให้สนิทสนมกันดี แต่บางทีวิธีรับน้องมันเกินไป ไม่เหมาะสม น้องก็คิดถูกแล้วที่ไม่ไปร่วมด้วย ใครจะ

ลอยแพก็ช่าง มันคงไม่ได้เรียนคนเดียวไปตลอดชีวิตหรอก
ฉะนั้นน้องก็วางตัวเป็นธรรมชาติก็แล้วกัน น้องก็สามารถมี
เพื่อนอื่นได้ ถ้าทำกิจกรรมที่เหมาะสมร่วมกันก็ดี

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ในวัยเด็กอยากเป็น
หมอเพราะแม่เป็นแรงบันดาลใจ แม่เป็นพยาบาล แต่กลัวทำ
ไม่ได้ ตอนนี้เรียนวิชาชีวะและผ่าปลาเป็นๆ แล้วทำใจไม่ได้
เลยกลัวว่าจะผ่าไม่ได้ เป็นหมอไม่ได้ ทำอย่างไรดีคะ

ทูลกระหม่อม : กลัวบาป ทำร้ายสิ่งมีชีวิตอื่น แต่การอยาก
เป็นหมอเป็นสิ่งที่ดี ไปช่วยเพื่อนมนุษย์ การศึกษาอาจต้อง
ใช้สิ่งมีชีวิตอื่นแล้วเราจึงได้มาซึ่งความรู้จริงๆ แล้วถือว่าเป็น
บุญนะ ไม่ถือว่าเป็นบาป

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูมีปัญหาเรื่องการเรียน อยากจะปรึกษาอะ หนูอยากเรียนมัณฑนศิลป์ แต่ที่บ้านอยากให้เรียนบัญชี วิศวะ เนื่องจากเรียนสายวิทย์ - คณิต หนูควรเรียนสิ่งที่หนูชอบหรือเลือกเรียนตามความต้องการของครอบครัวดีคะ

ทูลกระหม่อม : คุณพ่อคุณแม่เขาอาจคาดหวังและผลักดัน อาจทำให้เกิดความขัดแย้ง น้องเลือกเรียนสายวิทย์ - คณิตเอง พอตอนนี่เกิดชอบมัณฑนศิลป์ขึ้นมา น้องพอมีพรสวรรค์ใหม่ โดยที่ไม่มีแรงบันดาลใจ น้องต้องมั่นใจว่าชอบจริงๆ และสามารถทำได้ดีในสิ่งที่เราชอบ เรียนอะไร ชอบอะไร จะไม่ฝืนใจสนุกในด้านนั้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ ต้องชัดเจนว่าจะไม่เปลี่ยนใจ มันจะไม่ดี ทำให้ลำบาก ถ้าชัดเจนแล้วอธิบายให้คุณพ่อคุณแม่เข้าใจ ถ้าน้องไม่มั่นใจให้ปรึกษาอาจารย์แนะแนวว่าจะไปทางไหน แล้วทำให้ดีที่สุด ถ้าชัดเจนแล้วคุณพ่อคุณแม่ก็จะสนับสนุนเอง ดังนั้นต้องมั่นใจและชัดเจนในตัวเองก่อน

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูเรียนไม่ค่อยเก่ง
อยากเรียนจบ ป.ตรี เป็นมัคคุเทศก์เพราะอาชีพนี้จะได้พบ
คนมาก ที่เที่ยวที่ต่าง ๆ แต่หนูไม่เก่งอังกฤษ จะมีทางไหนให้
หนูเก่งได้ไหมคะ จะได้ทำความฝันให้เป็นความจริง

ทูลกระหม่อม : ถ้าไม่เก่งอังกฤษก็ต้องตั้งใจเรียนให้ดี
วิชาอื่นๆ ด้วย ต้องฝึกซ้อมพูดจา เด็กไทยส่วนมากใช้อังกฤษ
ไม่คล่องเพราะไม่ได้ซ้อม ฉะนั้นต้องกล้าพูด ผิดก็ไม่ใช่ไร
เราก็ต้องพูดต่อไปเดี๋ยวก็ถูกเอง ต้องทั้งอ่านภาษาอังกฤษ
ดูทีวีภาษาอังกฤษ ดูหนังฝรั่งไม่ซับภาษาไทย หรือมีเพื่อน
ฝรั่งจะทำให้ภาษาอังกฤษดีขึ้น

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : เวลาที่ผมโดน อาจารย์ถาม ผมจะรู้สึกตื่นเต้นแล้วก็ลืม อยากให้ทุกคนห่ม่อแนะนำแนวทางแก้ปัญหาหน่อยครับ ผมจะอย่างไรเวลา อาจารย์ถามครับ

ทุกคนห่ม่อ : ตอนนี้น้องคงตื่นเต้นเพราะจดหมายของน้องได้รับการออกอากาศ ก็ระงับการตื่นเต้นหน่อยหนึ่งอย่างไรก็ตามน้องก็ถามสั้นๆ ตรงประเด็นดี แม้ว่าจะทำอย่างไรให้หายตื่นเต้นเวลาอาจารย์ถามคำถาม

การที่เราตื่นเต้นเวลาที่ครูเรียกเราในห้องเรียนหรือเวลาเราขึ้นไป Presents งาน ไปทำรายงานต่อหน้าชั้นก็เป็นสิ่งธรรมดา ในการศึกษาแก้ปัญหาอาการตื่นเต้น เราพูดอะไรไม่ถูก เราประหม่า เราก็ต้องทำตัวของเราให้พร้อม ในการที่จะตอบคำถามของครู อย่างไรก็ตามต้องสร้างความมั่นใจให้ตัวเองก่อนที่เราทำได้ เพราะฉะนั้นเวลาเรียนหนังสือเราก็ต้องตั้งใจฟังครู มีสมาธิในการฟัง ตั้งใจฟัง ตั้งใจอ่านหนังสือหรือเตรียมตัวให้พร้อม เมื่อมีความมั่นใจเราก็จะไม่ตื่นเต้นมาก

วิธีที่ทำให้หายตื่นเต้นก็คือการสูดหายใจเข้า อย่างขึ้นเวที เราก็กสูดหายใจน้อยหนึ่ง เราก็กสูดหายใจเข้า - ออกซ้ำๆ สัก 2 - 3 หน เหมือนกับการทำสมาธิ เหมือนเราตั้งสติสมาธิ การที่เราทำอะไรมันก็อยู่ที่สมาธิ เรามีสติที่จะทำ เราก็กจะหายตื่นเต้น จิตใจที่วุ่นวายสับสนในใจก็กจะหายไป เราก็กอย่าพูดเร็วนัก เราพูดซ้ำๆ น้อย

สมาธิ TO BE NUMBER ONE : จดหมายจากทางบ้าน ตอนนีหนูเรียนอยู่ชั้น ม. 3 แล้วคะ ช่วงนี้ชีวิตของหนูสับสน และอยากปรึกษาคุณครูเรื่องการศึกษาต่อว่าจะเรียนต่อด้านไหนดี ที่บ้านอยากให้เรียนต่อ ม.ปลายแต่ใจหนูอยากเรียนสายอาชีพมากกว่า เพราะเพื่อนๆ ก็เลือกเรียนด้านนี้ แต่เราควรเลือกที่จบมาแล้วมีงานทำ เลือกอะไรดีคะ เพราะหนูคิดว่าคนเราปัจจุบันนี้จบมาแล้วหางานยากมาก ๆ ถ้าสถาบันไม่ดังจริงก็กจะไม่รับเราเข้าทำงานเหมือนไม่ได้วัดคนที่ความสามารถคะ เพราะฉะนั้นถ้าต้องเรียนสายอาชีพจะดีกว่าไหมคะ

ทูลกระหม่อม : จริงๆ แล้วที่น้องจะเรียนสายอาชีพ น้องอยากตามเพื่อนใช่ไหม จะเรียนอะไร ทำอะไร จะเดินไปทางไหน อันที่จริงก็เป็นสิ่งธรรมดาที่วัยรุ่น เด็กๆ อย่างพวกเรา ก็อยากจะทำอย่างที่คุณทำ อยากตามเพื่อนไป กลัวว่าไปทางนี้แล้วเราจะไม่มีเพื่อน ทำอย่างนั้นไม่ถูกนะ เราต้องเป็นตัวของตัวเอง แล้วน้องก็โชคดีที่ทางบ้านสนับสนุน ให้เรียนต่อ ม.ปลาย เพราะว่าการเรียน ม.ปลาย น่าจะต้องใช้ทุนเยอะกว่าการที่จะเรียนสายอาชีพ ถ้าสมมติมีข้อจำกัดในเรื่องทุน เรียนสายอาชีพออกมาทำงานเลยก็จะใช้เวลาน้อยกว่าแล้วก็ใช้ทุนน้อยกว่า แต่ครอบครัวก็สนับสนุนให้เรียนม.ปลาย อยู่แล้ว น้องก็โชคดีอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นน้องก็เลือกได้ เพื่อนๆ ก็อาจจะเลือกด้วยก็ได้ อย่างไรก็ตามน้องอย่าคิดว่าสายที่เรียนจะตัดสินใจอนาคต จะตัดสินใจทำอะไร อย่าทำอย่างที่เพื่อนเขาทำ เพราะเพื่อนอาจจะมีข้อจำกัดกว่า น้องอาจจะเรียนได้

อีกอย่างหนึ่ง ปัจจุบันนี้ จริงๆ อย่างที่น้องพูด ก็หางานยากอยู่แล้วเพราะเศรษฐกิจมันก็ไม่ดี แต่ก่อนน้องจะจบมันก็น่าจะดีขึ้นแล้ว หวังว่าแนวโน้มน่าจะดีขึ้น มันอีกตั้งนานอย่างไรก็ตามน้องบอกว่าจบมาหางานยาก สถาบันไม่ดังจริงก็ไม่รับ แต่ความจริงแล้วก็อยู่ที่ประสบการณ์ของเรา อยู่ที่ตัวเรา สถาบันก็เป็นส่วนหนึ่งแต่ไม่ได้เป็นส่วนทั้งหมด มันอยู่ที่ตัวเรา อย่างที่ว่าน้องควรจะเลือกเรียนสิ่งที่น้องถนัดและสิ่งที่น้องชอบ อยากจะเรียนและน้องก็จะทำได้ดี อย่างไรก็ตามถ้าน้องมีอะไรลงไปปรึกษาคุณครูที่ปรึกษา อย่างคุณพ่อคุณแม่ปรึกษาอีกทีว่าจะเรียนอะไรดี แต่ความจริงถ้าน้องมีโอกาสเรียนสายสามัญ ทางครอบครัวไม่มีข้อจำกัดก็น่าจะไปเรียนสายสามัญ ข้อสำคัญที่สุดคืออย่าทำตามเพื่อนทำตามสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับตัวเราดีกว่า

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ผมจะบอกทูลกระหม่อมว่าทุกวันที่ผมไปเรียนหนังสือ ผมมีความสุขมากที่ผมได้เรียนหนังสือ มีคุณครูที่ใจดีแล้วผมก็มีความสุขมากเลยครับ ได้อยู่กับเพื่อนๆ ได้เล่นกีฬากับเพื่อนๆ แล้วผมก็เป็นนักกีฬาวิ่งแข่งได้เหรียญทองมา 2 เหรียญแล้วครับ อยากถามทูลกระหม่อมว่าในชีวิตทูลกระหม่อม ตอนเด็กๆ ตอนที่เรียนหนังสือเป็นอย่างไรบ้างครับ แล้วทูลกระหม่อมมีความสุขกับการเรียนตอนนั้นไหมครับ

ทูลกระหม่อม : ฟังดูแล้วน้องเก่งนะ น้องเป็นนักกีฬาอยู่ที่โรงเรียนมีความสุขมาก ๆ กับเพื่อนๆ แล้วก็ได้อ่านกีฬานักวิ่งแข่งเจ้าของเหรียญทอง 2 สมัยอีกด้วย น้องไม่ใช่เป็นแค่ดาราที่เก่งกาจ น้องเล่นเก่งมากเลยนะ อย่างลอยละ จะชมว่าเล่นเก่งกว่าพระเอกซะอีก หรือเป็นพระเอก อย่างไม่ก็ตามเก่งทั้งการแสดง เก่งทั้งกีฬา พวกเรา TO BE NUMBER ONE ก็สนับสนุนให้น้อง ๆ เล่นกีฬาอยู่แล้ว เพราะการเล่นกีฬามีประโยชน์มากเลย ทั้งร่างกายและจิตใจ นอกจากหน้าตา

น่ารัก โต้ขึ้นคงหล่อ มีแฟนเยอะ เหมือนน้องริชาร์ด น้องมีความคิดดี ๆ เยอะแยะเลย เป็นนักเรียนที่รักโรงเรียน และก็ชอบเล่นกีฬาด้วย

สมัยก่อนทูลกระหม่อม ก็ชอบเล่นกีฬาเหมือนกัน ตอนที่เรียนอยู่ก็ชอบเล่นกีฬาหลาย ๆ อย่าง ดีเบตมินตันบ้าง ได้ไปแข่งขัน ชอบเล่นกีฬาที่มันแข่ง ๆ กัน แล้วก็เคยได้เหรียญทองจากการเล่นเรือใบด้วย ในสมัยเด็ก ๆ ความสุขก็อยู่ตรงนี้แหละ ความสุขคือตอนสมัยเด็ก ๆ เรียนหนังสือค่อนข้างเก่ง ไม่ได้ขมตัวเองนะ มันเป็นความจริง เราก็ต้องยอมรับความจริง จริงไหม ก็มีความสุขกับการเรียนด้วย และก็มีความสุขในการเล่นกีฬา มีความสุขที่จะแข่งขันอะไรแล้วชนะจริงไหม แล้วมันก็ดี เพราะฉะนั้นก็ขอฝากไปที่น้อง ๆ ทุกคน น้องบางคนเขาก็ไม่มีโอกาสได้เรียนหนังสือ อะไรต่ออะไร มันก็ลำบากหน่อยหนึ่งนะ ถ้ามีโอกาสไปโรงเรียนก็พยายามเรียนหนังสือให้ตัวเองได้ความรู้ และก็ได้เพิ่มศักยภาพตัวเองให้ดีขึ้น ดูน้องริชาร์ดเป็นตัวอย่าง ไปโรงเรียนก็สนุก มีแ่งมุมสนุกต่าง ๆ มากมาย ได้ความรู้ มีเพื่อนและก็ได้เล่นกีฬา

ทำให้เราหุ่นดีด้วย น้องริชาร์ดก็หุ่นดี น้องต้องรักษาร่างกายให้แข็งแรง

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูรู้สึกว่่านักเรียนไทยมักจะไปเรียนต่อที่ประเทศออสเตรเลียกันเยอะ บางทีหนูก็สงสัยว่าทำไมถึงต้องไปกันเยอะมากมายขนาดนั้น แต่ถ้ามันเป็นโอกาสในการศึกษาที่ดีกว่าหนูก็อยากจะไปบ้างนะคะ แต่ก็ต้องรอให้ถึงปริญญาโทเสียก่อน เพราะตอนนี้คงยังไม่มีโอกาส แต่หนูก็จะพยายามทำให้ได้คะ ทูลกระหม่อมคิดว่าทำไมวัยรุ่นยุคใหม่จึงชอบไปเรียนต่อต่างประเทศกันคะ แล้วมันเป็นสิ่งที่หน้าจำเป็นหรือเปล่านั้นคะ

ทูลกระหม่อม : เพราะการไปเรียนต่างประเทศเป็นการเปิดโลกทัศน์ แล้วเราก็ไปเห็นอะไรที่ใหม่ๆ ที่ไม่มีในประเทศเรา แต่มันก็เป็นจังหวะเวลาของชีวิตเหมือนกัน ถ้าเราตอนนี้ยังไม่มีโอกาสที่จะทำก็รอก่อนมันเป็นสิ่งที่ใครๆ

ก็อยากทำ อยากไปจริงไหม เพราะว่าไปที่ต่างประเทศเขาก็มีวิชาที่แปลกใหม่ เขาเป็นต้นแบบของวิชาการต่างๆ ก็ทำให้เรามีโลกทัศน์แล้วก็ได้รับความรู้เพิ่มขึ้น ได้รับภาษามากขึ้น เราได้พูดภาษาอังกฤษ อย่างที่ไปออสเตรเลีย ไปอเมริกา ไปอังกฤษเช่นนี้มันเป็นภาษาที่จำเป็นในชีวิตประจำวันและการทำงาน ถ้าสมมติเราเก่งภาษาเราก็จะได้เปรียบ เพราะฉะนั้นคนก็อยากจะไปเรียนต่อที่เมืองนอก บางคนก็อาจจะคิดว่าเป็นสิ่งโก้ อันที่จริงมันเป็นสิ่งที่เป็นประโยชน์ แต่ตอนนี้หนูก็เรียนอยู่ในประเทศไทยดีแล้ว หนูก็ยังอยู่ชั้นมัธยม ไม่ได้อยู่มหาวิทยาลัย ถ้าสมมติต่อมหาวิทยาลัยของเรา ก็มีเยอะแยะ มีมากมาย เป็นมหาวิทยาลัยที่ดี เราก็เรียนต่อได้ในระดับปริญญาตรีที่ประเทศไทย ปริญญาโทที่เมืองนอก หนูบอกว่าหนูต้องรอถึงปริญญาโทก็มีทุนอะไรต่างๆ อีกมากมาย คุณพ่อคุณแม่อาจจะรอส่งได้ต่อนั้น หลังจากจบปริญญาตรี หนูก็ทำงานได้ หนูก็ส่งตัวเองได้ มีหลายคนที่ยื่นเมืองนอกทำงานไปด้วย เรียนไปด้วย ได้ประโยชน์ ได้ทั้งประสบการณ์ในการทำงานและก็ได้ทั้งภาษาด้วย เพราะฉะนั้นตอนนี้หนูไม่มีโอกาสเรียนในประเทศไทยดีแล้ว

แต่ถามว่ามันดีหรือไม่ดีที่ไปเรียนเมืองนอก มันก็เป็นโอกาสที่ดี มันได้ประสบการณ์ ได้ภาษาอย่างที่ว่า อันที่จริงมีคนเขาคุยกันว่าถ้าสมมติเราเรียนภาษาแล้วก็ไปเมืองนอก ตอนจบปริญญา จะต่างจากตอนเด็ก ถ้าเราเรียนภาษาตอนเด็ก ๆ เราจะพูดได้ดี แต่สมมติว่าเรียนตอนแก่แล้วตอนจบปริญญาตรีก็อาจจะพูดสำเนียงอะไรได้น้อยกว่าไม่เหมือนคนฝรั่ง แต่เราก็ไม่จำเป็นต้องพูดสำเนียงเหมือนฝรั่ง เพราะเราไม่ใช่คนฝรั่ง พูดให้รู้เรื่องก็เท่านั้นเอง บางคนพูดเร็วทำพูดเก่ง ฟังไม่รู้เรื่องก็จะยากกว่า แต่ถ้าสมมติว่าคนที่พูดสำเนียงไทย ๆ แต่พูดอย่างชัดเจน ชัดถ้อย ชัดคำก็ฟังรู้เรื่องกว่า เพราะฉะนั้นเราเป็นคนไทยอยู่ที่เมืองไทยเราก็เรียนเมืองไทยก็ OK นะ ไปที่โน่นเราก็เรียนภาษา เราก็ได้เหมือนกัน แต่สำเนียงอาจจะไม่ได้เหมือนกับคนอื่น อย่างไรก็ตามก็ขอให้กำลังใจน้องให้เรียนให้ดีที่สุด ไม่ว่าจะป็นในประเทศหรือนอกประเทศก็ตาม

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูเรียนในสายคณิต -
วิทย์ แล้วต่อไปหนูจะเลือกเรียนต่อในสายศิลป์ เช่น การร้อง
เพลงหรือด้านดนตรีค่ะ ทูลกระหม่อมคิดว่ามันจะเป็นการเสีย
โอกาสหรือสิ่งที่ได้เรียนมาในสายคณิต - วิทย์ใหม่คะ

ทูลกระหม่อม : ในสิ่งที่หนูชอบหรืออยากจะเรียนต่อใน
ด้านนาฏศิลป์ ด้านการร้องเพลง การเต้นก็ไม่เห็นจะเสียหาย
อะไรนี่

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ผมเสียดายมากครับ
ที่ผมไม่สามารถร่วมประกวด TO BE NUMBER ONE IDOL ได้
เพราะเกรดผมน้อยครับ ผมจึงอยากทราบว่าถ้าปีหน้ามีการ
ประกวดอีก แล้วผมจะตั้งใจเรียนเพื่อให้เกรดถึง ผมจะสมัคร
ได้ไหมครับ แอบบอกว่าเสียงผมดีมากครับ

ทูลกระหม่อม : ตอนนี้น้องก็รู้แล้วว่าต้องทำอะไร คือต้องตั้งใจเรียนมากๆ เพื่ออัฟเกรดขึ้นมา เพราะคนที่จะมาสมัครได้ต้องเกรดอย่างน้อย 2.7 แล้วก็ต้องมีอายุ 16 - 21 ปี คราวหน้าน้องก็คอยฟัง คอยอัปเดตเรื่องราวของพวกเราดูว่าจะรับสมัครประกวดตอนไหน หลังจากอัฟเกรดขึ้นมาแล้ว ก็ต้องซ้อมร้องเพลง เพราะเดี๋ยวเสียชื่อที่คุยไว้เยอะแยะว่าร้องเพลงเก่ง ยังไงก็ตั้งใจเรียนก่อนแล้วกัน แล้วก็หาเวลาว่างหรือตอนเครียดๆ ฝึกร้องเพลง จะได้ไม่เสียราคาคู

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูเป็นนักกิจกรรมตัวอย่าง ถ้าโรงเรียนมีกิจกรรมอะไรหนูจะเข้าร่วมตลอด โดยเฉพาะกิจกรรมของชมรม TO BE NUMBER ONE หนูจะเข้าร่วมตลอด เพราะเป็นกิจกรรมที่หนูชื่นชอบมาก แต่บางครั้งในการทำกิจกรรมก็จะส่งผลกระทบต่อการศึกษา หนูอยากเรียนปรึกษาทูลกระหม่อมว่า หนูจะแบ่งเวลาเรียนกับการทำกิจกรรมอย่างไรดีคะ

ทูลกระหม่อม : ในการทำกิจกรรมกับการเรียนเคยพูดมาหลายครั้งแล้วว่า สำคัญทั้ง 2 อย่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เราต้องช่วยกันทำงาน TO BE NUMBER ONE อยู่แล้ว เราต้องรู้จักแบ่งเวลา เรื่องเรียนเป็นกิจกรรมหลัก เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องทำ ต้องแบ่งเวลาให้เยอะในการเรียนหนังสือและต้องทำก่อน แต่กิจกรรมอื่นๆ ก็ทำให้เรามีประสบการณ์ เช่น TO BE NUMBER ONE เป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ เป็นสิ่งที่ยากในการต่อต้านและแก้ไขปัญหาเสพติด ไม่ใช่ทำงานๆ เห็นชัดภายในระยะเวลาอันสั้น ต้องทำไปเรื่อยๆ ต้องมีกิจกรรมใหม่ๆ ต้องใช้เวลา อย่างน้อยถ้าเรารู้จักแบ่งเวลาก็ทำได้ รู้จักเลือกกิจกรรมอื่นๆ นอกจากการเรียน น้องควรมิเรตตั้งว่ากิจกรรมไหนมีประโยชน์มากที่สุด อยากเข้าร่วมมากที่สุด ก็ให้ใช้เวลากับตรงนั้นมากที่สุด เช่น กิจกรรม TO BE NUMBER ONE เป็นต้น กิจกรรมอื่นๆ เราก็ตัดไปบ้าง เราต้องให้เวลากับการเรียน จะทำให้เราได้ทำกิจกรรมด้วยได้เรียนด้วย ไม่เสียประโยชน์ทั้ง 2 อย่าง

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ตอนนี้ผมทำงานและเรียนปริญญาตรีไปพร้อมกัน เพราะฐานะผมไม่ดี ไม่สามารถเรียนอย่างเดียวได้ ต้องช่วยตนเองโดยทำงานไปด้วย ถ้ามว่า การเรียนและทำงานไปด้วยแบบนี้ จะมีผลดี ผลเสียอย่างไร เรียนตลอดรอดฝั่งหรือเปล่า ในส่วนตัวผมว่าผมไหว แต่... เวลาทำอะไรหลายๆ อย่างพร้อมกันผมก็เครียดนะครับ ผมอยากหาวิธีคลายเครียดด้วยวิธีที่ไม่พึ่งพาสິงไม่ดีต่างๆ

ทูลกระหม่อม : ขอชื่นชมน้องมากที่เรียนไปด้วย ทำงานไปด้วย มีความมุ่งมั่นสู่ความฝัน เพื่อการมีอนาคตที่ดี นับเป็นสิ่งที่ดี แต่ก็ไม่ใช่เรื่องแปลก เพราะเมืองนอกไม่ว่ามีเงินหรือไม่ก็มีทำกัน เด็กส่วนมากส่งตัวเองเรียนมหาวิทยาลัย ทำงานไปด้วย ขณะที่เรียนไฮสคูล อายุ 16 ปี พอเขาทำงานได้ก็จะทำงานและเรียนไปด้วย เป็นการสร้างประสบการณ์ สร้างสังคม ได้ไปเจอผู้คน ถ้าเราทำงานก่อนที่จะเรียนจบ เราจะได้ประสบการณ์การทำงานทำให้ได้เปรียบ เพราะนายจ้างส่วนใหญ่เขาต้องการคนที่ม่ีประสบการณ์

ฉะนั้นน้องนับว่าโชคดีที่มีงานทำ สามารถส่งตัวเองเรียนได้ เป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจ แต่คงเหนื่อยกว่าเด็กไทยหลายๆ คน ที่พ่อแม่ไม่อนุญาติ หรือไม่ยอมให้ลูกทำงานให้เรียนอย่างเดียว ทำให้ลูกไม่มีประสบการณ์

ทำงานและเรียนไปด้วย น้องอาจเหนื่อย อาจเครียดที่ต้องทำอะไรหลายอย่างพร้อมกัน แต่ถ้าเรารู้ว่าอันไหนควรทำก่อน ทำหลัง รู้จักแบ่งเวลา เราจะเครียดน้อยลง เราต้องรู้จักลำดับความสำคัญ ในแต่ละวันเราควรเขียนบันทึกไว้ว่า เราจะทำอะไรก่อนหลัง วันนี้ควรทำอะไรบ้าง นี่คือการมาของ “การจดบันทึก” บางทีในการจดบันทึกก็เพื่อวิเคราะห์ว่าเราทำดีหรือไม่ดี ทำสำเร็จหรือไม่สำเร็จ วันนี้ที่เราต้องเขียนเป้าหมาย เรามีจุดมุ่งหมาย เราทำสำเร็จหรือยัง เป็นการจัดกระบวนการความคิด เราจะได้เปรียบ เพราะเรามีกระบวนการคิดที่ถูกต้อง ถ้าชีวิตเรารุ่นวายมาก ก็ให้สวดมนต์ นั่งสมาธิเพื่อคลายเครียด แต่อย่างไรการคลายเครียดที่ดีที่สุด คือการออกกำลังกาย นอกจากได้คลายเครียดแล้ว ยังทำให้

เรามีสุขภาพดี มีหุ่นดี การออกกำลังกายทำให้หลังสาร
เอ็นโดรฟิน ทำให้เรามีความสุข มีความสงบ จิตใจผ่อนคลาย
และเป็นสิ่งที่น้องถามหา

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ทูลกระหม่อมคะ
ทำไมเราต้องเรียนวิชาประวัติศาสตร์ด้วยคะ ทั้ง ๆ ที่เป็นวิชา
ที่เป็นเรื่องราวในอดีต เราไม่จำเป็นต้องรู้ก็ได้ หนูชอบวิชา
วิทยาศาสตร์เพราะสามารถนำมาใช้ได้จริง หนูไม่เข้าใจว่า
ทำไมต้องเรียนวิชาประวัติศาสตร์ด้วยคะ

ทูลกระหม่อม : คนเราชอบไม่เหมือนกัน หนูชอบวิชา
วิทยาศาสตร์ เพราะมีเหตุมีผล เป็นอะไรที่จับต้องได้ แต่
บางคนก็ชอบวิชาประวัติศาสตร์ เพราะจะได้รู้เรื่องในอดีต
อย่างไรก็ตามการเรียนในวิชาเจาะจง คือเราจะเลือกวิชา
เรียนได้ ตอนเรียนในมหาวิทยาลัย ปี 2 แต่ในระดับมัธยม

เราต้องมีความรู้รอบตัว คนเราต้องรู้ทุกอย่าง ถ้าเราไม่มีความรู้รอบตัว เราจะโง่ จะคุยกับใครก็คุยยาก หรือหนักกว่าตัวเอง เป็นไอ้โง่สโตนี่ แต่บางทีหนูอาจไม่รู้จักไอ้โง่สโตนี่ก็ได้ เพราะหนูไม่สนใจประวัติศาสตร์ ไอ้โง่สโตนี่เป็นคนที่ตายไปแล้ว เป็นคนในอดีต เราควรเรียนรู้ทั้งหมด ทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคตในวิชาต่างๆ ที่เรียน เราควรจะเรียนรู้ให้รอบตัว เรียกว่า “ความรู้รอบตัว” ไม่อย่างนั้นเราจะคุยกับใครไม่ได้ พอไปคุยกับใครก็ไม่มีความน่าสนใจ

วิชาประวัติศาสตร์เป็นวิชาจำเป็นต้องเรียน ที่จำเป็นต้องเรียนเพราะให้รู้ว่าเราเป็นใคร มาจากไหน บรรพบุรุษของเรา ปู่ย่า ตายาย คนในอดีตสร้างชาติมาได้อย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนประวัติศาสตร์ไทย สมมติเราไม่รู้เรื่องประวัติศาสตร์ รู้เรื่องบรรพบุรุษของเราว่า เขาสร้างชาติมาให้เราอยู่และเจริญรุ่งเรืองมาในปัจจุบันนี้ได้ได้อย่างไร จะทำให้เกิดความภาคภูมิใจในความเป็นคนไทย เกิดกำลังใจร่วมกันพัฒนาประเทศ คนสมัยก่อนเขาทำกันอย่างไร เราต้องรู้ไว้บ้างว่า วิชาประวัติศาสตร์มีประโยชน์คือทำให้เราเกิดความ

ภาคภูมิใจ ทำให้เรารู้ว่า บรรพบุรุษเราเก่งอย่างไร สร้างชาติ
มาอย่างไร ไม่อย่างนั้นเราอาจจะเป็น “คนรู” เป็นมนุษย์หิน
อยู่ในถ้ำ

สำหรับประวัติศาสตร์โลกเราก็ต้องเรียนด้วย จะได้ว่า
คนอื่นเขาทำกันอย่างไร รู้เขารู้เรา รู้หลาย ๆ อย่าง มีความรู้
รอบตัว เราต้องรู้ไว้ และเมื่อหนูเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย
หนูก็สามารถเลือกเรียนวิชาเฉพาะเจาะจงที่หนูสนใจและ
ชอบได้

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูเป็นสมาชิกศูนย์
เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE ตอนนี้หนูใกล้จะเรียน
จบมัธยมปลาย ปีหน้าก็เข้าเรียนมหาวิทยาลัย หนูจึงกังวล
เรื่องการรับน้อง หนูกลัวจะโดนแกล้ง หนูจะมีวิธีการเตรียมตัว
อย่างไรดีคะ

ทูลกระหม่อม : การที่รุ่นพี่รับน้องใหม่เป็นการทำความสนิทสนมกับน้องใหม่ เหมือนละลายพฤติกรรม ลดความเครียด ให้น้องรู้จักชีวิตในมหาวิทยาลัย ไม่ทำตัวหยิ่งยโส ให้นับถือพี่สมัยก่อนมีพิธีรับน้องที่ไม่น่าเกลียดน่ากลัวเหมือนสมัยนี้ที่ผ่านมามีคนตาย ความจริงฝรั่งเขาไม่รับน้องกันแล้ว แต่ในคลับในชมรมที่เขาไปอยู่กันก็ยังมี การรับน้องหนัก บางทีก็เป็นอันตรายเหมือนกัน ตอนนี้น่าจะลดลงแล้วเพราะถ้าแกล้งกันมากเกินไปก็ผิดกฎหมาย

จริงๆ ประเทศไทยมีการรับน้องตั้งแต่สมัยโบราณ ตั้งแต่ พ.ศ.2474 นานเกือบ 100 ปี มาแล้ว คือในการแข่งขันฟุตบอลระหว่างคณะแพทยศาสตร์กับคณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีเหตุการณ์ไม่ดีเกิดขึ้น นักศึกษา คณะแพทยศาสตร์ถูกผู้เล่นตรงข้ามแกล้ง อัดเข้าไป เขาก็โกรธกัน ฟ้องไปก็ไม่มีใครทำอะไร เขาก็คิดว่าจะต้องมีแกล้งกันอีก เพราะนักศึกษาต้องมาเรียนในคณะเขา แต่เขาคิดวิธีแกล้งไม่ได้ เขาเลยซิลล์ๆ ไป ดีด้วยกันดีกว่า เขาเลยไม่แกล้งกัน คณะกรรมการ อาจารย์ก็คิดว่า การแกล้งกันไม่ดี

หากจะมีพิธีการอะไรให้เกิดความสามัคคีกันก็ทำ จึงเกิดการรับน้องขึ้นมา ตอนหลังก็มีเหตุการณ์ วิธีการรับน้องที่ไม่เหมาะสมเกิดขึ้น แต่น้องไม่ต้องกลัวหรอก ตอนนี้มีกฎหมาย มีการควบคุม มีกฎของมหาวิทยาลัยไม่ให้น้องมากเกินไป แต่อย่างที่ว่าถ้าน้องไม่ทำตัวน่าเกลียด ก็จะไม่โดนแกล้งมาก

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ผมอยู่จังหวัดสุรินทร์เร็ว ๆ นี้ ผมจะได้ไปใช้ชีวิตที่ประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นเวลา 1 ปี ในฐานะนักเรียนแลกเปลี่ยน ผมมีปัญหาคำการออกเสียงภาษาอังกฤษ พูดที่เร่ออกสำเนียงไทยทุกทีเลยครับ ผมอยากขอคำแนะนำจากทูลกระหม่อมว่า ผมควรออกเสียงภาษาอังกฤษอย่างไรให้ถูกต้องครับ

ทูลกระหม่อม : การพูดภาษาอังกฤษให้เก่ง อันดับแรกต้องไม่อาย ต้องหน้าแข็ง ถ้าพูดผิดแล้วเจ้าของภาษา

เขาหัวเราะก็ไม่เป็นอะไร อย่าเอาความอายมาปิดกั้น การพูด เราต้องฝึกพูด ถ้าไม่ฝึกพูดก็ไม่มีวันพูดได้ น้องต้องไม่อายที่จะพูดภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับเจ้าของภาษา

วิธีที่จะเรียนภาษาอังกฤษได้ดี คือ มีเพื่อน มีแฟน เป็นเจ้าของภาษา การฝึกพูดภาษาอังกฤษเราต้องรู้คำศัพท์ เด็กๆ คนไทยไม่ชอบอ่านหนังสือ ไม่ใช่อ่านหนังสือภาษาไทยนะ อ่านหนังสือภาษาอังกฤษ เราต้องซ้อมเพื่อรู้คำศัพท์ อ่านภาษาอังกฤษเยอะๆ เปิดพจนานุกรม เราต้องอ่าน ฟัง พูดเยอะๆ สมมติยังหาแฟนไม่ได้ก็ให้ดูโทรทัศน์ ภาพยนตร์ ภาควิชาภาษาอังกฤษ ให้ดูคำศัพท์ว่าเขาเขียน พูดอย่างไร ไม่อย่างนั้นก็จะพูดไม่รู้เรื่อง ไม่รู้ว่าคำนั้นคืออะไร ออกเสียงอย่างไร ต้องดูหลายๆ ครั้ง แล้วเราก็ออกเสียงตาม ดูให้คุ้นหูไว้ เราอาจหาวิดีโอสนทนาภาษาอังกฤษแล้วซ้อมอยู่หน้ากระจก ก่อนที่จะออกไปพูดกับใครๆ การที่จะพูดภาษาอังกฤษเก่ง เราต้องอย่าลืมอ่าน ฟังและฝึกซ้อมพูดเยอะๆ ให้ทำอย่างที่ว่าแล้วน้องจะพูดภาษาอังกฤษเก่ง ให้ซ้อมมากๆ

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ทูลกระหม่อมคิดว่านักเรียนสมัยนี้ควรใส่เครื่องแบบไปเรียนไหมคะ หนูเห็นภาพยนตร์ต่างประเทศเขาใส่ชุดตามใจตัวเอง อยากถามว่าเป็นไปได้ไหมที่เราไม่ต้องใส่เครื่องแบบไปเรียน ทูลกระหม่อมว่ามันน่ารักกว่าไหมคะ

ทูลกระหม่อม : ก็น่ารักดี การแต่งเครื่องแบบหรือไม่แต่งในต่างประเทศทั้งโรงเรียนเอกชนหรือไม่เอกชน บางโรงเรียนก็แต่งเครื่องแบบ ถ้าไม่แต่งเครื่องแบบจะทำให้เกิดปัญหาเพราะนักเรียนหญิงวัยรุ่นส่วนมากแต่งตัวโป้ ใส่เสื้อคอกเล็ก ๆ ที่จริงคุณครูก็ไม่กล้าพูด ก็จะเรียกผู้ปกครองมาขอร้องว่าให้ลูกสาวของคุณแต่งตัวให้มิดชิดหน่อย เพราะไม่เป็นอันเรียนนอนอ้าซ่ากับเพื่อน หรือไม่ก็คุยโทรศัพท์ไม่เป็นอันเรียน บางทีเขาก็ฟรี บางโรงเรียนก็แต่งเครื่องแบบ

โรงเรียนที่แต่งเครื่องแบบไม่ใช่ไม่อินเทรนด์ การแต่งเครื่องแบบนี่อินเทรนด์ นักเรียนที่อินเทรนด์มากๆ ชุดต่างๆ จะมาจากเครื่องแบบเด็กนักเรียนญี่ปุ่นมากกว่า นักเรียนญี่ปุ่นจะแต่งเครื่องแบบน่ารักๆ กระโปรงสั้นๆ ในญี่ปุ่นนักเรียนสาวจะมีอิทธิพลต่อวัยรุ่นมาก อินเทรนด์มาก กระโปรงจะสั้นกว่าฝรั่ง ชุดน่ารักกว่าชุดนอกเครื่องแบบอีก ฉะนั้นห้องก็ลองดูหนึ่งเกาหลี ญี่ปุ่น ก็ไม่รู้ว่าดีหรือไม่ดี เป็นอินเทรนด์ นำแฟชั่นแบบเซตเทรนด์ ที่จริงการแต่งเครื่องแบบก็ไม่ได้เลวร้าย เช่น หมอ พยาบาลก็ต้องแต่งเครื่องแบบ เขารู้ว่าเป็นหมอมีหน้าที่อย่างไร บางทีเครื่องแบบก็บอกว่าฉันมีหน้าที่อย่างไร ชุดนักเรียนก็บอกว่าฉันมีหน้าที่เป็นนักเรียน ทหารตำรวจเขาก็แต่งเครื่องแบบ เขาดูเท่ๆ บางคนนอกเครื่องแบบดูไม่ได้เรื่อง น่าเกลียดมาก พอในเครื่องแบบก็ดูเท่ขึ้นมาไปหลอกสาวๆ ได้

การแต่งเครื่องแบบเหมือนเป็นส่วนหนึ่ง เป็นกฎเกณฑ์ที่กำหนดในสังคม เราต้องรู้จักใช้อย่างถูกต้องให้เหมาะกับตัวเรา ถ้าเราแต่งเครื่องแบบก็ไม่เห็นต้องเดือดร้อนอะไร

สมมติเราไม่แต่งเครื่องแบบก็ให้แต่งตัวเข้ากับตัวเรา ก็ดู
น่ารักดี

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : สวัสดิ์ค่ะ ทูลกระหม่อม
(คนที่สวยที่สุด) หนูดูรายการ TO BE NUMBER ONE
VARIETY มาตลอดเลยค่ะ หนูชอบรายการของทูลกระหม่อม
มากค่ะ

หนูมีเรื่องอยากจะถามทูลกระหม่อมค่ะ ถ้าหนูไปเรียน
ในเมืองจะดีไหมคะ มีแต่คนแนะนำให้หนูไปเรียนในเมือง
หนูก็อยากไปเรียนในเมืองนะคะ แต่ถ้าหนูไปเรียนหนูกลัว
ว่าค่าใช้จ่ายจะสูงมาก หนูก็เลยเรียนอยู่โรงเรียนใกล้บ้านค่ะ
ทูลกระหม่อมว่าดีไหมคะ

ทูลกระหม่อมคะ หนูได้เกรดเฉลี่ยตอน ม.1 อยู่ที่ 3.54 ค่ะ
ทูลกระหม่อมคิดว่าผลการเรียนของหนูเป็นอย่างไรบ้าง
หนูอยากได้เทคนิคที่ทำให้เรียนเก่งๆ ค่ะ ทูลกระหม่อมบอก

หนูได้ไหมคะ หนูเรียนภาษาจีนคะ ทูลกระหม่อมว่าเป็นภาษาที่สำคัญไหมคะ แล้วจะได้ใช้ในอนาคตไหมคะ สุดท้ายนี้ขอให้ทูลกระหม่อมสวยตลอดไปค่ะ

ทูลกระหม่อม : ขอบใจน้องมาก ๆ เลยที่ชมมาและขอบใจที่อวยพรให้สวยตลอดไป น้องน่ารักมาก ดูจากรูปของน้องนะที่ส่งมา น้องก็สวยเหมือนกัน ชมกันไปชมกันมา ยอกันไป ยอกันมา ตอนนี้อะไรก็ควรเข้าเรื่องกันได้แล้วเพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลา

น้องก็ดูน่ารักมากเลย เป็นสาวนักกีฬาด้วย อย่างไรก็ตาม เป็นเคล็ดลับความสวยอย่างหนึ่ง คือ เล่นกีฬา อันที่จริงน้องก็เก่งทั้งกีฬาด้วยเก่งทั้งเรียนด้วย น้องบอกว่าน้องได้เกรดดีมากเลยได้ 3.54 ก็เก่งพอตัวเหมือนกัน เรียนโรงเรียนใกล้ ๆ บ้านก็ดีอยู่แล้วนี้ น้องมีความคิดที่ดีนะที่ไม่อยากไปเรียนในเมือง เพราะว่าจะไปลืมนคุณพ่อคุณแม่ เรียนโรงเรียนใกล้บ้านปลอดภัย ไม่เสียเวลาที่จะทำการบ้าน ไม่เสียเวลาอ่านหนังสือ มีเวลาเล่นกีฬา แล้วก็ประหยัดด้วย เพราะฉะนั้นน้องคงยังไม่จำเป็นที่จะต้องไปเรียนในเมืองอย่างที่คนอื่นแนะนำมา

อย่างไรก็ตามในการที่จะเรียนให้เก่ง น้องไม่ต้องไปยึดติด สิ่งที่น้องควรทำตอนนี้ คือ ขยันเรียนเป็นอย่างแรก ขยันอ่านหนังสือ ขยันทำการบ้าน ไม่เข้าใจอะไรน้องก็ไปถามคุณครู ไม่ต้องกลัว ไม่ต้องพะเนงตัวว่าตัวเองเก่งอยู่แล้ว ไม่ต้องอายที่จะถาม อะไรที่ไม่เข้าใจก็พยายามชวนชวชวหาความรู้ บางที่อาจจะตั้งกลุ่มขึ้นมาทำการบ้านกับเพื่อนๆ ก็แลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้ อย่างไรก็ตามก็ต้องอ่านหนังสือให้มากๆ น้องต้องอ่านให้มีสมาธิด้วย แล้วก็ไฮไลท์หัวข้อสำคัญที่น้องอยากจะจำได้ใช้หลายๆ สี เปลี่ยนสีจะได้จำได้ง่ายๆ เวลาสอบ เขาเรียกว่าภาพพจน์ นึกถึงคำนี้ตรงนี้ สีชมพู ตรงนี้สีเขียว หนังสือสาธารณะ หนังสือของโรงเรียน ก็จะเป็นสีเขียว สีแดงเต็มกระดาษ ไม่ต้องห่วงโรงเรียนจะว่าเรารีบเล่าไม่เป็นไร

อย่างไรก็ตามน้องกำลังเรียนภาษาจีนอยู่ น้องถามว่าเป็นสิ่งที่ดีไหม เรียนภาษาจีนเป็นภาษาสำคัญไหม ก็ขอตอบว่าเป็นภาษาที่สำคัญมากๆ เรียนภาษาจีนดีมาก เป็น

ประโยชน์ในอนาคตที่น้องจะทำงาน เพราะว่าตอนนี้ประเทศจีนก็เป็นมหาอำนาจทางเศรษฐกิจอยู่แล้ว แล้วก็จนจะแซงอเมริกาอยู่แล้ว น้องก็เรียนภาษาจีนไปเถอะ ภาษาจีนก็ยากกว่าภาษาอังกฤษนี่อะ แต่อย่างไรก็ตามขอให้น้องเรียนอย่างตั้งใจต่อไป ขอให้โชคดี เรียนภาษานี้ดีเพราะว่าทำให้เราได้เปรียบ เราเก่งภาษาเราก็สามารถทำงานกับคนต่างประเทศได้ หากความรู้ได้ง่าย ความรู้เป็นอาวุธที่สำคัญ น้องก็รู้ดีเพราะน้องเป็นคนเรียนเก่งอยู่แล้วก็ขอให้น้องโชคดี

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูมีปัญหาเรื่องการเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาอะ

ปัญหามีอยู่ว่าคุณแม่อยากให้หนูเรียนวิศวกรรมไฟฟ้า ส่วนตัวหนูเองอยากจะทำเรียนนิติ หนูก็เลยตัดสินใจเต็มที่เลยพยายามเรียนคณะที่คุณแม่เขาอยากได้ หนูทำถูกต้องหรือเปล่าอะ แล้วตอนนี้หนูเครียดมาก ๆ อะ อ่านหนังสือก็ไม่เข้า

หัวสั๊กเท่าไหร่ เพื่อนๆ นี่ซุ่มอ่านหนังสือกันมากคะ พักเที่ยง เขาก็อ่าน พักเล็กพักน้อยก็ยังอ่าน แถมบางที่เวลามีข่าวอะไร ใหม่ก็ไม่ยอมบอกกันด้วยคะ หนูนี่ฮึดขึ้นมาเลย เพื่อนอ่าน หนูก็ต้องอ่านเพราะว่าหนูเป็นพี่สาวคนโต หนูต้องไปสอบ แอดมิสชั่นระดับใหม่ เป็นครั้งแรกเลยนะคะ หนูอยากให้ ทูลกระหม่อมช่วยแนะนำการอ่านหนังสือด้วยคะ

ทูลกระหม่อม : เราก็ต้องขอสวัสดิ์ผู้ชมรายการ TO BE NUMBER ONE VARIETY แล้วก็น้องๆ สมาชิก TO BE NUMBER ONE รวมทั้งน้องอิคคิว ซึ่งมาเป็นพิธีกร ในสัปดาห์ที่ 3 แล้ว น้องอิคคิวก็ทำหน้าที่ได้ดีมากๆ เลย เพราะว่าต้องช่วยกันตอบจดหมายที่รู้สึกว่าจะเครียดๆ หน่อยหนึ่ง ตอบจดหมายน้องที่คุณแม่อยากให้เรียนนิเวศฯ ไฟฟ้า ส่วนตัวเองอยากจะทำเรียนนิติ

อันที่จริงในการที่จะเรียนอะไร ขอแนะนำว่าต้องเรียน สิ่งที่เราถนัด ในการที่จะเรียนในชั้นอุดมศึกษาไม่ใช่เป็นสิ่งที่ คุณพ่อคุณแม่อยากให้ทำ เราไม่ถนัดในทางนั้น ก็คงจะ

ลำบากหน่อยที่จะเรียน เรียนแล้วก็เครียดแล้วก็ทำไม่ได้ดี
สมองอาจจะไม่ได้เวิร์คไปในทางนั้นก็ได้ น้องลองไปปรึกษา
อาจารย์แนะแนวสิ อาจารย์จะรู้มากกว่ารายละเอียดว่า
น้องเรียนดีแค่ไหน เรียนแผนกอะไร น้องก็ยังไม่ได้เล่าเลย
อาจารย์ก็คงจะรู้มากกว่าพิจารณาเกรดและความถนัดของน้อง
ก็คงจะให้คำปรึกษาได้ น้องก็คงจะไม่เครียด แล้วน้องก็จะ
สามารถเรียนต่ออย่างที่น้องถนัด

แล้วถ้าสมมติต่อไปคุณแม่เขาซีเรียสจริง ๆ อยากให้
เรียนนิเทศไฟฟ้าเป็นสิ่งที่ชอบมากเกินไปหรือเปล่าก็ขอให้อาจารย์
ไปช่วยบอกคุณพ่อคุณแม่แล้วก็น่าจะน้องไม่ถนัดทางวิศวกรรม
ไฟฟ้าเพราะฉะนั้นน้องก็ต้องถามใจตัวเอง ไปถามอาจารย์
แนะแนวให้ท่านแนะนำถูกแนวทาง แล้วก็ไปคุยกับคุณแม่
แต่สิ่งที่น้องบอกไม่ค่อยจะเข้าหัวก็คงเพราะว่าน้องขาดสมาธิ
ในการเรียน มัวแต่กังวลในเรื่องต่างๆ เพราะว่าดูจะเป็นคน
ที่เครียดกดดันตัวเอง เพราะบอกเพื่อนคนนั้นก็ท่องหนังสือ
เพื่อนคนนี้ก็อ่านหนังสือ เวลาพักเที่ยงก็แอบไปอ่านหนังสือ
ก็เป็นเรื่องที่ดีแล้วก็ เป็นแนวโน้มที่ดีที่ทุกคนตั้งใจ อยากจะ

เข้าสอบมหาวิทยาลัยได้ แล้วก็ในการที่อยากจะสอบเข้ามหาวิทยาลัยต้องตั้งใจต้องมุ่งมั่น ไม่ใช่เกียจต้องขยันเพราะฉะนั้นน้องก็อยากกดดันตัวเองจนเกินไป ในขณะที่เดียวกันถ้าเครียดมากก็ไปนั่งสมาธินะ

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ตอนนี้หนูเรียนอยู่ ม.3 เป็นเด็กกิจกรรม หนูรักในการทำกิจกรรมมาก หนูเป็นส่วนหนึ่งของสมาชิก TO BE NUMBER ONE เป็นเด็กค่ายสิ่งแวดล้อม หนูเป็นคณากรของโรงเรียนค่ะ แต่ว่าตอนนี้หนูใกล้ที่จะขึ้น ม.4 แล้ว หนูเรียนแผนวิทย์ - คณิต ซึ่งพี่เขาบอกว่ามันยากมาก หนูอยากจะบอกกับตัวเองว่าหนูต้องตั้งใจเรียน ต้องตั้งใจทำกิจกรรม แต่บ่อยครั้งหัวใจหนูรู้สึกหวั่นไหวมันทำให้หนูรู้สึกว่าต้องเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่งระหว่างสิ่งที่หนูอยากจะทำกับสิ่งที่หนูต้องทำเพราะว่ามันคือหน้าที่ ถ้าหนูไม่เลือกหนูคงเรียนไม่ทันเพื่อนแน่เลยคะ หนูยังจำได้ตอนนั้นที่หนูไปอบรม

TO BE NUMBER ONE ไม่ได้เรียน 8 วัน พอกลับมาหนูต้อง
มาเขียนรายงานจนเที่ยงคืน จนหนูไม่ได้นอน เสร็จแล้วนะคะ
ก็รีบไปโรงเรียนคะ แล้วเอารายงานไปส่งอาจารย์ตอนเช้าแถว
แต่คำตอบที่หนูได้มาคะ ครูบอกว่าครูไม่รับแล้ว มันเกินกำหนด
หนูน้ำตาแทบจะไหลคะ จะต้องยืมทั้งน้ำตา เหนื่อย เบื่อ เรียน
คาบเช้าไม่รู้เรื่องเลขสักวิชา แต่ว่าพอพักเที่ยงคะ ไปห้อง
ศูนย์เพื่อนใจ หนูมองรูปตุลกระหม่อมรูปใหญ่ ตูลกระหม่อม
ยืมให้กำลังใจหนู หนูก็ยืมกลับไปให้ตุลกระหม่อม หนูรู้สึกดี
มากๆ เลยคะ ภาคบ่ายนะคะ หนูเรียนรู้เรื่องทุกวิชาเลยคะ
นี่เป็นเพราะรอยยิ้มของตุลกระหม่อมเป็นสิ่งมหัศจรรย์มากๆ
เลยคะ จนถึงวันนี้คะหนูก็ยังไมลืมเลยคะ

ตุลกระหม่อม : โอ้โห ! ประทับใจ รู้สึกได้ อารมณ์ดีจริงๆ
เมื่อกี้เกือบน้ำตาไหลตามนะ ที่ห้องเอารายงานไปส่งแล้วเขา
ไม่รับ น่าสงสารมากเลย อย่างไรก็ตามหนูรู้สึกมีความรักใน
กิจกรรมมากไปหน่อยหนึ่งนะ ถึงแม้หนูจะบอกเป็นกิจกรรม

ของโครงการ TO BE NUMBER ONE ก็ตาม หนูไปเข้าค่าย ทำกิจกรรม 8 วัน ต้องเรียนด้วย แต่หนูก็เอาเป็นข้อแก้ตัวว่า หนูไปอบรมกิจกรรม TO BE NUMBER ONE หนูไม่มีเวลาทำ รายงาน ทำให้ส่งรายงานช้า อันที่จริงนี่คือ โลกแห่งความจริง หนูจะต้องแบ่งเวลาให้เป็น หนูรักกิจกรรมมากกว่าการเรียน อันที่จริงหนูก็ทำทั้งชมรม TO BE NUMBER ONE ทำทั้ง ค่ายสิ่งแวดล้อม แล้วก็เป็นการของโรงเรียนด้วย หนูใกล้ ขึ้น ม.4 ทุกๆ คนบอกว่าหลังจากขึ้น ม.4 มันยากกว่า ม.3 เยอะเลย เพราะฉะนั้นหนูต้องเตรียมตัวไว้ ต้องแบ่งเวลาให้เป็น แล้วก็รู้จักรับผิดชอบในงานที่ทำ ต้องจัดเวลาให้ถูก แบ่งเวลา ให้เป็น ต้องให้มันสมดุลกัน

เพราะฉะนั้นในระหว่างที่เราชอบทำกิจกรรม หนูก็ต้อง เรียนด้วย ทุกอย่างมันต้องเดินไปด้วยกันได้ ก็อยู่ที่หนูเอง เป็นคนกำหนด มันอยู่ที่ตัวเอง ต้องบาลานซ์กันให้ได้ ก็ให้ ประสบความสำเร็จ ขอให้หนูโชคดีด้วย

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูอยากเรียนสายภาษา หนูชอบและสนุกกับภาษาต่างประเทศจึงอยากเรียนต่อทางด้านนี้ แต่ผู้ปกครองอยากให้เลือกเรียนสายวิทย์ - คณิต เพื่อสามารถเลือกได้หลายทางมากกว่าสายภาษา หนูคิดว่าถ้าหนูมีจุดมุ่งหมายของตัวเองหรือทำในสิ่งที่ตัวเองชอบก็อาจจะดีกว่าเราจะไปเพื่อเลือก ทูลกระหม่อมคิดว่าหนูควรจะทำอย่างไรดีคะ

ทูลกระหม่อม : บางทีผู้ปกครองของหนูก็คิดถูก เพราะเลือกเรียนทางสายวิทย์ - คณิต ก็จะมีทางเลือกมากกว่าสายต่าง ๆ ถ้าพูดถึงอยากเป็นแอร์โฮสเตส เราก็สามารถเลือกเรียนทางสายวิทย์ - คณิต ได้ ไม่ว่าจะเรียนทางสายไหนก็สามารถที่จะเป็นแอร์โฮสเตสได้ เพราะสายวิทย์ - คณิต จะช่วยให้เรามีพัฒนาการด้านความคิด

แต่อย่างไรก็ตามถ้าหนูชอบภาษา หนูก็ต้องรู้ว่าต่อไปจะเรียนสายภาษาและเรียนอย่างมีความสุขตามที่หนูเลือก และเราก็ต้องทำในสิ่งที่เราถนัด และพูดถึงผู้ปกครองของ

หนูท่านก็มีเหตุผลที่อยากให้หนูเรียนสายนี้ เพราะมีโอกาสมากกว่า แต่ถ้าไม่ชอบหนูก็ต้องเลือกสายที่ชอบเพราะต่อไปหนูก็ต้องอยู่กับตัวเองในอนาคต ฉะนั้นก็ต้องตัดสินใจในสิ่งที่ถนัด

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ตอนนี่ผมศึกษาอยู่ในสายวิทย์ - คณิต ครับ ครูที่ปรึกษาอยากให้เด็กเรียนเก่ง จึงให้เด็ก ๆ เรียนอย่างเดี่ยวครับ แบบไม่ทำกิจกรรมอะไรเลยครับ ถ้าเกิดมีงานกิจกรรมที่จะต้องทำหรืออย่างงาน TO BE NUMBER ONE ผมควรจะบอกครูที่ปรึกษาอย่างไรดีครับ

ทูลกระหม่อม : น้องต้องรู้จักแบ่งเวลาให้เป็น ครูซึ่งมีหน้าที่สอนงานวิชาการ เขาก็ทำหน้าที่ของเขาในการสอน เขาก็อยากให้เราเรียนให้ดีที่สุด เราก็ต้องแบ่งเวลาในการทำกิจกรรมในการเรียน ซึ่งเวลาในการเรียนก็ต้องเยอะที่สุดอยู่แล้ว ในการอ่านหนังสือ ในการค้นคว้าอะไรต่างๆ ในการ

ทำกิจกรรม เราก็ต้องแบ่งเวลาอีกส่วนหนึ่งในการทำกิจกรรม อาจจะเป็นเศษหนึ่งส่วนสี่ ทุกคนก็ต้องมีเวลาที่ต่างกันไป การทำกิจกรรมจะเป็นการช่วยเพิ่มประสบการณ์ ต่อไปถ้า น้องได้เข้ามหาวิทยาลัยน้องก็ต้องทำกิจกรรมควบคู่ไปกับการเรียน การเรียนก็ต้องดีกิจกรรมก็ต้องทำ

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ผมเป็นคนที่ยื่นไป ด้วยทำงานไปด้วยครับ คือ ผมขายของในเวลาว่างคืนครับ ทำให้เวลาผมไปเรียนมักจะเรียนไม่ทันเพื่อน ผมจะมีวิธีการ แก้ไขปัญหาอย่างไรครับ

ทูลกระหม่อม : น้องก็ต้องรู้จักแบ่งเวลา อันนี้เป็นสิ่งที่ น้องภาคภูมิใจได้ว่าเราทำงานเพื่อหารายได้พิเศษ ทำงาน เพื่อส่งตัวเองเรียนด้วย ช่วยคุณพ่อคุณแม่ด้วย ก็เป็นสิ่งที่ น่าภาคภูมิใจว่าเราสามารถทำได้

แต่การทำงานทำให้ในเวลาเรียนอาจจะง่วงอยู่บ้าง
เหนื่อยอยู่บ้าง ชีวิตคนเราไม่ใช่ง่ายๆ มันก็ต้องต่อสู้บ้าง เรา
ต้องภูมิใจในเรื่องนี้ แต่ถ้าเรารู้สึกง่วง เราต้องรู้จักแบ่งเวลา
เรามีสิ่งที่ต้องทำเยอะกว่าเพื่อนๆ เราก็ต้องพักผ่อนให้
เพียงพอด้วย เราต้องทำงานให้เร็วด้วย อ่านหนังสือก็ต้องอ่าน
ให้เร็วกว่าคนอื่น ทำงานก็ต้องมีสมาธิมากกว่าคนอื่น ถ้ามีสมาธิ
เวลาเรียนก็ให้เราสร้างสมาธิ ทำงานให้เร็ว ไม่ทำอะไรให้เสีย
เวลา น้องต้องมีเป้าหมายในชีวิต วันหนึ่งๆ ต้องจดไว้ว่าจะทำ
อะไรบ้าง ต้องไม่ให้เสียเวลาเลย แล้วน้องก็จะทำได้ทุกอย่าง

สมาธิ TO BE NUMBER ONE : สวัสดีครับ ผมเป็น
ลูกคนเดียวนะครับ เลยเป็นความหวังของครอบครัว ผมเลย
ต้องตั้งใจเรียนมาก แล้วผมก็สามารถสอบติดมหาวิทยาลัยที่
ผมต้องการได้ แต่ในขณะเดียวกันนั้นก็เป็วันที่ผมได้ IDOL
ด้วยคือได้เป็นตัวแทนของภาคเหนือครับผม แล้วระหว่างที่

เก็บตัวอยู่ที่บ้าน IDOL คือทางมหาวิทยาลัยเขาเปิดโอกาสให้นิสิตใหม่เข้าไปปรับพื้นฐานครับผม แล้วผมก็เกรงว่าผมจะเรียนไม่ทันเพื่อนครับ แต่การที่ผมได้เป็น IDOL ก็เป็นสิ่งที่ผมภูมิใจและตั้งใจไม่แพ้กันกับการเรียนเลยครับ ผมจึงอยากทูลถามทูลกระหม่อมว่าผมจะต้องทำตัวอย่างไรดีครับ

ทูลกระหม่อม : คนเรามันก็อยู่ที่จังหวะเวลาที่เรากำลังทำอะไรอยู่ แล้วก็อยู่ที่เป้าหมายชีวิตเราด้วย การเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญ แต่ตอนนี้เราเป็น IDOL เรามาอยู่ในบ้าน IDOL เราเข้าแข่งขัน เราศึกษาพัฒนาตัวเองในด้านการร้อง การเต้น การแสดงและก็สิ่งต่างๆ หลากๆ อย่างที่เราทำอยู่คือการเป็นสมาชิกที่ดีของ TO BE NUMBER ONE เพราะตอนนี้ห้องอยู่ในบ้านแล้วก็แสดงว่าน้องตัดสินใจว่าน้องจะมาทำ IDOL กับเรา ก่อนจะไปเข้ามหาวิทยาลัยซึ่งก็ไม่ได้เป็นเวลาที่ขัดแย้งกันหรืออะไร เพราะว่ากว่ามหาวิทยาลัยจะเปิด น้องก็เข้าแข่งขัน IDOL เสร็จแล้ว เราก็จะได้ทราบผลของการประกวดครั้งนี้ด้วยก่อนที่จะเข้ามหาวิทยาลัย ก็ไม่เป็นไร ไม่ต้อง

กังวลอะไร คิดว่าเราไม่ได้ขาดประสบการณ์อะไรตรงนั้นไป
มากมาย เพราะประสบการณ์ตรงนี้น่าจะมีประโยชน์มากกว่า
และสนุกมากกว่าด้วย

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : “สวัสดิ์ดีค่ะ หนูมีเรื่อง
อยากจะถามสมมติหนูมีการบ้านเยอะ หนูต้องทำให้เสร็จ
ภายในวันนี้ เพื่อจะได้เอาไปส่งครูในวันพรุ่งนี้ กว่าหนูจะได้
ทำการบ้านเสร็จก็ 4 - 5 ทุ่ม บางวันก็เที่ยงคืน พอตื่นนอน
ตอนเช้าทำไมหนูถึงเวียนหัว หน้ามืด ปวดหลัง ปวดเอว
ตอนเรียนหนังสือก็จะง่วงนอน ที่เป็นอย่างนี้ เพราะหนูนอน
ไม่พอหรือคะจึงทำให้หนูง่วงนอน แต่อาการนี้หนูไม่ได้เป็น
คนเดียวนะคะ เพื่อนในห้องก็เป็น แต่ที่หนูทุ่มเททำการบ้าน
ขนาดนี้ ก็ไม่เสียเปล่าเพราะเกรดเฉลี่ยของหนูออกมาดีมาก
และทั้งท้ายหนูอยากจะบอกว่าเสื้อ TO BE NUMBER ONE
สวยดีนะคะ ถ้าเป็นไซส์ M จะดีมากเลยคะ”

ทูลกระหม่อม : เดี่ยวที่มงานเขาคงได้ยืนเองว่าหนูอยากได้เสื้อ M หนูได้แน่นอนเพราะว่าจดหมายของหนูได้นำมาออกอากาศ หนูก็จะได้เสื้อเป็นของขวัญสำหรับการออกอากาศครั้งนี้เป็นที่ระลึก และที่หนูบอกว่าหนูกับเพื่อนๆ มีการบ้านเยอะต้องทำการบ้านถึง 4 - 5 ทุ่ม ถึงเที่ยงคืน ไม่รู้ว่าหนูแบ่งเวลาทำการบ้านหรือเปล่า หรือหนูแบ่งเวลาเป็นหรือเปล่า ถ้าหนูทำการบ้านตั้งแต่หนูกลับมาจากโรงเรียน หนูก็อาจจะทำเสร็จนะ อาจไม่ใช้เวลาทำขนาดนั้น หนูต้องแบ่งเวลาให้ถูกและใช้เวลา ให้ได้ประโยชน์ที่สุด ไม่ใช่ว่าทำการบ้านได้หน่อยหนึ่ง อ่านหนังสือได้หน่อยหนึ่ง แล้วก็นั่งเหม่อลอยถึงแฟน หรืออะไร

หนูทำการบ้านหนูต้องมีสมาธิ แล้วก็ต้องทำให้เสร็จภายในเวลาที่กำหนด เวลาเขาสอบก็ต้องมีกำหนดเวลาในการทำ ไม่ใช่ทำได้ทั้งวันทั้งคืน หนูจะเหนื่อย นอนไม่พอก็ไม่ดีกับสมองไม่ผ่อนคลาย ต้องนอนให้พอไม่อย่างนั้นก็จะกลายเป็นคนสมองทึบจะได้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความคิดแจ่มใส เพราะฉะนั้นหนูก็อย่าลืมแบ่งเวลาให้เป็น เวลาทำการบ้านก็

ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ที่สุด ไม่ใช่ทำการบ้านไปนิดหนึ่งก็
ไปเล่นกับหมา ทำการบ้านไปนิดหนึ่งก็ไปดูละครทีวี

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : เราจะรู้ได้อย่างไรว่า
เราถนัดเรียนด้านไหน สามารถเป็นอะไรได้ และอยากรู้ว่า
ในอนาคตเราสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้หรือเปล่า หรือว่าโลก
ยังอยู่ไหมครับ

ทูลกระหม่อม : “เราจะรู้ได้อย่างไรว่าเราถนัดเรียน
ด้านไหนหรือสามารถเป็นอะไรได้” ก็เป็นคำถามที่เป็น
ประโยชน์สำหรับวัยรุ่นต่าง ๆ ตอนเราเป็นวัยรุ่นบางที่เรา
ก็
ไม่รู้ว่าเราอยากจะทำอะไร ก็ต้องค่อย ๆ เรียนกันไป ต้องถาม
ตัวเองสิว่าเมื่อโตเป็นผู้ใหญ่ เราอยากจะทำอะไร เรามีความ
ใฝ่ฝันอย่างไร ถ้าไม่มีเลยเราก็ไปปรึกษาครูที่ปรึกษาหรือ
ครูประจำชั้นดูว่าเราเรียนได้แค่ไหน เราถนัดวิชาไหน เราควรจะทำ

เรียนในสายอาชีพหรือเรียนด้านวิทย์หรือเรียนด้านศิลป์ก็ไป
ปรึกษา หรือลองไปปรึกษาคุณพ่อคุณแม่ดู แต่ส่วนมากพวก
เรารู้แหละเราชอบอะไร หรือมีความใฝ่ฝันอะไร น้องก็เรียน
ไปในด้านนั้นๆ

แล้วน้องถามอีกว่า “ในอนาคตของเราจะสามารถดำรง
ชีวิตอยู่ได้หรือเปล่า และโลกจะแตกหรือเปล่า ถามว่าโลกจะ
ยังอยู่ไหม” มันก็คล้ายๆ กัน โอว...น้องอย่าคิดมากเลย ถ้า
คิดในทางร้ายจะทำให้เราไม่มีความสุข อันที่จริงน้องก็ไม่ได้
บอกว่าน้องควรจะทำอะไรเพื่ออนาคตของประเทศไทย ต่อการ
ที่จะรักษาสิ่งแวดล้อม เราต้องรักษาสิ่งแวดล้อมของเราไว้
ถ้าเราวิธีที่จะแก้ไขไม่ตัดไม้ทำลายป่าเราก็ทำไป ไม่มีใคร
ล่วงรู้ ไม่มีใครสามารถบอกได้ว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นในวัน
ข้างหน้า เพราะฉะนั้นน้องต้องตั้งใจเรียนหนังสือก็แล้วกัน
จะได้รู้ว่าอนาคตต่อไปข้างหน้าก็จะสดใสในวันที่โลกยังไม่แตก
แต่โลกคงไม่แตกหรอก

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ฉบับต่อไปนะครับ มาจากจังหวัดสมุทรสงครามนี่เองครับ เขียนมาแล้วว่า น้องเขามีความสามารถทางด้านศิลปะในการวาดการ์ตูน ต่างๆ ครับ น้องรู้ตัวว่าความรู้อยังมีไม่มากพอครับ เพราะไม่มี อาจารย์สอนทางด้านนี้โดยตรง ได้แต่หัดวาดตามแบบการ์ตูน เองครับ อนาคตน้องเขาอยากเป็นนักเขียน นักวาดการ์ตูน และพยายามฝึกฝน พยายามจะเป็นนักออกแบบการ์ตูน แอนิเมชันให้เด็กไทยได้ชมกันเลยครับ ทูลกระหม่อม

ทูลกระหม่อม : ก็ขอชื่นชมน้องที่มีความสามารถในการ วาดภาพการ์ตูน แล้วน้องบอกมาในจดหมายว่าน้องเก่งใน การใช้คอมพิวเตอร์ทำโปรแกรมไฟโต้ชอปอะไรต่างๆ ก็ ฝึกฝนไปเรื่อยๆ ฝึกฝนด้วยตัวเองก่อน เปิดคอมพิวเตอร์ดูใน อินเทอร์เน็ตให้เป็นประโยชน์ สามารถใช้เขียนการ์ตูน ใช้ทำ แอนิเมชันได้ดี เราก็ปลื้มใจ ดีใจที่สมาชิกชอบการเขียน การ์ตูนทางแอนิเมชัน ทำคอมพิวเตอร์นี้ ชอบมากเลย เวลาไปเจอเพื่อนๆ ที่ชอบทำก็จะคุยกันได้นาน แล้วน้องก็ลอง

หา Work shop ลองหา Cast อะไรแถวๆ ที่น้องอยู่ หรือใน
กรุงเทพฯ ก็เข้ามาเรียน Work shop ได้ เรียนพิเศษเพิ่มเติม

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : จดหมายถามพระองค์
ดังนี้ครับ

1. พระองค์ใช้กำลังใจจากสิ่งใดจากการทำภารกิจต่างๆ
2. กระผมจะมีวิธีเรียนอย่างไร ให้ประสบความสำเร็จ
ได้เกรดดี ๆ
3. เมื่อไหร่จังหวัดพิจิตรจะมีศูนย์เพื่อนใจครับ
4. พระองค์ท่านจะเสด็จมาเปิดโรงเรียนสิริวัฒนา
บริหารธุรกิจและพัฒนวิชาการ อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร
หรือเปล่าครับ

ทูลกระหม่อม : ก่อนอื่นก็ขอทักทาย สวัสดีน้องสมาชิก
TO BE NUMBER ONE และก็ท่านผู้ชมที่กำลังชมรายการ
TO BE NUMBER ONE VARIETY อยู่ ณ ขณะนี้ ก็ดีใจมาก

ที่ทุก ๆ คนดูอยู่ แล้วก็ขบใจน้องที่เขียนจดหมายมาคุย แล้ว ก็ถามคำถามถึง 4 ข้อ ด้วยกัน

กำลังใจก็ออกไปหลาย ๆ ครั้งแล้วว่ามาจากน้อง ๆ เอง เราเป็นสมาชิก TO BE NUMBER ONE ก็ให้กำลังใจซึ่งกัน และกันอยู่แล้ว ก็ยังได้กำลังใจจากสมาชิก TO BE NUMBER ONE ที่ไม่ใช่เด็ก ๆ แก่ ๆ ก็อนุญาตให้ดูรายการ TO BE NUMBER ONE VARIETY ก็ได้กำลังใจจากผู้ชมมากมาย ที่เจอหน้าก็คุยกัน เรื่องรายการ TO BE NUMBER ONE VARIETY ก็ได้จากตรงนั้นทุก ๆ ภาค ส่วนที่ช่วยกัน ร่วมมือ ร่วมใจทำงานโครงการ TO BE NUMBER ONE และ ก็โครงการต่าง ๆ ทุกงานที่ทำด้วยกัน ก็จะได้กำลังใจจาก ผู้ร่วมงานด้วย

ส่วนข้อที่ 2 การที่จะเรียนอะไรก็ต้องมีความเข้าใจใน เนื้อหาสิ่งที่เราเรียน ก่อนอื่นก็ต้องทำความเข้าใจในวิชาที่ เราเรียน แล้วก็มีความมุ่งมั่น ตั้งใจเรียนให้สำเร็จ อย่างนี้ก็ยก หวังว่าน้องก็จะเรียนได้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไป

ส่วนข้อที่ 3 น้องถามว่าเมื่อไหร่จังหวัดพิจิตรจะมี ศูนย์เพื่อนใจบ้าง อันที่จริงถ้าจำไม่ผิดศูนย์เพื่อนใจก็จะมีอยู่ หลายๆ โรงเรียนในจังหวัดพิจิตรอยู่แล้ว น้องก็ลองไปสืบดู ไปถามที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพิจิตรก็ได้ ถามที่โรงเรียน ของน้องก็ได้ว่าที่ไหนบ้างที่มีการเปิดศูนย์เพื่อนใจจำได้ว่ามี หลายแห่งทีเดียว

ส่วนปัญหาสุดท้ายว่าจะไปเปิดโรงเรียนสิริวัฒนา บริหารธุรกิจและพาณิชย์การ เมื่อไหร่ นั้น ก็คงจะได้ไปเปิดใน วันใดวันหนึ่ง น้องก็คอยติดตามข่าวก็แล้วกันว่าจะไปเปิด เมื่อไหร่

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ผมอายุ 18 ปี ครับ ตอนนี้นำกำลังศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขต ศรีราชาครับ แล้วก็เรียนที่รามคำแหงควบคู่ไปด้วย แต่ผม ทำข้อสอบเกรดเฉลี่ยออกมาไม่ดีครับ แต่ก็ตั้งใจเรียน แล้วก็ตั้งใจอ่านหนังสือให้มากกว่าเดิม เวลาเครียดหรือไม่พอใจ

อะไรก็จะระบายออกด้วยการเล่นกีฬาและศิลปะการป้องกันตัว
ก็คือเทควันโดนั่นเอง อนาคตอยากเป็นตำรวจหรือไม่ก็ทหาร
นะครับ อยากให้ทูลกระหม่อมอวยพรให้สอบเลื่อนสาย
เทควันโดได้ครับ

ทูลกระหม่อม : ขออวยพรให้น้องสามารถทำอะไรได้อย่าง
สนใจปรารถนา ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ขึ้นอยู่กับน้องนั่นแหละ น้องจะ
ต้องมีความมุ่งมั่น ตั้งใจฝึกฝนในสิ่งต่างๆ ไม่ว่าจะ เป็นเทควันโด
หรือในการเรียนก็ขออวยพรให้น้องประสบความสำเร็จได้เป็น
ตำรวจ ได้เป็นทหาร ก็อย่างว่าน้องคงจะเป็นคนที่แข็งแรง
เป็นนักกีฬาที่เก่ง น้องก็พยายามอ่านหนังสือเยอะๆ น้อง
บอกจะสัญญาว่าจะอ่านหนังสือเยอะๆ อยู่แล้ว ก็ขอให้
ประสบความสำเร็จ แล้วก็ ได้เป็นตำรวจหรือทหารที่ดีของ
ชาติต่อไปเรื่อยๆ

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : สมัยหนูเรียนจบ ม.6 สามารถเอ็นทรานซ์ติดมหาวิทยาลัยชื่อดังของรัฐบาลแห่งหนึ่งในจังหวัดเชียงราย ตอนนั้นบ้านอยู่แปดริ้วมันใกล้มาก หนูเลยไม่ไป ถามว่าหนูโง่ไหม หนูว่าพอสมควรเลยแหละคะ ทูลกระหม่อมว่าอย่างนั้นไหมคะ และแล้วประวัติศาสตร์ก็ซักรอยร่องของหนูคะ เขาสามารถสอบเข้ามหาวิทยาลัยชื่อดังแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ แต่น้องก็ไม่ไปรายงานตัว เพราะได้คณะที่ยาก แล้วตอนนี้ก็ยังไม่มีการเรียน หนูไม่ได้ให้คำแนะนำอะไรน้องมาก เพราะว่าก็ประสบพบเจอมาเหมือนกัน ตอนนี้ก็กำลังลงสมัครเข้าเรียนมหาวิทยาลัยแบบแอดมิชชั่น อยากให้ทูลกระหม่อมช่วยอวยพรให้น้องด้วยคะ เผื่อว่ามันจะติดมหาวิทยาลัยที่มันอยากเข้าบ้าง ที่ใช้คำสรรพนามว่า “มัน” นี่คงจะชินคะ

ทูลกระหม่อม : ก็ไม่เป็นไร ได้ยินเด็กก็คุยกันถึงพี่ถึงน้อง ถึงเพื่อนว่า “มัน” เหมือนกันคงเป็นกันเอง เพราะพี่เพราะน้องกัน อันที่จริงเรื่องที่เรียนของน้องมันใกล้เกินไป

ก็เข้าใจนะ เพราะน้องอยู่แปดริ้ว น้องก็มีเหตุผล แล้วตอนนี้
น้องก็เล่าว่าเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏแห่งหนึ่ง ก็ไม่เป็นอะไร
ก็โอเค เหตุผลของน้องที่ว่าคณะมันยากเกินไป ก็เป็นเหตุผล
ที่ไม่ค่อยจะดีเท่าไรหรอกนะ ถ้าสมมติสมัครและสอบติดแล้ว
ไม่ไปเรียนมันเสียโอกาสของคนอื่นด้วย เราทำไม่ได้ มันเป็น
ความคิดที่ไม่ค่อยจะดีเท่าไร อยู่ๆ เรายังไม่ทันเริ่ม
ไม่พยายามเลย เราก็คิดว่าทำไม่ได้ซะแล้ว อยากให้น้องมี
ความมานะอุตสาหะมากกว่าที่เป็น แล้วก็พยายามมากขึ้น
ต้องช่วยตัวเองมากขึ้น ไม่ใช่คิดว่าเป็นโชคเป็นกลางไปก่อน
ถ้าสมมติว่าไม่พยายาม ไม่ตั้งใจทำด้วยตัวเอง พรอะไรก็
ช่วยไม่ได้

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ผมเป็นลูกคนเดียว
พอกับแม่จึงตั้งความหวังไว้ที่ผมสูงครับ เช่น เรื่องการเรียน
ผมเป็นคนเรียนปานกลางครับ มีอยู่เทอมหนึ่งผลการเรียน
ของผมตกครับ พ่อแม่ก็ดูผม แต่อีกเทอมหนึ่งผมก็มาพัฒนา
การเรียนให้เกรดออกมาดีขึ้นครับ แต่ผมไม่ได้รับคำชมจาก
พ่อแม่เลย จึงอยากถามทูลกระท่อมว่าทำไมพ่อแม่ถึงไม่ชม
เราบ้าง เวลาเราทำดีครับ

ทูลกระท่อม : น้องอย่าใจน้อยไปเลยนะ เพราะว่า
แน่นอนล่ะที่น้องเป็นลูกคนเดียว คุณพ่อคุณแม่ก็จะสนใจ
มากเป็นพิเศษและตั้งความหวัง อยากจะให้ลูกได้ดี อยากให้
ลูกสุดยอด เป็นลูกคนเดียวก็อาจจะเครียดหน่อยหนึ่ง เพราะ
คุณพ่อคุณแม่ให้ความสนใจมาก ด้วยความที่พอกับแม่ท่าน
เป็นผู้ใหญ่ ท่านก็ไม่อยากให้เราเหลิงเหมือนกับที่หนูคิดว่า
ถ้าเราทำดีหน่อยหนึ่งต้องได้รับคำชม แต่พอเขาไม่ชมเราก็
รู้สึกน้อยใจ อันที่จริงเขากลับเราจะเหลิง ผู้ใหญ่สมัยโบราณ
จะเป็นอย่างนั้น พอเขาไม่ชมก็น้อยใจ

การเป็นลูกคนเดียวก็จะเป็นจุดศูนย์กลางที่จะมีคนมาสนใจ น้องก็ต้องคิดไว้เสมอว่าเขาอยากให้เราได้ดี น้องพัฒนาตัวเองก็ดีแล้วที่การเรียนตกต่ำก็พัฒนาให้ดีขึ้น อ่านหนังสือให้มากขึ้น พยายามทำความเข้าใจกับบทเรียนให้มากขึ้น น้องก็ได้ประโยชน์เอง ไม่จำเป็นต้องรอคำชมจากใคร ชมตัวเองก็ได้ อยากรู้ก็ตามก็ขอให้ตั้งใจเรียนต่อไป วันหนึ่งคุณพ่อคุณแม่อาจทรมานไม่ไหวก็จะชมเอง ขอให้กำลังใจน้อง เพราะทุกอย่างที่เราทำดีก็จะเข้าตัวเราเองก็ทำให้คุณพ่อคุณแม่ภูมิใจ แล้วก็จะได้รับคำชมเอง แต่อาจต้องรอนานหน่อย เพราะเขาก็มีศักดิ์ศรีของเขา ยังไงก็ขอให้น้องโชคดี

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ดิฉันมีความสนใจทางด้านการใช้ภาษาของชาวต่างชาติมาก ดิฉันอยากพูดได้หลายๆ ภาษาและอีกความฝันหนึ่ง อยากจะเป็นทหารเรือ แต่ดิฉันคงเป็นทหารเรือไม่ได้หรอก เพราะว่าทหารเรือต้องว่ายน้ำเก่ง แต่ดิฉันว่ายน้ำไม่เก่ง

และฝากความหวังไว้กับสังคมด้วยว่าตอนนี้เป็นปัญหาของวัยรุ่นมากที่สุดก็คือ เรื่องของผู้หญิงขายบริการทางเพศที่ทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมามากมาย แล้วก็หวังอยากให้ทุกกระหม่อมแนะนำให้ข้อคิดเรื่องนี้ค่ะ

ทุกกระหม่อม : โอเค ก็รู้สึกชื่นชมในความชื่นชอบ แล้วก็สนใจภาษาต่างๆ ของน้อง น้องอยากพูดภาษาอะไรได้บ้าง น้องไม่ได้รับรู้มาไม่ว่าจะเป็นภาษาตะวันตก ภาษาตะวันออก การที่จะเก่งภาษาจะต้องมีการฝึกฝนมากๆ ต้องฝึกฝนการพูด การอ่าน การเขียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพูด ถ้าสมมติได้พูดมากๆ ตั้งใจมากๆ ก็จะเก่งในภาษานั้นๆ เอง เคยแนะนำน้องต่างๆ หลายคนแล้วว่า ถ้าจะเรียนภาษาได้ดีที่สุด ก็ต้องมีเพื่อนเป็นชาวต่างชาติที่นั่น แต่น้องก็ต้องพยายามเรียนตั้งใจเรียน เพราะการเรียนภาษานั้นก็ต้องฝึกฝนและอ่านให้เยอะๆ ด้วย

ส่วนความฝันที่จะเป็นทหารเรือ ทำไม่อยากเป็นทหารเรือ อยากทราบเหมือนกัน ถ้าอยากเป็นทหารเรือ ความใฝ่ฝันก็เป็นไปได้ไม่ใช่อะไรยากเย็น น้องก็ไปหัดว่ายน้ำ

ซะก่อน ทำตัวให้แข็งแรง ออกกำลังกายเอ็กเซอร์ไซส์มากๆ
รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ แล้วก็ถ้าว่ายน้ำได้ก็อาจจะ
ไม่มีปัญหา

สำหรับเรื่องนี้น้องฝากความห่วงใยเรื่องผู้หญิงขายบริการ
ข้อนี้ก็ขึ้นอยู่กับหลายๆ ประการที่ผู้หญิงไปขายบริการก็ขึ้น
อยู่กับเศรษฐกิจเป็นส่วนใหญ่ เป็นปัญหาที่จะต้องแก้สำหรับ
ปัญหาวัยรุ่น พวกเราก็ต้องช่วยกันสอดส่องดูแล แต่อย่างไร
ก็ตามขอฝากไว้นิดหนึ่งคือ เราจะทำอะไรก็ตาม ไม่ว่ามันจะผิด
จะถูกขึ้นอยู่กับตัวเอง น้องเป็นชาว TO BE NUMBER ONE
ก็ต้องช่วยกันดูแลเพื่อนๆ ก็แล้วกัน วัยรุ่นก็ดูแลซึ่งกันและกัน
แล้วก็ค่านิยมต่างๆ เราก็ลองคิดดูซิว่าอะไรดี อะไรไม่ดีสำหรับ
ตัวเอง

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูมีคำถามอยากจะถามทูลกระหม่อมค่ะ หนูได้ชมข่าวทางโทรทัศน์ ตอนนี้มีการวิจารณ์กันหนาหูเกี่ยวกับสิทธิพิเศษที่ 3 ค่ะ ในการใส่กระโปรงในวันรับปริญญา บางคนเขาก็เห็นด้วยกับเรื่องนี้ แต่บางคนก็ต่อต้าน ทูลกระหม่อมมีความคิดเห็นอย่างไรกับเรื่องนี้

ทูลกระหม่อม : เรื่องเพศที่ 3 เรื่องอะไร เขาจะใส่กระโปรงหรือจะใส่กางเกง ไม่ให้เขาเป็นเพศที่ 3 พุดมาตั้งหลายครั้งแล้วว่าเรื่องที่เขาคือกระเทย เป็นตุ๊ด เป็นเกย์เป็นอะไรเป็นเรื่องธรรมชาติ เป็นเรื่องของร่างกาย เป็นเรื่องของสมองไปบังคับไม่ให้เขาเป็นยอมเป็นไปไม่ได้ แต่การที่จะใส่กระโปรงมารับปริญญาในงานที่ศักดิ์สิทธิ์ เขาจบการศึกษา เขาจะใส่กระโปรง อันที่จริงใส่กระโปรงมันก็ไม่เห็นนะ เพราะเขาต้องใส่เสื้อชุดคลุม แต่อย่างไรก็ตามก็ไม่ได้ผิดที่จะใส่กระโปรงนะ เท่าที่เห็นเท่าที่ไปแจกปริญญามาหลาย ๆ ที่นะ เขาไม่ได้ใส่กระโปรงหรอก เขาก็จะแต่งหน้าใส่ขนตาปลอมยาวมาก ทำผมมวยกล้วยหอมแต่เขาก็ใส่กางเกงนะ ผู้หญิงก็ใส่กางเกงได้ ไม่เป็นไร อันที่จริงในวันรับปริญญา

เขามีกฎเกณฑ์ให้เพศที่ 3 ใส่กางเกงก็ใส่กางเกงไปเถอะ เพราะที่ทางโรงเรียนมีกฎเกณฑ์ ถ้าเป็นนายก็ใส่กางเกง เพราะเป็นนายอยู่ นิดหน่อยก็ใส่ไปเถอะ ใส่กางเกงง่ายกว่าอีก ใส่กระโปรงก็มองไม่เห็นใช่ไหม ใส่กระโปรงต้องใส่รองเท้าสันสูงเดินไปเดินมา เดินเร็ว ๆ หกล้มขึ้นมาว่าไง ใส่กางเกงก็ได้ วันนั้นก็ยอมสักวันหนึ่ง อย่างไรก็ตามปริญญา เขาก็เรียนมาได้ด้วยตนเอง ไม่ได้ไปจ้างใครให้ไปสอบให้ ใส่กางเกงจะดีกว่า ถ้านั่งนาน ๆ ยุงเหยิงกว่าใช่ไหม

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ทูลกระหม่อมคะ ใจจริงหนูอยากเรียนครุมาก ๆ เลยคะ เพราะอยากนำความรู้ มาสอนเด็ก ๆ แต่ทางผู้ใหญ่อยากให้หนูเรียนพยาบาล เพราะ จะได้ช่วยเหลือชีวิตคนและได้บุญด้วย ทูลกระหม่อมว่าหนู ควรตามใจใครดีคะ ตอนนี้หนูกลัวมึนใจมาก ๆ หนูจะตัดสินใจ อย่างไรดีคะ

ทูลกระหม่อม : อุดมคติจั่งเลยเป็นนางงามรีเปล่าเนี่ย อยากรีก็ตามจะเป็นครูหรือเป็นพยาบาลก็ได้ช่วยคนทั้งสอง อาชีพใช้ใหม่ หนูไม่อยากเป็นพยาบาล เพราะคงเข้าใจว่า พยาบาลเป็นงานหนักเหมือนกันนะ เป็นงานที่จะต้องเห็นเลือด ถ้าหนูไม่ชอบเห็นเลือดหรืออะไรเหยะๆ สกปรกอย่างนี้ หนูก็คงไม่อยากเป็นพยาบาล ถ้าอยากเป็นครูก็ต้องไปเซ็ด ขี้มูกเด็กๆ ก็ยากพอๆ กัน แต่จริงๆ ไม่ได้แย่หรือ เป็นอาชีพ ที่ดีทั้งสองอาชีพ

แต่ทีนี้จะไปถามทำไมว่าคุณพ่อคุณแม่ชอบให้เป็น พยาบาล เอ๊ะ ! ทำไมให้เป็นพยาบาล เป็นครูก็ช่วยเด็ก ช่วยคนได้ แต่อาจจะเป็นเพราะเหตุผลทางเศรษฐกิจคือ เป็นพยาบาลมีโอกาสที่จะทำงานได้มากกว่า ได้เงินมากกว่า เพราะเป็นครูเค้าบอกว่าครูเป็นหนี้เยอะอะไรอย่างนี้ ก็จะมี ปัญหามากกว่า ได้เงินเดือนน้อยอะไรต่ออะไร แต่หนูอยาก เป็นครูก็น่าชื่นชม

อย่างไรก็ตามทำในสิ่งที่เราถนัด ทำในสิ่งที่เราชอบ จริงไหม เราก็จะทำได้ดี แต่ถ้าสมมติเราไม่ชอบเรากลัวเลือด เรากลัวเข็มฉีดยา เรากลัวความสกปรกก็โทษไม่ได้ใช้ใหม่

เป็นพยาบาลนี้ต้องแข็งแรง เราไม่เหมาะสมกับอาชีพพยาบาล
เราก็ต้องพูดกับคุณพ่อคุณแม่ว่าเราตั้งใจที่จะช่วยคนจริงๆ
เราเป็นครูนี้ เราก็ช่วยสอนเด็ก เป็นครูที่ดีได้ ถ้าเราไม่ชอบ
เราทำอีกอาชีพหนึ่ง เราก็ไม่สามารถที่จะทำได้ดีเท่าไร
ก็ค่อยๆ พูดกับคุณพ่อคุณแม่ก็น่าจะเข้าใจ

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : เรื่องที่หนูอยากจะ
ปรึกษาคุณครูทั้งหมดก็คือ หนูอยากมีรายได้พิเศษเป็นของ
ตัวเองค่ะ เพราะว่าอยากเอาไว้ใช้จ่ายโดยที่ไม่ต้องขอเงินพ่อ
แม่ค่ะ แล้วก็อยากแบ่งเบาภาระของท่านด้วย ดังนั้นเวลา
วันหยุดเสาร์ - อาทิตย์หนูจึงไปช่วยเขาขายเสื้อผ้าที่ตลาดค่ะ
แต่ว่าพอทำไปได้สักพักก็รู้สึกท้อแล้วค่ะ เพราะว่าวันจันทร์ - ศุกร์
ก็เรียนหนักมากแล้ว อยากถามคุณครูทั้งหมดว่ามีวิธีไหนบ้าง
ที่จะทำให้หนูมีกำลังใจมากขึ้นค่ะ ที่จะทำงานหารายได้
ต่อไปค่ะ

ทูลกระหม่อม : ก็ขอให้กำลังใจหนูนะ เพราะหนูเป็นคนที่มีความกตัญญู เป็นสิ่งสำคัญนะ คนที่มีความกตัญญูแล้ว ก็อยากจะช่วยแบ่งเบาภาระของพ่อแม่เป็นสิ่งที่ดี ไม่ใช่เป็นสิ่งที่ร้ายหรืออะไร แต่มันก็ท้อก็เหนื่อยใช่ไหม

แต่อย่างไรก็ตามทำงานก็ต้องเหนื่อย เราจะพูดถึงความกตัญญูก่อน บางคนหรือเยอะมากที่ไม่มีความกตัญญู ใครทำอะไรให้ก็ไม่นึกถึง มันก็ไม่เจริญใช่ไหม มันก็เกิดปัญหาหมด แต่หนูเป็นคนมีความกตัญญูก็ดีแล้ว อยากจะช่วยพ่อแม่ก็เป็นความตั้งใจ เมื่อเรามีความตั้งใจดีก็เป็นสิ่งที่ดีก็ได้อยู่แล้ว แต่ปัญหาอยู่ที่ว่าเราทำแล้วมันเหนื่อยใช่ไหม เราเรียนหนังสือแล้วเราก็ไปทำงาน เราก็เหนื่อยเป็นของธรรมดาเราก็ท้อในการที่จะทำ ความดีมันก็เป็นสิ่งที่ยากหน่อยหนึ่ง แต่จะบอกให้การทำงานในระหว่างเรียนเป็นสิ่งที่ดี นอกจากเรามีรายได้พิเศษแล้ว ยังทำให้เราสามารถซื้ออะไรก็ได้ ไม่ต้องไปรบกวนพ่อแม่ แล้วก็นำมาช่วยครอบครัวได้ด้วย เป็นสิ่งที่ดีอย่างหนึ่งเลย

อย่างที่สองได้ประสบการณ์ในการทำงาน งานทุกอย่างไม่ว่าจะเป็นงานอะไรก็ดีหมดเพราะเราไปทำงาน ไปขายเสื้อผ้าก็ได้ประสบการณ์ทางการตลาดเหนื่อยแค่ไหนเราก็ได้ประโยชน์มากกว่า เพราะฉะนั้นสิ่งสำคัญที่สุดคือเรารู้แล้วว่าทำงานก็ต้องเหนื่อย มีคนหลายคนที่เขาทำงานแล้วก็เรียนหนังสือไปด้วยอย่าง เช่น ริชาร์ด เป็นตัวอย่างที่ดีใช่ไหม

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : สวัสดิ์ค่ะ หนูเป็นสมาชิกเยาวชนเก่งและดีค่ะ สำหรับหนูก็จะมีเรื่องการเรียนแล้วก็ทำงานไปด้วยค่ะ อย่างแรกก็คือหนูทำงานร้องเพลงค่ะ เวลาทำงานก็จะเป็นช่วงของเวลากลางคืนก็จะมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนไม่ทันเพื่อนค่ะ แล้วอีกในแง่มุมหนึ่งก็คือในมุมมองของผู้ใหญ่หลายๆ คนก็อาจจะมองว่าหนูเป็นคนที่เกเรหรือเปล่านั้น ทำงานในช่วงตอนกลางคืน ในบางครั้งหนูก็รู้สึกเหนื่อยมากเพราะว่าได้ยินเสียงตอบรับจากผู้ใหญ่หลายๆ ท่าน

ในแง่มุมมองว่าเป็นคนที่เกเรค่ะ แต่หนูก็ไม่ได้ทำตาม เลยอยาก
จะถามแง่มุมมองของทูลกระหม่อมว่าการทำงานตอนกลางคืน
เป็นอย่างไรบ้าง การที่หนูทำงานก็ต้องนำเงินมาสนับสนุน
ในเรื่องการเรียนด้วยค่ะ

ทูลกระหม่อม : อันที่จริงเป็นที่น่าชื่นชมนะ ที่หนูมีงาน
พิเศษทำ แล้วก็นำรายได้มาสนับสนุนในการเรียน นอกจาก
ได้พัฒนาตัวเองแล้วก็จะได้ไม่รบกวนผู้ปกครอง เด็กฝรั่งเขา
ก็ทำกัน หมายความว่าถึงพออายุ 16 ปี ทำงานได้แล้ว เขาก็ทำ
ทุกคนจะต้องมีงานพิเศษทำ ถ้าไม่ทำก็รู้สึกว่ะพลาด
ฝรั่งเขามองว่าเด็กไทยแปลกที่ไม่เคยทำงาน ไม่ทำงาน
ก็จะไม่มีประสบการณ์ทำงาน ก็จะหางานยาก นี่พูดถึงใน
ต่างประเทศนะ นี่ก็อาจจะเป็นเช่นเดียวกันในประเทศไทย
ในอีกไม่ช้า

ส่วนคนที่พูดไปว่าทำงานตอนกลางคืนเป็นสิ่งไม่ดี มันก็
ขึ้นอยู่กับตัวเราเอง ถ้าสมมติหนูบอกว่าหนูไม่ได้เกเร หรือ
ไม่ได้ทำอะไรที่ไม่เหมาะสม ไม่ควร เพราะถ้าสมมติว่าเราทำ
อะไรไม่ดี มันก็เข้าตัวเองเป็นคนแรกเลย ไม่ใช่คนอื่นที่จะมา

เดือดร้อน เราก็เดือดร้อน ถ้าเราทำอะไรไม่ดี เราไปเกี่ยวข้องกับ
กับสิ่งไม่ดี อย่างไม่รู้ก็ตามการที่คนจะคิดอย่างไร จะพูดอะไร
เราก็ช่วยไม่ได้ แต่เราช่วยได้โดยการที่เราไม่ได้ทำ ถ้าเรา
ไม่ได้ทำเราก็ไม่เดือดร้อน แล้วก็ให้ทำสิ่งดี ๆ ต่อไป ก็ให้
มั่นใจว่าไม่ใช่สิ่งไม่ดีที่หนูทำงานแล้วเผชิญมีงานร้องเพลง
ส่วนมากตอนกลางวันจะไม่มีการร้องเพลง มีงานตอนกลางคืน
มันก็ไม่ได้เป็นสิ่งที่ไม่ดีอะไร ก็ภูมิใจในตัวหนู

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : สวัสดีครับ
ทูลกระหม่อม ผมเป็นสมาชิกเยาวชนเก่งและดี ผมเป็นคนที่ไม่
ค่อยปฏิบัติใครครับ เป็นเรื่องที่ดีนะครับ ไม่ค่อยปฏิบัติใคร
จึงทำให้ผมโดนครูอาจารย์หรือเพื่อนๆ ชวนไปทำกิจกรรม
อยู่บ่อยๆ ครับ ทำให้การพักผ่อนของผมน้อยลง การเรียน
ก็มีเวลาน้อยลงนะครับ ผมจะสามารถระบอความเป็นคน
เก่งและดีได้นานแค่ไหน ผมจึงอยากรู้ครับว่าต้องแบ่งเวลา
อย่างไรบ้างครับ

ทูลกระหม่อม : สิ่งสำคัญก็คือ ก็พูดมาแล้วว่าต้องแบ่งเวลา เราต้องรู้จักแบ่งเวลาให้ถูก อันที่จริงตอนนี้น้องก็เป็นเด็ก เป็นนักเรียนใช่ไหม การศึกษาก็เป็นสิ่งสำคัญที่สุด เพราะฉะนั้น เราต้องแบ่งเวลาให้กับการอ่านหนังสือ กับการศึกษา ของเรามากที่สุด กับการที่จะทำกิจกรรมนี้ก็สิ่งที่ดี เป็น ประสบการณ์ เป็นการทำความดี เรามีจิตอาสา เราทำงาน TO BE NUMBER ONE ก็เรียกมีจิตอาสา เราทำในสิ่งที่ดี อันที่จริงสิ่งที่ดีเป็นสิ่งที่ยาก ทำแล้วมีประโยชน์มากแต่ก็ยาก ที่จะไปต่อสู้กับยาเสพติดก็ขอยอมรับว่ามันเป็นสิ่งที่ยาก สู้เท่าไร ยาเสพติดก็เพิ่มเข้ามาทุกปีๆ แต่ถ้าเราไม่สู้ เราจะมี อะไรเกิดขึ้นมันก็คงเต็มโลก

เราต้องรู้จักแบ่งเวลา เราต้องรู้ว่าอะไรสำคัญมาก สำคัญน้อยแค่ไหน ไม่ใช่ว่ากิจกรรมไม่สำคัญ ซึ่งสำคัญมาก ในชีวิตของเรา คือเมื่อเราเติบโตขึ้นมา กิจกรรมมันให้ ประสบการณ์กับเรา ไม่ใช่นั่งเรียนอย่างเดียว อะไรที่สำคัญสุด เราก็เอามาเรียงลำดับ แล้วก็รู้จักแบ่งเวลาจากตรงนั้นไปก็คง น่าจะทำได้แหละน้อง

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ผมอายุ 45 ปี มีลูกชาย 2 คน ไม่ค่อยตั้งใจเรียน และก็ไม่เข้าใจว่าทำไม เพราะสมัยก่อนตัวผมเองต้องเก็บตังค์ค่าเรียนเอง ทำงานไป เรียนไป สร้างเนื้อสร้างตัวขึ้นมา แต่สมัยนี้ให้เรียนฟรีทำไม คนรุ่นใหม่ถึงไม่ตั้งใจเรียน

ทูลกระหม่อม : คิดว่าลูกชายของคุณพ่อคงจะได้อะไรมาง่าย ๆ เกินไป เพราะสมัยคุณพ่อเรียนไป ทำงานไป รู้จักค่าของเงิน แต่สมัยนี้การหยิบยื่นความสบายให้กับลูก อาจจะทำให้เขาคิดว่าเขาได้มาแบบง่าย ๆ เต็มพ้อแม่ก็หาให้ สมัยนี้พ้อแม่ต้องทำงานนอกบ้าน ไม่มีเวลาให้ลูก เขาเลยมีเวลาอยู่กับเพื่อนมากกว่า อยากทำตามเพื่อน การแข่งขัน ฉะนั้นพ้อแม่ควรให้ความสนใจ ให้เวลาพูดคุย ให้เวลามากกว่าเดิม ให้ความมั่นใจ ให้กำลังใจ ทำให้เขารู้สึกมีค่า ถ้าเขารู้สึกว่าตัวเองมีค่าก็จะดีขึ้น แนะนำให้ร่วมกิจกรรมในศูนย์เพื่อนใจ

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูจะขอคำชี้แจงและคำชี้แจงนำจากทูลกระหม่อม หนูกำลังจะขึ้นชั้น ม.1 หนูไม่รู้ว่า หนูจะเรียนเก่งเท่าเพื่อนหรือเปล่าคะ หนูจะทำอะไรดีคะ และหนูจะขอเข้าเป็นสมาชิกของ TO BE NUMBER ONE ได้ไหมคะ

ทูลกระหม่อม : หนูดีโพยตีพายไปก่อนหรือเปล่าคะ การที่เรานั้นใจว่าเราจะเป็นอะไร เราก็ต้องตั้งใจทำให้ดี หมั่นอ่านหนังสือ หาความรู้เข้าใจ ก็ขอให้น้องโชคดี และตอนนี้้องก็เป็นสมาชิก TO BE NUMBER ONE แล้ว

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ผมอยากทราบว่าทำไมเดี๋ยวนี้ผมถึงอ่านหนังสือไม่ค่อยรู้เรื่องทั้งที่ใช้เวลาอ่านนาน แต่เวลาสอบทำไม่ได้ ก็เลยไม่รู้จะอย่างไรดีครับ

ทูลกระหม่อม : การอ่านหนังสือไม่รู้เรื่องคือการไม่มีสมาธิ ไปสนใจเรื่องอื่น หรือวิชาอาจจะยากขึ้น และอาจจะมีเรื่องที่กังวลอยู่ อย่างไรก็ตามก็อย่าเครียด เราคาดหวังกับตัวเอง กอดดันตัวเอง ค่อยๆ ตั้งสมาธิ ตั้งสติ ตั้งใจเรียนอย่าเครียด ขยันและเล่นกีฬาตอนนี้เรามีหน้าที่ในการเรียนก็ควรจะทำให้ดีที่สุด

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : น้องหลายคนมีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายและทุนการศึกษาในการเรียน ทูลกระหม่อมจะให้คำแนะนำน้องๆ กับเรื่องนี้อย่างไรบ้างคะ

ทูลกระหม่อม : ในเรื่องการเรียน เรื่องทั้งหมดในกิจกรรมต่างๆ น้องก็ถามมาหลายคน สิ่งสำคัญที่สุดสำหรับน้องก็คือ น้องต้องมีความตั้งใจ มีความมุ่งมั่นในการเรียน ทำงานให้มากๆ ทำให้สูงสุดความสามารถและก็อย่าขี้เกียจ เพราะว่า

ความรู้ก็เป็นประโยชน์พื้นฐานในชีวิตที่จะนำมาใช้ในการเรียนต่อหรือการที่จะทำงานต่อไป

สำหรับเรื่องทุนทรัพย์นี่ก็เข้าใจและเห็นใจ เท่าที่อ่านจดหมายของน้องก็มีหลายคนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ ในโรงเรียนปัจจุบันส่วนมากก็จะมีทุนหลายๆ ทุน ก็ขอให้น้องเข้าไปปรึกษาคุณครูในเบื้องต้น คุยกับเพื่อนก่อนก็ได้ว่ามีทุนอะไรบ้าง แล้วก็ปรึกษาคุณครู แล้วก็น้องที่มีความสามารถพิเศษ สามารถที่จะใช้ความสามารถนั้นๆ ไปประกอบอาชีพเสริมได้ เรามีศูนย์เพื่อนใจ น้องที่มีความสามารถ หรืออยากจะทำอะไรก็เข้าไปเรียนในศูนย์เพื่อนใจได้ เช่น ร้องเพลง ตีกลอง เต้น B-Boy , Dance หรือเล่นหลายๆ อย่าง ก็มีน้องหลายๆ คน ไปทำกิจกรรมที่ศูนย์เพื่อนใจแล้วก็นำมาใช้เป็นอาชีพเสริม มีน้องที่เป็นสมาชิก TO BE NUMBER ONE ได้ไปแสดง B-Boy ตามที่ต่างๆ และก็จะได้เป็นรายได้เสริม รายได้พิเศษ ยิ่งไงก็ต้องสนใจฝึกซ้อม สิ่งสำคัญคือไม่ขี้เกียจและตั้งใจ มีความมุ่งมั่น

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูตั้งใจจะทำเกรดให้เกิน 3.50 เพราะว่าเทอมที่แล้วเกรดไม่ดี ทำให้ต้องเร่งอ่านหนังสือ จนบางทีร่างกายไม่ไหวต้องใช้ยาแก้เครียดอยู่เป็นประจำ หนูจะอย่างไรไม่ให้เครียดคะ

ทูลกระหม่อม : ฟังแล้วก็เครียดสุดๆ หนองอย่าเพิ่งเครียดเลย เครียดมันก็สะสมไปเรื่อยๆ เครียดไปไม่มีที่สิ้นสุด หนองก็ต้องรับประทานยาแก้เครียด ซึ่งถ้าเป็นไปได้ก็อย่าทานเลย ยาแก้เครียดทานแล้วหน้าแก่ อย่างที่เคยพูดมาตลอดว่าสิ่งที่ทำได้คือ ต้องพยายามทำให้ดีที่สุด เราทำให้ดีที่สุดแล้วเราก็จะไม่เครียด อย่างน้อยในเรื่องการเรียน หรือการทำงานก็ตาม เราก็ต้องมีความตั้งใจและก็มีความขยันไม่ขี้เกียจ ตั้งอกตั้งใจเรียนให้ดีที่สุด ผลที่ออกมาก็จะเป็นที่น่าพอใจ อย่าไปกดดันตัวเองมากๆ สำหรับน้อง

ถ้ามีโอกาสรู้จักแบ่งเวลาคลายเครียดบ้าง น้องชอบทำอะไรก็ไปทำอย่างนั้น ชอบร้องเพลงก็ร้องเพลง ชอบดูทีวีก็ดู ทำอะไรก็รู้จักแบ่งเวลาให้พอเหมาะ พอควรก็แล้วกัน

หรือน้องจะไปเล่นกีฬาก็ได้ ก็จะทำให้หายเครียด เหงื่อออก
รูปร่างก็ดีด้วย เพราะฉะนั้นน้องก็ตั้งใจอ่านหนังสือเท่าที่จะ
ทำได้ ไม่ต้องเครียด เครียดมากๆ ก็เห็นใจ ย้ายถิ่นไป
เรื่อยๆ ก็ยิ่งกดดันประสาหมันจะเป็นผลต่อสุขภาพ ความจำก็
อาจจะเลอะเลือนไปได้

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ทำอย่างไรจึงจะไม่เสีย
การเรียนและการทำกิจกรรม TO BE NUMBER ONE ต้อง
ทำอย่างไรดี

ทูลกระหม่อม : เราก็คงพูดถึงเรื่องการแบ่งเวลามาพอสมควร
แต่คิดว่ากิจกรรมของ TO BE NUMBER ONE เป็นอะไรที่
เราต้องการเน้นว่าให้น้องๆ ได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
กิจกรรมนอกเวลาเรียนไม่ใช่จะเอาเวลาเรียนมาทำกิจกรรม
ก็ต้องรู้จักแบ่งเวลา เวลาเราเรียนหนังสือ เวลาอ่านหนังสือ

ศึกษาหาความรู้เราก็ทำไป เวลาที่จะทำกิจกรรม TO BE NUMBER ONE เป็นกิจกรรมที่จะไม่ไปเบียดเบียนเวลาของการเรียน เป็นกิจกรรมในเวลาที่ห้องว่างอยู่ ไม่ได้เรียนหนังสือ ก็ให้ห้องตั้งใจเรียน เรียนเป็นหลัก กิจกรรมก็มาช่วยกันทำด้วย เป็นสิ่งสำคัญมากในการที่จะทำกิจกรรมต่อต้านยาเสพติด แต่เราก็เห็นว่าใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในการศึกษาในสิ่งที่เราไม่ได้เรียนในห้องเรียน เราต้องรู้จักแบ่งเวลาให้เป็น

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : เมื่อก่อนครอบครัวของหนูไม่ค่อยจะอบอุ่น เพราะว่าคุณพ่อดื่มเหล้า แต่ตอนนี้เลิกแล้ว เพราะว่าคุณพ่อทำถวายเพื่อเป็นพระราชกุศลที่ในหลวงทรงครองราชย์ครบ 60 ปี และทรงมีพระชนมายุครบ 80 พรรษา ส่วนคุณแม่เป็นคนที่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ร่างกายก็ไม่ค่อยแข็งแรง ทำให้ตัวเองรู้สึกท้อ แต่ก็ตั้งใจเล่าเรียนให้เต็มที่

เพื่อจะได้ทำงานดีๆ หาเงินมาเลี้ยงครอบครัวให้ได้ ถึงแม้จะเรียนไม่ค่อยเก่ง ตามเพื่อนๆ ไม่ค่อยทัน แต่ก็จะให้เพื่อนๆ คอยติวให้เสมอ หนูอยากได้กำลังจากทูลกระหม่อมค่ะ

ทูลกระหม่อม : ก็ดีใจที่คุณพ่อเลิกเหล้าได้แล้ว ในเรื่องที่คุณแม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ก็เป็นเรื่องของคุณแม่ชนิดหนึ่งนะ และก็เรื่องร่างกายไม่แข็งแรงก็ไม่เป็นไร น้องต้องตั้งใจให้มันคง และก็ตั้งใจเล่าเรียนต่อไป ดูแลคุณแม่ดีๆ คุณแม่ก็คงจะแข็งแรงขึ้น

สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือ ให้น้องตั้งใจเรียน ตั้งใจอ่านหนังสือ แค่นี้คุณพ่อคุณแม่ก็เบาใจ สบายใจและก็มีความสุข คุณแม่ก็คงสุขภาพดีขึ้น ก็ดีใจและชื่นชมน้องนะที่ตั้งใจเรียน ถึงเรียนไม่เก่งก็ไม่เป็นไร น้องตั้งใจ ไม่ขี้เกียจ มีความพยายาม แค่นั้นก็ดีแล้ว น้องจบไปมีการงานทำ ก็ดูแลคุณพ่อคุณแม่สร้างความสบายใจให้คุณพ่อคุณแม่ ก็ให้กำลังใจให้น้องเป็นคนดี มีความตั้งใจดีๆ ที่จะทำอะไร เป็นสมาชิก TO BE NUMBER ONE ที่ดี